

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Kvænangen og Nordreisa med Reisa nasjonalpark

Ingve Birkeland, Geir Gaarder, Geir Arnesen og Bjarne Oddane

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Kvænangen og Nordreisa med Reisa nasjonalpark

Ecofact rapport 1

Referanse til rapporten:	Birkeland, I., Gaarder, G., Arnesen, G (red). og Oddane, B 2010: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Kvænangen og Nordreisa. Ecofact rapport 1. 166 s
Nøkkelord:	Naturtyper, kartlegging, DN's håndbok nr. 13. Nordreisa, Kvænangen.
ISSN:	ISSN 1891-5450
ISBN:	978-82-8262-000-0
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Troms
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Geir Arnesen
Prosjektmedarbeidere:	Ingve Birkeland, Geir Gaarder, Bjarne Oddane
Kvalitetssikret av:	Ingve Birkeland
Samarbeidspartner:	Miljøfaglig Utredning v/Geir Gaarder.
Forside:	1* . Begersopp i slekta <i>Peziza</i> . 2** . Reindrifssamer på Flintfjellet i Kvænangen. 3* . Stor elveør nedenfor Nedrefoss. 4* . Klåved på elveør i Reisaelva. *Foto: Geir Arnesen *Foto: Ingve Birkeland

www.ecofact.no - www.mfu.no

Innhold

1 FORORD	1
2 INNLEDNING	2
3 KORT OM NATURGRUNNLAGET	3
4 METODIKK	4
4.1 PRIORITERING AV OMRÅDER	4
4.2 FELTARBEIDET	4
5 RESULTATER	6
5.1 KVÆNANGEN KOMMUNE.....	6
5.2 NORDREISA KOMMUNE	7
6 FORSLAG TIL VIDERE KARTLEGGING	10
6.1 KVÆNANGEN	10
6.2 NORDREISA	12
7 REFERANSER	15
8 FAKTA-ARK FRA LOKALITETER I NORDREISA	17
LOKALITETSNR 1942200 PUNTADALEN, NEDRE DEL.....	17
LOKALITETSNR 1942201 BAKKEMO, ULØYA	20
LOKALITETSNR 1942202 GÆIRADALEN.....	22
LOKALITETSNR 1942203 BRATTFJELL/GÆIRAEIENVA.....	24
LOKALITETSNR 1942204 LANGMYRFJELLET	26
LOKALITETSNR 1942205 GAMMELHEIMSKOGEN	28
LOKALITETSNR 1942206 KJOSVOLD, HOLMEN BRO	30
LOKALITETSNR 1942207 FJELLHEIM-HEIMLUND	32
LOKALITETSNR 1942209 GAHPERUSELVA, NEDRE DEL	34
LOKALITETSNR 1942210 ANSAMUKKA	36
LOKALITETSNR 1942211 KJELLEREN, KJELLERSKOGEN.....	38
LOKALITETSNR 1942212 SÆTERSTILLA-HEIMDAL.....	40
LOKALITETSNR 1942213 LUNDE, HOLTET	42
LOKALITETSNR 1942215 GUHKESJAVRI	44
LOKALITETSNR 1942216 NJOAROHASJÁVRI	46
LOKALITETSNR 1942217 IMOFOSSEN	48
LOKALITETSNR 1942218 MOLLISFOSSEN, FOSSE-ENG.....	51
LOKALITETSNR 1942219 MOLLISFOSSEN, RASMARK.....	53
LOKALITETSNR 1942220 HAUGSET, PIRRIKIVILIA.....	55
LOKALITETSNR 1942221 MYR NORD FOR MÁKKÁVÁRRI	57
LOKALITETSNR 1942222 UTLØP AV RUONASVÁRIJHOKA I REISAELVA.....	59
LOKALITETSNR 1942223 NEDREFOSSHYTTA	61
LOKALITETSNR 1942224 CIEVRASAVVON.....	63
LOKALITETSNR 1942225 SØR FOR LORRIHOLMEN.....	65
LOKALITETSNR 1942228 GOIKEFIELBMA.....	67
LOKALITETSNR 1942229 GAHPERUSVAGGI	69

LOKALITETSNR 1942230 GAHPERUSELVA.....	71
LOKALITETSNR 194210301 STORNESHAMN.....	73
LOKALITETSNR 194210302 STEINSVIK	75
LOKALITETSNR 194210303 ØYRA, NEDRE DEL.....	77
LOKALITETSNR 194210304 ØYRA, ØVRE DEL.....	79
LOKALITETSNR 194210305 STRAUMFJORDBOTN.....	81
LOKALITETSNR 194210306 ÅSHEIM NORD.....	83
LOKALITETSNR 194210307 GJØVARDEN	85
LOKALITETSNR 194210308 GJØVARDEN ØST 1.....	88
LOKALITETSNR 194210309 GJØVARDEN ØST 2.....	90
LOKALITETSNR 194210310 LEIROSEN.....	92
LOKALITETSNR 194210311 YTRE SOKKELVIKA 1	94
LOKALITETSNR 194210312 YTRE SOKKELVIKA 2	96
LOKALITETSNR 194210313 YTRE SOKKELVIKA 3	98
LOKALITETSNR 194210314 SOKKELNES.....	100
LOKALITETSNR 194210315 ÅSHEIM	102
LOKALITETSNR 194210316 STORNESBUKTA.....	104
LOKALITETSNR 194210317 MYRLI	106
LOKALITETSNR 194210319 LYGMO.....	110
LOKALITETSNR 194210320 LANGMOEN I ROTSUNDDALEN.....	112
LOKALITETSNR 194210321 ØVRE TVERRELVA SØR.....	114
LOKALITETSNR 194210322 ROTSUNDELVAS DELTA.....	116
LOKALITETSNR 194210323 SØRKJOSEN.....	118
LOKALITETSNR 194210324 SANDØRA - DAM.....	120
LOKALITETSNR 194210325 SANDØRA - HAVSTRAND	122
LOKALITETSNR 194210326 REISAELVA NEDENFOR E6.....	124
LOKALITETSNR 194210327 KIPPERNESET, MOT KIPPERNESVEIEN	126
LOKALITETSNR 194210328 KIPPERNESET, BALIMELEN.....	128
LOKALITETSNR 194210329 LOMMEMOEN	130
LOKALITETSNR 194210330 STORELVA VED VADDAS GRUVER.....	132
LOKALITETSNR 194210332 VASSBOTN.....	134
LOKALITETSNR 194210333 OKSFJORDHAMN	136
LOKALITETSNR 194210334 KVITMYRA.....	138
9 FAKTA-ARK FRA LOKALITETER I KVÆNANGEN KOMMUNE	140
LOKALITETSNR 1943200 LITLEBAKKEN, KJØLLEFJORD	140
LOKALITETSNR 1943201 NORDBOTN - FLOMSKOG.....	142
LOKALITETSNR 1943202 NORDBOTN - HAVSTRAND	144
LOKALITETSNR 1943203 BJØRKENES, MYRDAL	146
LOKALITETSNR 1943204 UNDEREIDET, LEIRBUKT	148
LOKALITETSNR 1943205 STORELVA, BURFJORDDALEN	150
LOKALITETSNR 1943206 STUORA RIIDEVARRI	152
LOKALITETSNR 1943207 MOLVIKFJELLET	154
LOKALITETSNR 1943208 LASLETT, ALTEIDET.....	156

LOKALITETSNR 1943209 CORROVÁRRI.....	158
LOKALITETSNR 1943210 ALTEIDET, BRAKKVANNSEDELTA.....	160
LOKALITETSNR 1943211 ALTEIDET, FLOMMARKSSKOG	162
LOKALITETSNR 1943215 DJUPVATNET, FLINTVATNA	164
10 LISTE OVER OPPSØKTE PRESSOMRÅDER - IKKE VERDISATT.....	166

1 Forord

Ecofact AS har i samarbeid med Miljøfaglig utredning AS utført kartlegging av verdifulle naturtypelokaliteter i kommunene Kvæningen og Nordreisa. Kartleggingene er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Troms.

Prosjektleder for kartleggingen har vært Geir Arnesen som også har utført en del av kartleggingsarbeidet i Reisa Nasjonalpark. Ingve Birkeland og Bjarne Oddane har utført det meste av kartleggingsarbeidet i Kvæningen og i Reisadalen nedenfor nasjonalparken. Geir Gaarder har vært ansvarlig for kartleggingsarbeidet som er utført av Miljøfagling utredning. Han har konsentert sitt arbeide til de kystnære områdene i Nordreisa.

Kontaktperson ved Fylkesmannen i Troms har vært Christina Wegener og Bjørnulf Alvheim. De skal ha takk for å stille til disposisjon et omfattende materiale av eldre undersøkelser og har i tillegg bidratt med elektronisk kartgrunnlag

Tromsø
31. mars 2010

Geir Arnesen

2 Innledning

Dette prosjektet er ledd i den landsomfattende kartleggingen av verdifulle naturtypelokaliteter som har pågått i Norge siden 1990-tallet. Kartleggingen er satt i gang som en konsekvens av stortingsmelding 58 i 1997, hvor det blant annet heter at ” *alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003*”. I ettertid kan en konstatere at prosessen har tatt lengre tid enn det som en la opp til i 1997, og det direkte ansvaret for kartleggingen har i den perioden blitt flyttet fra kommunene og opp til Fylkesmennene.

Våren 2009 utlyste Fylkesmannen i Troms en anbudskonkurranse hvor kommunene Kvænangen, Nordreisa og Kåfjord skulle kartlegges. Dette er de nordligste fastlandskommunene i Troms fylke. Ecofact AS fikk i oppdrag å utføre kartleggingene i samarbeid med Miljøfaglig utredning AS. Alle de tre kommunene ble også kartlagt av Origo Miljø (Henriksen og Bjordal 2004).

Det var i første omgang satt av til sammen kr 225 000,- til kartleggingene i Nord Troms. Følgelig måtte en prioritere potensielle områder ut fra en del kriterier som Fylkesmannen hadde satt. I ettertid valgte Fylkesmannen å bevilge ytterligere kr 75 000,- til kartlegging av prioriterte arealer inne i Reisa nasjonalpark. Ecofact AS og Miljøfaglig utredning fordelte områdene mellom seg, og dette innebar blant annet at Kåfjord kommune kun er kartlagt av Miljøfaglig utredning AS. Resultatene fra den kommunen er derfor publisert i egen rapport (Gaarder 2010).

Kartleggingsarbeidet ble utført juli-august 2009. I Kvænangen er strandnære områder med høyt potensiale for verdifulle naturtyper og nær vei godt dekket. I praksis vil dette si strandområdene sør for E6 i Kvænangsfjorden og Burfjorden. I tillegg er en del kulturmark og flommarkslokaliteter kartlagt i samme område. Over skoggrensen har et potensielt kalkrikt område av betydelig størrelse sør for Baddereidet blitt oppsøkt. Når det gjelder Nordreisa har også kystnære områder nær infrastruktur blitt prioritert, og slike arealer kan nå sies å være relativt godt dekket i denne kommunen. Videre har en rekke arealer som med stor sannsynlighet skal inngå i reguleringsplaner i fremtiden blitt prioritert. Dette gjelder spesielt innover i Reisadalen i områder som er tilgjengelige med bil. Til slutt har hele turistruta Nordkalottleden mellom Raisjåvre og Saraelv blitt kartlagt. Områdene sør for Raisjåvre, området rundt Imofossen og Mollisfossen samt Seimahytta fikk særskilt oppmerksomhet i den forbindelse.

3 Kort om naturgrunnlaget

Nordreisa og Kvæningen er nabokommuner, og strekker seg fra kyst til innland. De har derfor begge en betydelig klimatisk gradient fra kystklima til svakt kontinentalt klima. Kvæningen går i norvest litt lenger ut i de oseaniske seksjonene enn Nordreisa, og ikke så langt inn i det kontinentale i sørøst (Moen 1998). Begge kommuner dekker derfor et ganske vidt spekter av temperatur og nedbørsforhold.

Da det gjelder berggrunn som er spesielt viktig for plantelivet, så er begge kommunene stort sett i de såkalte kaledonske områdene. Det vil si at de har lagdelt berggrunn, og på en stor skala beveger en seg nedover i lagrekkene mot sørøst. Det er stor variasjon i dekkene, fra harde kvartsitter som gir sur jordvæske via intermediære mørkere bergarter til store forekomster av lett forvitrende og baserike karbonatbergarter. Begge kommuner har derfor forhold for basekrevende plantearter, og sjeldne arter i denne kategorien er påvist. Indre deler av Nordreisa er imidlertid utenfor de kaledonske dekkene og berggrunnen her består av en mosaikk av grunnfjellsbergarter. Dette er oftest harde bergarter som gir sur jordvæske.

Den store Reisadalen med Reisaelva strekker seg igjennom det meste av Nordreisa kommune og gir en rekke spesielle habitater som det er lite av i Kvæningen. Dette gjelder spesielt store elveører, store flommarkslokaliteter, store elve- og bekkekløfter samt kroksjøer og dammer. Det er derfor betydelig større variasjon innenfor naturtypelokalitetene i Nordreisa, og det er mange flere lokaliteter. Det må også nevnes at fjellområdene i begge kommunene blir beitet av rein om sommeren, noe som setter spor etter seg både i form av nedbeiting og ikke minst motorisert ferdsel på barmark.

4 Metodikk

4.1 Prioritering av områder

Fylkesmannen i Troms hadde på forhånd gjort en del prioriteringer i forhold til hvilke områder som skulle kartlegges. Dette var:

- *Områder nær bebyggelse*
- *Områder planlagt regulert til utbygging*
- *Områder langs kysten med spesielt fokus på strandsonen og 100m beltet*
- *Områder langs de største vassdragene med spesiell fokus på 100m beltet*
- *Områder nær veier*

For å få mer detaljert informasjon om reguleringsplanene i de to kommunene ble det opprettet kontakt med kommunenes planavdelinger. Særlig Nordreisa kommune bidro med mye opplysninger, og dette resulterte i en liste med i alt 34 lokaliteter hvor en ventet fremtidige reguleringsplaner og som ble ønsket oppsøkt. En tilsvarende prosess med planavdelingen til Kvænangen kommune resulterte i en liste med 10 lokaliteter.

Inne i Reisa Nasjonalpark var det ønskelig å bringe på det rene hvorvidt det var verdifulle naturtypelokaliteter langs de mest beferdede traseene. Det var dermed fokus på hele fotturistruta som går igjennom nasjonalparken (del av Nordkalottleden) fra Nasjonalparkens nordre grense i Reisadalen og helt opp til Raisjåvre hvor Reisaelva har sine kilder. Videre skulle områdene rundt Sieimmahytta og Nedrefosshytta vurderes i tillegg til områdene rundt de to store fossene Mollisfossen og Imofossen inkludert den store kløfta her. På grunn av økt ferdsel med blant annet ATV rundt Raisjåvri skulle også de relativt utilgjengelige områdene på sørsiden av dette vannet vurderes.

4.2 Feltarbeidet.

Størstedelen av feltarbeidet ble utført fra 10. juli 2009 og to uker fremover. En tur til Reisa nasjonalpark ble utført i slutten av august. Feltarbeidet ble gjennomført av Ingve Birkeland, Geir Gaarder, Bjarne Oddane og Geir Arnesen. Første omgang av arbeidet ble utført med felles base ved Fosselv i Nordreisa. Ved å møtes på kveldene ble fremgangsmåte og resultater diskutert, justert og kalibrert.

Selve kartleggingsmetodikken er beskrevet i detalj i Direktoratet for Naturforvaltning sin håndbok nr. 13 som kom i første utgave i 1999. Den siste utgaven (Direktoratet for naturforvaltning 2007) ble brukt i dette kartleggingsprosjektet og har en god del justeringer i forhold til denne. Håndboka angir 56 naturtyper innenfor hovedgruppene,

Myr og kilde, rasmark, berg og kantkratt, fjell, kulturlandskap, ferskvann/våtmark, skog og til slutt havstrand/kyst. Naturtyper fra alle hovedkategoriene er aktuelle i kartleggingsområdet. "Norsk rødliste" (Kålås et al. 2006) er et viktig supplement til håndbok nr. 13, sammen med "Truede vegetasjonstyper i Norge" (Fremstad og Moen 2001) og "Vegetasjonstyper i Norge (Fremstad 1997).

Det var et betydelig antall lokaliteter (44 stk) som skulle sjekkes ut fordi de ventelig var i berøring med fremtidige reguleringsplaner eller planlagte inngrep. Enkelte av disse var relativt ressurskrevende å oppsøke. Det må derfor nevnes at et mer ensidig fokus på å oppsøke potensielt verdifulle områder ville gitt betydelig flere naturtypelokaliteter enn å "sjekke ut" mulige pressområder med lavere potensiale.

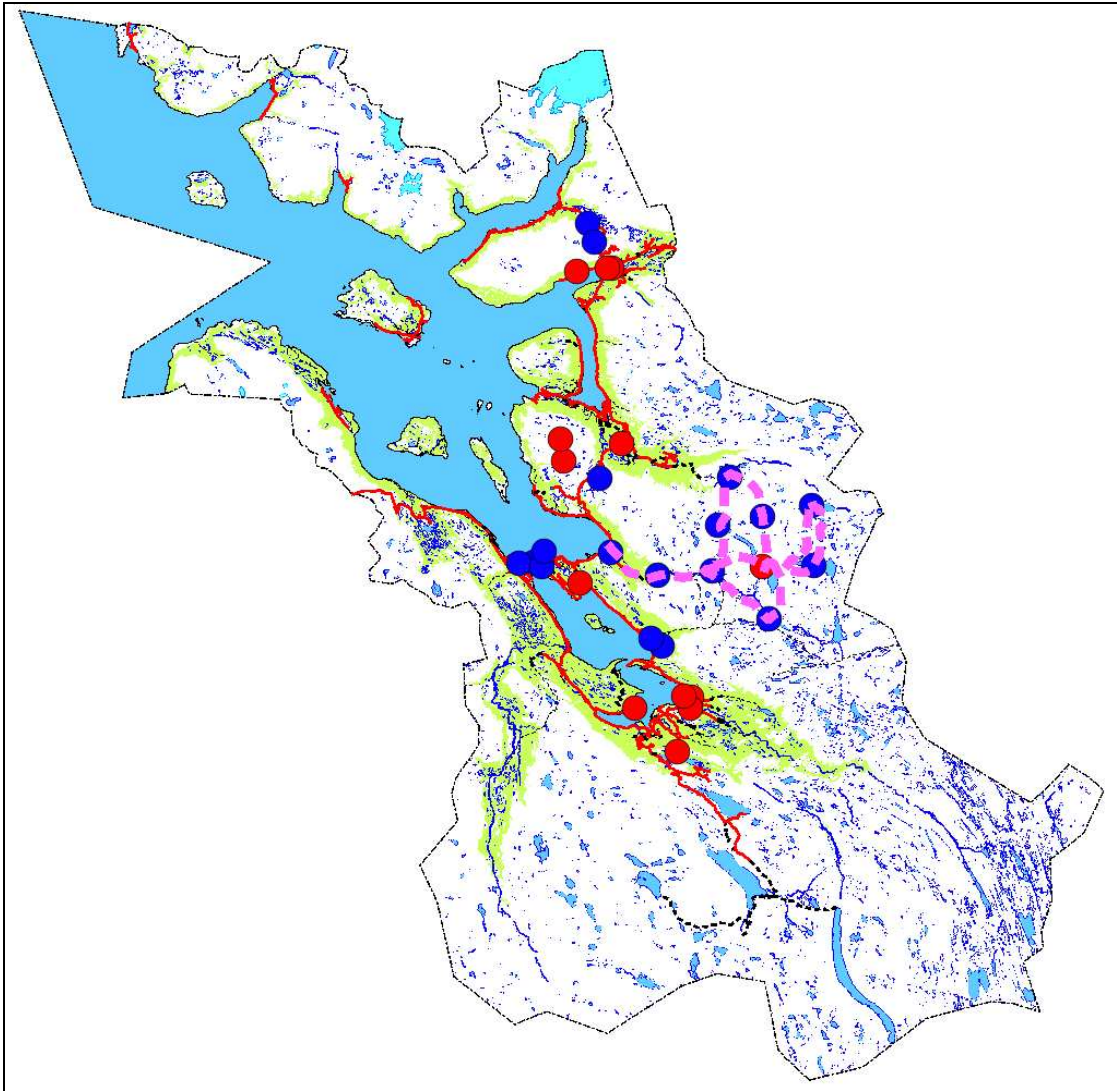
5 RESULTATER

5.1 Kvænangen kommune

Det har tidligere vært utført kartlegginger i Kvænangen av NINA i forbindelse med kartlegging av rike løvskoger i Troms (Strann 2004) og opprettelsen av to verneområder i Navitdalen og Kvænangsbotn (Jacobsen et al. 2005). Videre har Biofokus gjort kartlegginger ved flere lokaliteter (Reiso et al. 2007). Disse kartleggingene har alle fokusert på skogsområder, i dalganger, og antagelig er de viktigste arealene av furuskog dekket både i Navitdalen og Kvænangsbotn. GA Vegetasjonsanalyse utførte en småkraftutredning ved Valan i 2006 (Arnesen 2006), og dekket et mindre område ved foten av Kvænangstindene. Av noe eldre dato bør flere kulturmarkskartlegginger også nevnes. Det gjelder serien av kulturlandskapsrapporter som har blitt publisert i flere omganger av ulike forfattere under tittelen "Registrering av verdifulle naturlandskap i Troms" Braathen (1996), Mikalsen og Often (1993) og Eriksen Norberg (1995). En rekke lokaliteter har blitt avgrenset i disse arbeidene, ikke minst i de ytre fjordbygdene i Kvænangsfjorden.

I denne kartleggingen, som er den første som har fulgt DN's håndbok nr. 13, har Kvænangsfjorden innenfor Storstraumen blitt prioritert, sammen med området rundt Alteidet og fjellområdene på begge sider av Baddereidet. Det har vært fokus på å finne nye, tidligere udokumenterte lokaliteter i pressområder nær infrastruktur og i områder med reguleringsplaner. Arbeidet har ført til avgrensning av 13 naturtypelokaliteter i Kvænangen. Av disse er det 4 lokaliteter med verdi A, 5 med verdi B og 4 med verdi C. Ni mindre lokaliteter har blitt oppsøkt uten at det ble avgrenset noen naturtypelokalitet. I tillegg har det store fjellområdet Flintfjellet nord for Badderelva blitt befart. Se for øvrig figur 1.

Naturtypelokalitetene som ble avgrenset i denne kartleggingsrunden er fordelt på høyproduktive skoger langs vassdragene innerst i Kvænangsbotn, en del kulturmarkslokaliteter og flere kalkrike fjellområder på begge sider av Baddereidet. Det store marmorområdet rundt Flintavatnet viste seg imidlertid relativt uinteressant på grunn av store sedimentmektigheter. Noen rødlistede arter ble påvist, men kun i kategori NT (Nær truet). Blant karplantene bør den basekrevende arten krypsivaks (*Trichophorum pumilum*) fra Stuora Riidevárri nevnes, og i tillegg ble det gjort en del spredte funn av kulturmarksarter som marinøkkel og bittersøte. I forbindelse med kartleggingen er det også foretatt en del viltkartlegginger og det er avgrenset noen viktige viltlokaliteter både i Kvænangen og i Nordreisa.

Figur 1. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Kvænangen. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet. Sistnevnte er i hovedsak lokaliteter som er oppsøkt etter ønske fra kommunens planavdeling. Fiolett stiplet linje viser befaringsrute til fots på Flintfjellet.

5.2 Nordreisa kommune

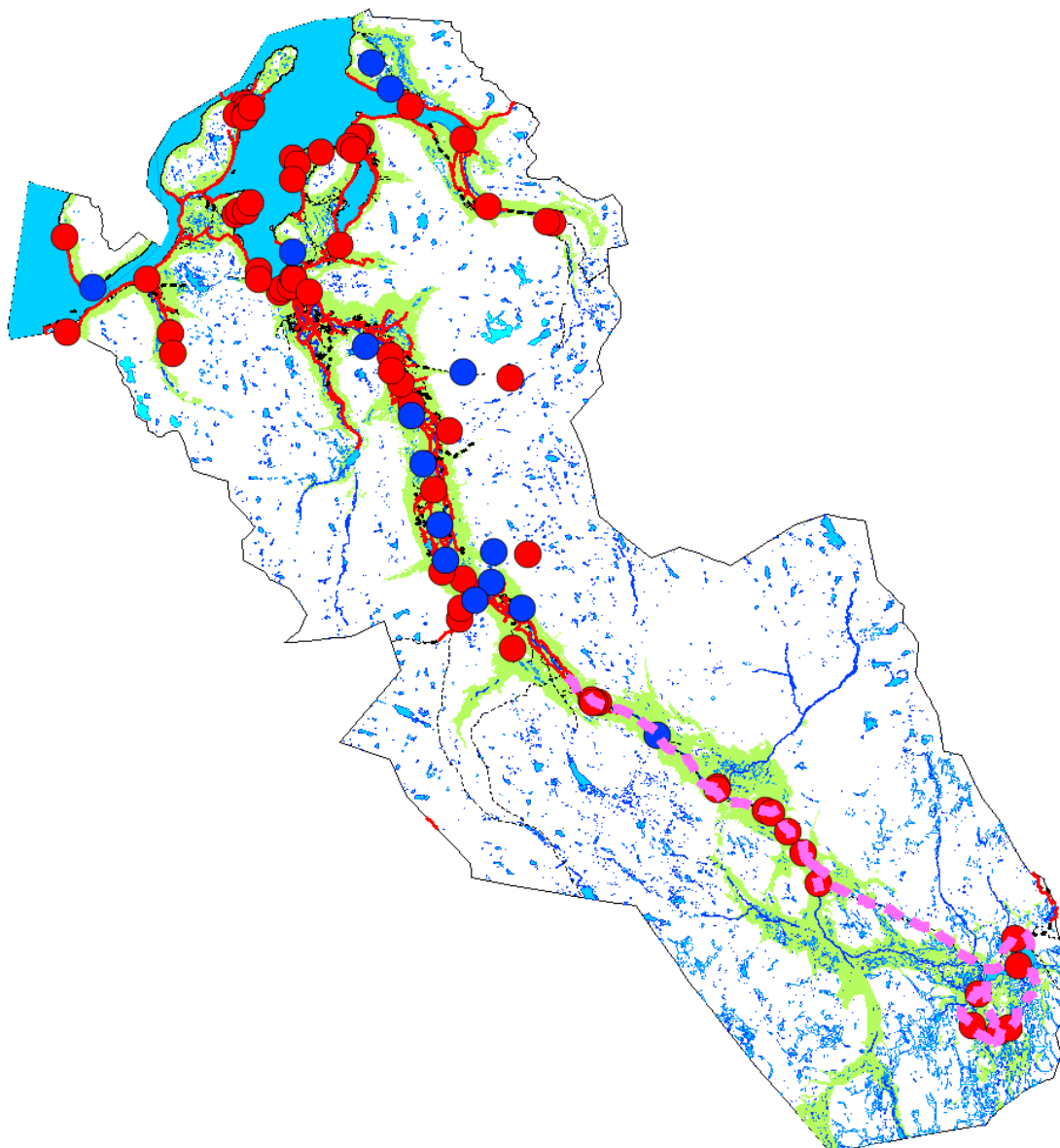
Når det gjelder Nordreisa er det avgrenset 17 lokaliteter med verdi A, 32 med verdi B og 11 med verdi C, mens 15 lokaliteter har blitt oppsøkt uten at det ble avgrenset noen naturtypelokalitet. Se for øvrig figur 2.

Nordreisa er en særdeles mangfoldig kommune som har betydelig potensiale for verdifulle naturtyper og sjeldne arter av både planter og dyr innenfor en rekke ulike hovednaturtyper. Fjellområdene på begge sidene av Reisadalen er undersøkt i varierende grad i mange ulike forbindelser, og et stort spekter av metodikk er brukt. De viktigste arbeidene er Hartvig Sætra sine publikasjoner om "Vegetasjonen i Reisavassdraget, Troms Fylke", (Sætra 2009) "Floraen i Reisavassdraget" (Sætra 1986) og "Flora og vegetasjon i Puntadalen" (Sætra 1984). Også rapporten "Rike

løvskoger i Troms” (Strann et al. 2004) dekker i hvert fall noen lokaliteter i Rotsunddalen. Biofokus har også gjort skogsundersøkelser i Nordreisa, og disse er oppsummert i Reiso et al. (2007)

I tillegg til disse arbeidene er det gjort en rekke mer eller mindre godt stedfestede funn av interessante arter (artsdatabanken.no) av mange personer, og GA Vegetasjonsanalyse gjorde en småkraftutredning i Valanhamn i 2006 (Arnesen 2006). I Nordreisa er det uvanlig mange entusiastiske naturvitere som sitter på en betydelig informasjonsmengde om spesielt interessante artsforekomster (Magne Elvestad, Ivar Heggelund og Stein Erik Lunde har blitt intervjuet). Mange av artsforekomstene er knyttet til baserike fjellområder, og finnes innenfor Javreoaivit plantevernrområde på vestsiden av dalen, mens andre er påvist på andre siden av dalen særlig mellom Røyeldalen og Vaddas. Reisadalen er ellers rik på store elveører, flommarkslokaliteter, andre høyproduktive skoger og bergvegger rasmarker og bekkekløfter. Mollisfossen danner en av Nord-Norges absolutt største fosse-enger. Også Oksfjorddalen har lignende kvaliteter, men i vesentlig mindre omfang. Kommunen har også to store halvøyer, Reasnjárga, med flere verdifulle havstrands- og kulturmarkslokaliteter, og Maurneset, som har kalkrike fjellområder og en del kulturmark. Indre del av Reisa nasjonalpark har i tillegg store arealer med palsmyrer og viddelandskap.

Lokalitetene som er avgrenset som verdifulle i Nordreisa dekker hele spekteret av det som finnes av verdifulle naturtyper i kommunen. Flere helt nye og viktige artsfunn, spesielt av karplanter, har blitt gjort, og her kan fremheves handmarinøkkel - EN (nær Gjøvarden), sibirnattfiol - CR (Oksfjorddalen), finnmarksjonsokblomst - CR (Anasmukka) og kveinhavre - CR (Reisaelva ved Imo, noe nedenfor Seima og ved Holmen bro).

Figur 2. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Nordreisa. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet. Sistnevnte er i hovedsak lokaliteter som er oppsøkt etter ønske fra kommunens planavdeling. Fiolett stiplet linje viser befaringsrute til fots i Reisa nasjonalpark.

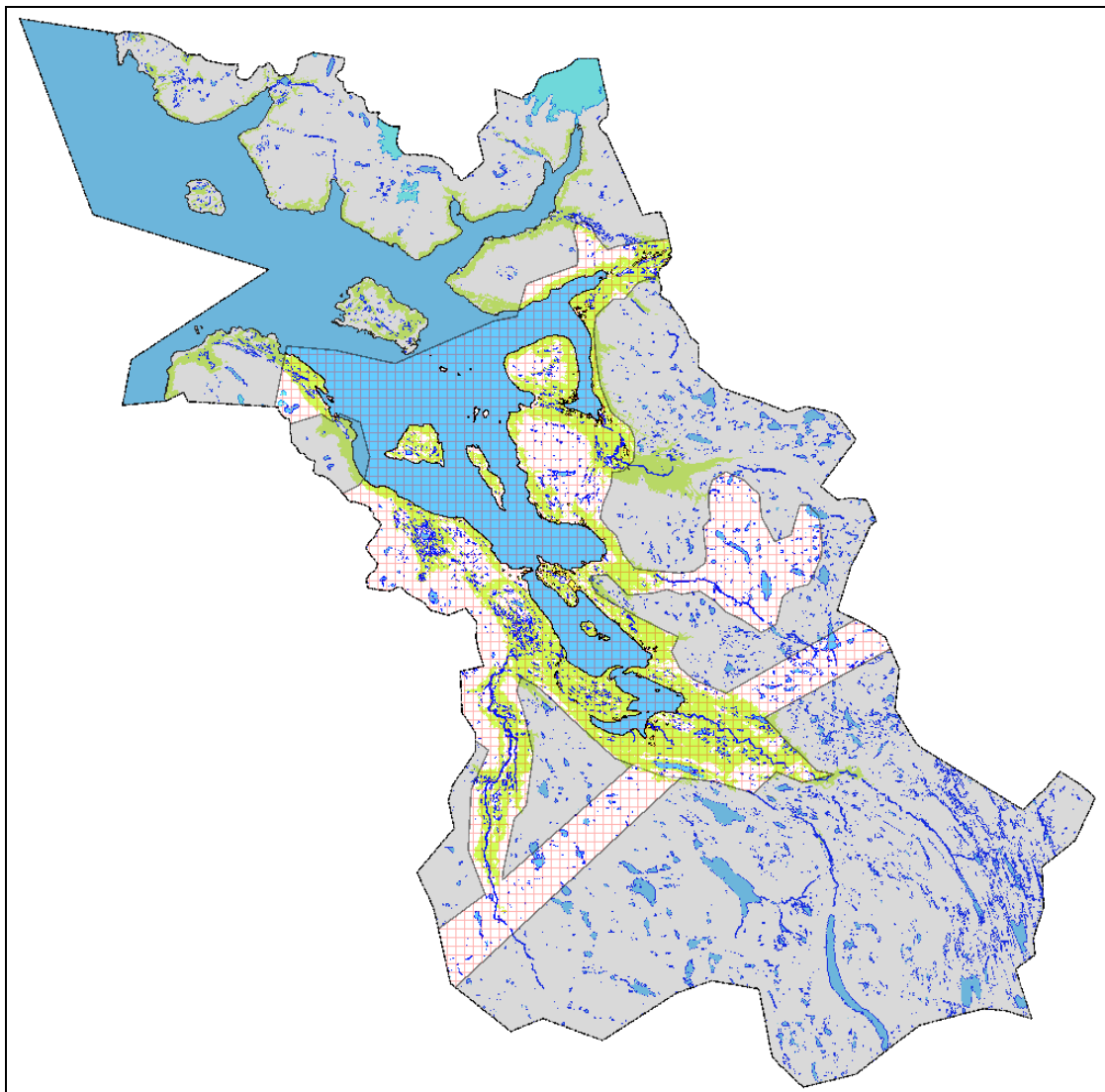
6 FORSLAG TIL VIDERE KARTLEGGING

6.1 Kvæningen

Det samlede datatilfanget fra kommunen er av varierende kvalitet hva angår metodikk og presentasjon. Kulturmarksregistreringene fra 90-tallet mangler alle kartavgrensning av de verdifulle lokalitetene, mens verdivurderingene og beskrivelsene trolig kan overføres til DN's metodikk. Status per dags dato bør imidlertid sjekkes da registreringene er minst 15 år gamle. KU for kraftlinje Balsfjord-Hammerfest, og Biofokus sine skogs-lokaliteter (Reiso et al. 2007) lar seg greit konvertere til DN's metodikk, mens kartleggingene i forbindelse med verneområdene (Jacobsen 2005) også mangler avgrensninger med spesielle verdivurderinger. Nytt feltarbeid er antagelig nødvendig for å avgrense naturtypelokaliteter. Sammen med kartleggingene i 2009 gir det et dekningskart som vist i fig. 3.

Oppsummert er status i Kvæningen at det er påvist en del verdifulle områder som mangler kartlegging etter gjeldende metodikk. Dette gjelder både i Kvæningsbotn, Burfjorddalen og ved Alteidet hvor det trolig er flere flommarksskoger som bør avgrenses. Videre er det ved eldre og dårlig stedfestede artsobservasjoner påvist viktige kalkrike fjellområder ved Klubben, Unna Riideváras og til dels også de vestligste delene av Stuora Riidevárri som bør kartlegges etter gjeldende metodikk. De ytre delene av Kvæningen har ikke vært dekket i det hele tatt i denne kartleggingsrunden. I disse stort sett basefattige områdene er det påvist kulturmarkslokaliteter av Braathen et al. (1996) som bør avgrenses. Videre er det potensiale for havstrandslokaliteter som bør sjekkes opp (Fjelland et al. 1983).

I det videre kartleggingsarbeidet foreslås det at en ikke fokuserer så mye på helt konkrete og kartfestede pressområder. Et slikt fokus gir vesentlig færre avgrensede naturtypelokaliteter og et betydelig antall "bomturer" ved at et viser seg at lokaliteten ikke er verd å avgrense. For å få kartlagt flest mulig av de viktigste og mest intakte systemene i kommunen er det bedre å la den tidligere dokumentasjonen og naturgrunnlaget legge føringene for hvilke områder en oppsøker. En kan eventuelt velge å avstå fra å oppsøke vanskelig tilgjengelige arealer som åpenbart ikke vil bli berørt i fremtiden. En slik tilnærming vil resultere i langt flere avgrensede lokaliteter og ikke minst føre til at de viktigste og største lokalitetene blir dokumentert.

Figur 3. Kart som viser kartleggingsgraden i Kvænangen etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens rødskraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt).

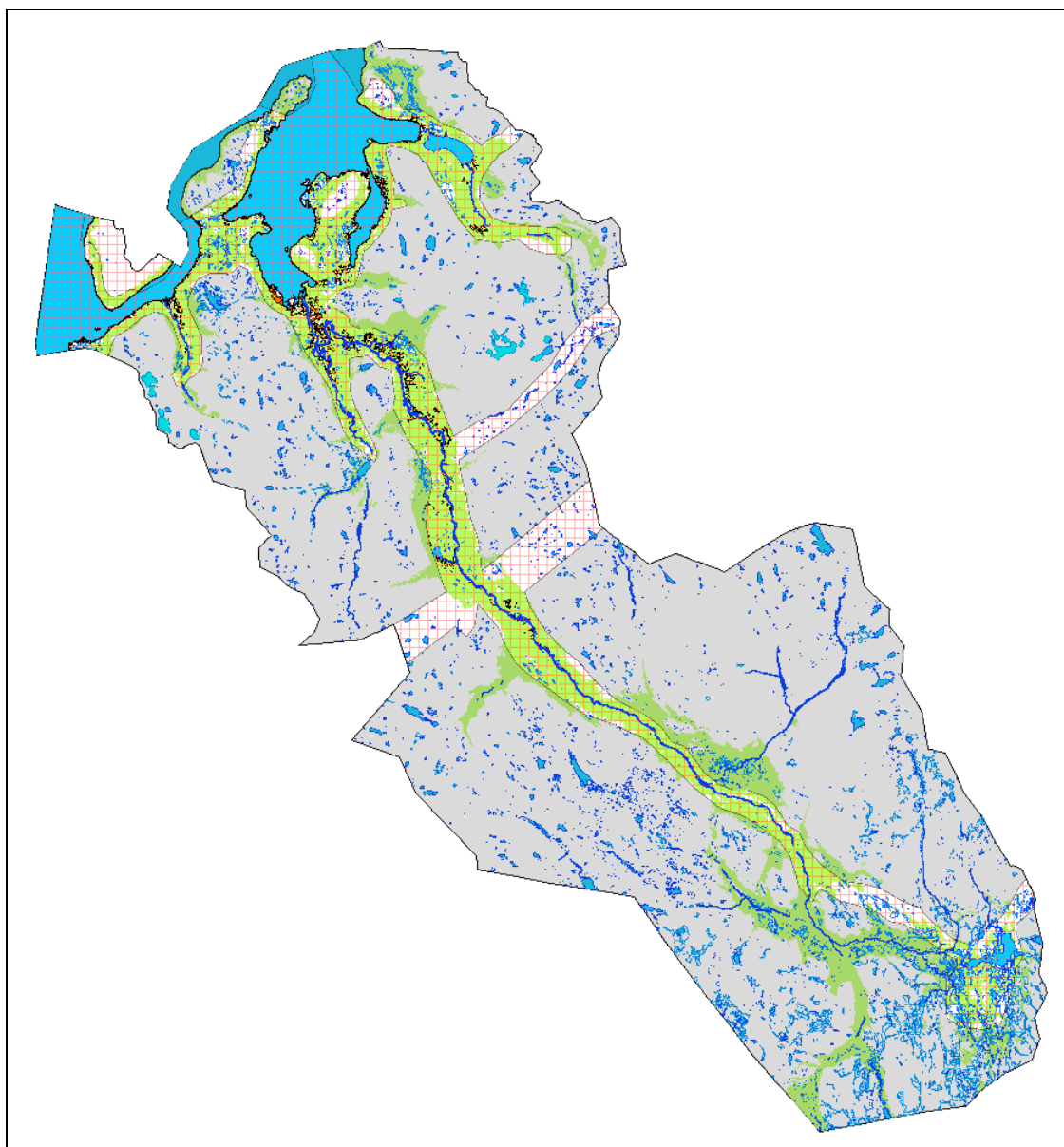
Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioriteringer:

1. Kartlegging av resterende flommarksskoger og eventuelle elveører i Kvænangsbøtn, Alteidet og Burfjorddalen.
2. Videre kartlegging av de baserike fjellområdene ved Klubben, Stuora Riidevárri og Unna Riideváras, samt på østsiden av Burfjorden. Fjellet Corrovárri mangler også skikkelig dokumentasjon og har betydelig potensiale for rødlistede fjellplanter.
3. Kartlegging av havstrands- og strandbergslokaliteter i ytre Kvænangen og på øyene i Kvænangsfjorden.
4. Oppdatering av tidligere påviste og nye kulturmarkslokaliteter i hele kommunen.

6.2 Nordreisa

Spesielt flora og vegetasjon har i flere tiår fått mye oppmerksomhet i Nordreisa. Dette har ført til de nevnte publikasjoner, samt en rekke artsobservasjoner. Av publikasjonene kan NINA's rapport om rike løvskoger (Strann et al. 2004), Biofokus sin rapport (Reiso et al. 2007) og KU for kraftlinje Balsfjord-Hammerfest overføres til DN's metodikk slik den er beskrevet i håndbok nr. 13. Sammen med kartleggingene i 2009 gir det et dekningskart som vist i fig. 4.

Figur 4. Kart som viser kartleggingsgraden i Nordreisa etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens rødskraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt).

Sætras rapporter er også meget viktige dokumenter, men kan i denne sammenheng kun brukes som en indikasjon for å påvise verdifulle lokaliteter.

Runden med kartlegging i 2009 har vært konsentrert til de mest prioriterte områdene nær veier, bebyggelse og strandsonen. Verdifulle lokaliteter i slike pressområder er derfor bedre dekket, spesielt langs kystområdene, men langs Reisaelva gjenstår imidlertid mye arbeid også av arealer nær veier og bebyggelse. Hele veien oppover til Imo er det for eksempel et meget stort antall lokaliteter av flommarkshabitater av både skoger og ører som ikke er kartlagt. Elveørene er voksested for de to kritisk truede artene kveinhavre og finnmarksjonsokblom, og bør prioriteres i det videre arbeidet. Elva er mye brukt til båttrafikk, fiske og friluftsliv i hele dette strekket. Flommarksskogene er etter alt og dømme viktige habitater for en rekke arter av fugl, insekter og epifyttiske lav og sopp. Lokalitetene ligger ofte i nær tilknytning til infrastruktur, og det er viktig å skille ut store og intakte lokaliteter.

I tilknytning til flommarksskoger er det flere fisketomme dammer og kroksjøer. Dette gjelder både de kulturpåvirkede delene av dalen, og de nærmest uberørte delene av dalene inne i Reisa nasjonalpark. Dette kan vise seg å være svært interessante lokaliteter men krever oftest undersøkelser av vannmassene og av invertebratfauna for å gjøre en god verdivurdering.

De lavereliggende delene av dalen har også etter alt å dømme mye høystaudeskog i liene som ikke er flompåvirket. I de sørvest-eksponerte dalsidene er det potensiale for høy produksjon og varmekrevende arter. Flere lokaliteter kan være i kombinasjon med sørvendte berg og rasmarker.

Reisadalen har også en rekke bekkekløftlokaliteter, ofte med fosser, som er dårlig undersøkt. De aller fleste av de tallrike sideelvene og bekkene danner mellomstore til store kløfter, og det er betydelig potensiale for viktige bergvegglokaliteter særlig på nordøstsiden av dalen som har gunstig eksposisjon mot sørvest.

Flere viktige havstrandslokaliteter ble kartlagt i 2009, og dette er kanskje den kategorien som er best dekket da den også ble kartlagt av Fjelland et al (1983), verneområdet ved elveutløpet er ikke kartlagt i hht håndbok 13, og trenger trolig bedre kartlegging og ikke minst dokumentasjon. Mange av havstrandslokalitetene ligger i nær tilknytning til kulturmarkslokaliteter som da også er rimelig godt dekket i de kystnære områdene. Innover i Reisadalen er det imidlertid en rekke bruk som er i ferd med å legges ned, og det er trolig mange kulturmarkslokaliteter som ikke er registrert her. Etter det en kjenner til har det ikke vært utført søk etter beitemarkssopp i Nordreisa.

Også store viddeområder gjenstår å kartlegge, særlig i områdene sørvest for Raisjávri. Det er åpenbart en rekke palsmyrer som ikke er avgrenset i indre deler. Siden denne naturtypen er i sterk tilbakegang, trolig på grunn av klimaendringer, bør en vurdere å prioritere dette, slik at en kan gjøre opp en status for naturtypen og dermed følge deres utvikling over tid. Palsmyrområdene er også ofte viktige viltlokaliteter og hekkeområder for sjeldne fuglearter som for eksempel fjellmyrløper, lappspove, og kvartbekkasin.

Flere fjellområder som en allerede vet er svært rike på basekrevende fjellplanter er ikke avgrenset og dokumentert tilfredsstillende. Dette gjelder spesielt mellom Røyeldalen og Vaddas, men også andre arealer som randsonene rundt Javreoaivit. Alle fjellområdene i Nordreisa er sterkt påvirket av reinbeite. Det er liten kunnskap om hvordan det høye beitetrykket påvirker verdiene innefor de kalkrike fjellområdene. En del utvalgte lokaliteter bør antagelig kartlegges med tanke på reinventeringer i fremtiden, slik at en kan gjøre nødvendige grep for å ivareta verdiene.

Også i Nordreisa foreslås det at en i det videre kartleggingsarbeidet ikke fokuserer så mye på helt konkrete og kartfestede pressområder. Forhåpentligvis er slike områder nå for en stor del dekket i denne kommunen, og det er neppe ønskelig at naturtypekartlegging har som mål å gjøre mye av det som skal gjøres i forbindelse med en konsekvensutredning. En kan eventuelt velge å avstå fra å oppsøke vanskelig tilgjengelige arealer som åpenbart ikke vil bli berørt i fremtiden. Ved å fokusere på lokaliteter som har spesielt naturgrunnlag vil arbeidet bli langt mer effektivt. I Nordreisa som har så store dokumenterte verdier bør det være et overordnet mål å få kartlagt de største og mest intakte lokalitetene i selve Reisadalen. Siden alle fjellområdene også er viktige reinbeiter bør heller ikke disse nedprioriteres.

Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioritering for videre kartlegging:

1. Flommarkslokaliteter langs Reisaelva. Dette er også mer eller mindre pressområder siden det foregår mye ferdsel på elva og det drives aktivt fiske. Denne kartleggingen kan koordineres med arbeidet som pågår med handlingsplanene for finnmarksjonsokblomst og kveinhavre.
2. Kroksjøer og dammer i Reisadalen.
3. Palsmyrer og viktige viltlokaliteter sørvest for Raisjávri
4. Kalkrike fjellområder mellom Røyeldalen og Vaddas, med fokus på sjeldne karplanter.
5. Høystaudeskoger i liene i Reisadalen.
6. Bergvegg og bekkekløftlokaliteter i Reisadalen.
7. Kulturmarkslokaliteter i hele kommunen.

7 Referanser

Arnesen, G. 2006: Utredninger av konsekvenser for biologisk mangfold i forbindelse med småkraftverk i Valanelv – Kvænangen kommune

Artsdatabanken 2010: www.artsdatabanken.no

Braathen, K. A. Alm, T. og Vange V. 1996: Registrering av verdifulle kulturlandskap i Troms. Beskrivelser av lokaliteter besøkt i 1995, med vekt på det botaniske. 1-99 + Appendiks.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983. Botaniske verneverdier på havstrand i Troms. Miljøverndepartementet rapport T-551.

Fremstad, E (1997): *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte 12: 1 -279.

Fremstad, E, Moen, A. (red.) (2001): *Truete vegetasjonstyper i Norge*. NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. Bot. Ser. 2001-4: 1-231.

Gaarder, G. 2010:

Henriksen og Bjordal 2004: Naturtyper, viltområder og karplanter i Kvænangen kommune. Rapport til Kvænangen kommune. 1-6.

Jacobsen K.-O., Bjerke, J.W., Olberg, S. & Gjerstad, D. 2004. Naturfaglige undersøkelser i Kvænangsbøtn og Navitdalen i Kvænangen kommune, Troms. NINA Oppdragsmelding 859. 56pp + vedlegg.

Kålås, J.A., Viken, Å. og Bakken, T. (red.) (2006). *Norsk Rødliste 2006*. Artsdatabanken, Norway.

Mangersnes, R., Birkeland, I., Oddane., B., Søyland R. og Solvang, R. 2008: 420 kV-kraftlinje Balsfjord-Hammerfest, Virkninger på biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s

Mikalsen, J. og Often, A 1993. Nasjonal registrering av verdifulle kuturlandskap i Troms. Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen Rapport. 1-97.

Moen, A. 1998: Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss. 1-199.

Nordberg, M-B E. 1995: Nasjonal registrering av verdifulle kuturlandskap i Troms. Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen Rapport 59. 1-109

Reiso, S., Klepsland, J. T. og Svalastog, D. 2008: Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 5. Årsrapport for

registreringer i Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Telemark. Biofokus rapport nr 2. 187s.

Strann, K. B. (red), Frivoll, V., Johnsen, T og Tømmervik, H. 2004: Rike løvskoger i Troms. En presentasjon av utvalgte lokaliteter. 114 s.

Sætra, H. 2009: Vegetasjonen i Reisavassdraget, Troms fylke. 99 s.

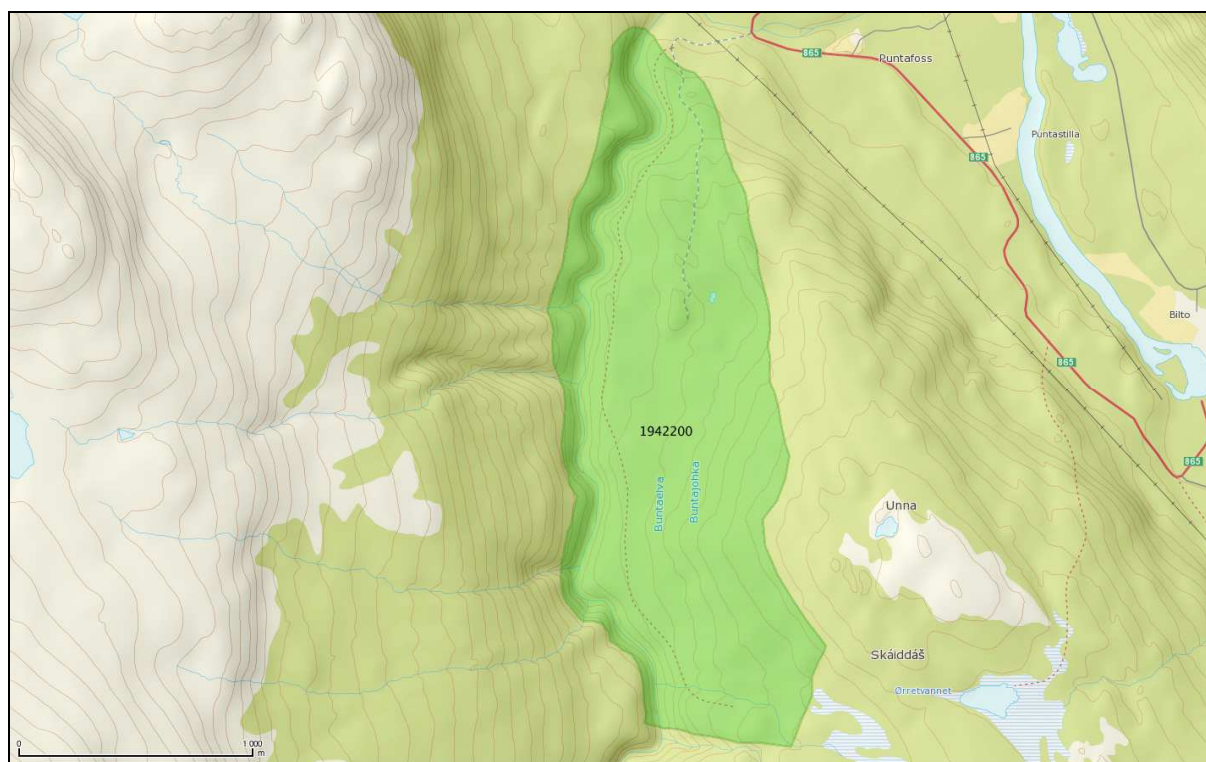
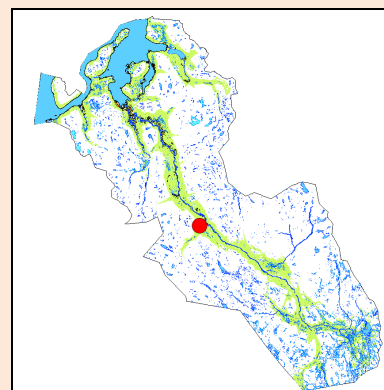
Sætra, H. 1986: Floraen i Reisavassdraget, Troms. Tromsura Naturvitenskap nr 50

Sætra, H. 1984: Flora og vegetasjon i Puntadalen, Nordreisa. Rapport til Fylkesmannen i Troms. 64 s.

8 Fakta-ark fra lokaliteter i Nordreisa

Lokalitetsnr 1942200 Puntadalen, nedre del

Hovedtype (79%):	F08-Urskog/gammelskog
Utforming:	F0802-Furuskog
Tilleggstype 1 (1%):	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0104-Fuktige, overrislede bergflater
Tilleggstype 2 (20%):	F09-Bekkekløfter
Utforming:	F0901-Bekkekløft
Verdi:	A
Siste feltsjekk	03.09.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Puntadalen ligger i den øvre delen av Reisadalen ca. 40 km innover fra kommunesenteret Storslett. Lokaliteten ligger på begge sider av Buntaelva vest for riksveg 865 og strekker seg inn i Buntadalen som er en "canyonlignende dalområde" med bratte og steile dalsider. Området er dominert av furuskog, blandingsskog, bjørkeskog og en mosaikk av myrer. Området ligger i følge Moen (1998) i nordboreal sone (NB) og overgangsseksjon (OC) med hensyn til oseanitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Nederst (nord) i området fra Puntafoss og noen hundre meter sydover domineres skogen av ung furuskog (A2c). Videre oppover mot høyde 293 og videre sydover mot Skaidejohka domineres

vegetasjonen av A2c Tyttebær-kreklingfuruskog, mens det i den vestvendte lia ned mot Buntaelva stedvis forekommer småbregnedominerte områder. Enkelte mindre myrdrag forekommer med fattig til medium rik vegetasjon. Stedvis finnes det noe spredt løvskog og da hovedsakelig bjørk, men hele området domineres av til dels storvokst furu. Skogen består av en hel del gammel og storvokst furu (3-400 år gamle) og stedvis finnes det en del død ved både i form av gadd og læger. Sørøst for nedre del av skogbilveien ligger det en sørøstvendt bergskrent (B0102) med karakteristiske arter for naturtypen.

Artsmangfold:

Vegetasjonen er forholdsvis variert med trivielle og noen mer sjeldne utforminger. På myrene vokser det blant annet olavsstake, gulstarr, duskull, særbustarr, slåttestarr, myrsauløk, snipestarr og paddesiv. Sopparter som ildkjuke, knivkjuke og knuskkjuke ble funnet innenfor området. I bergskrentene vokser det skredarve, fjellskrinneblom, sisselrot og flågmure (NT).

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokalitetene er forholdsvis lite preget av hogst men det har trolig vært uttak lengre tilbake i tid. Det har også vært noe hogst i bjørkeskogen i nyere tid. Skogbilveien er brukt av ATV og det var noen dype spor i vegetasjonen etter denne kjøringen.

Myrområde omkranset av gammel furuskog i Puntadalen. Foto: Ingve Birkeland.

Verdivurdering:

Lokaliteten gis verdi A, fordi det er et stort kjerneområde med eldre og til dels grov og storvokst furu med en del død ved som har potensiale for sopp og lav knyttet til gamle furuer. Flågmure (NT) er dessuten observert på berghyller i nordenden av lokaliteten. Bekkekløften er ikke godt undersøkt fordi den er utilgjengelig, men den har potensiale for flågmure (NT), grårublomst (EN) og skredrublomst.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

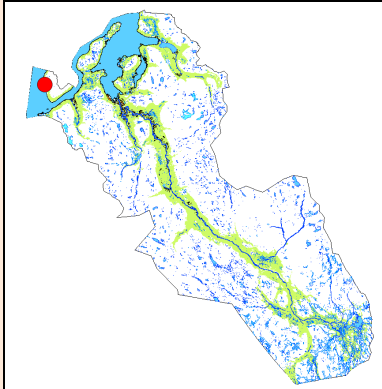
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Det bør etableres bom ved starten av skogbilveien og det bør ikke gis dispensasjon til barmarkskjøring i lokaliteten.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser Birkeland I. 2009 www.ecofact.no

Strann K. B., Tømmervik H., Johnsen T., Frivoll V 2007: Naturverdier for skoglokalteter i Troms, registrert i forbindelse med prosjekt Statskog 2006 <http://borchbio.no/narin/index.lasso>.

Lokalitetsnr 1942201 Bakkemo, Uløya		
Hovedtype:	D04-Naturbeitemark	
Utforming:	D0408-Frisk/tørr, middels baserik eng i høyreliggende strøk og nordpå (G8)	
Verdi:	B	
Siste feltsjekk	11.07.2009, Bjarne Oddane - Ecofact AS	

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Bakkemo på vestsiden av Uløya i Nordreisa. Deler av det avgrensa området består av bergknauser/flater med tynt jorddekke på mer eller mindre nakent berg som kan føres til sørvendt berg og rasmark (B01).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Imidlertid er vegetasjonen påvirket av beiting og trolig er det beiting som holder området åpent slik at naturtypen settes til naturbeitemark (D04). Berggrunnen er kalkrik og en rekke karplanter ble registrert men ingen rødlista.

Artsmangfold

Murburkne ble registrert i en bergsprekk og dette funnet er nær sin nordgrense i Norge.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området er moderat beitepåvirket. Lokaliteten ble kartlagt da det foreligger planer om å etablere hyttefelt i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B da naturtypen regionalt og nasjonalt har gått sterkt tilbake de siste tiårene. Den er et potensielt viktig habitat for en rekke sjeldne og truede arter av både karplanter, sopp og insekter. Baserike utforminger er spesielt artsrike og utgjør også viktige beiteområder for hekkende og rastende fugl.

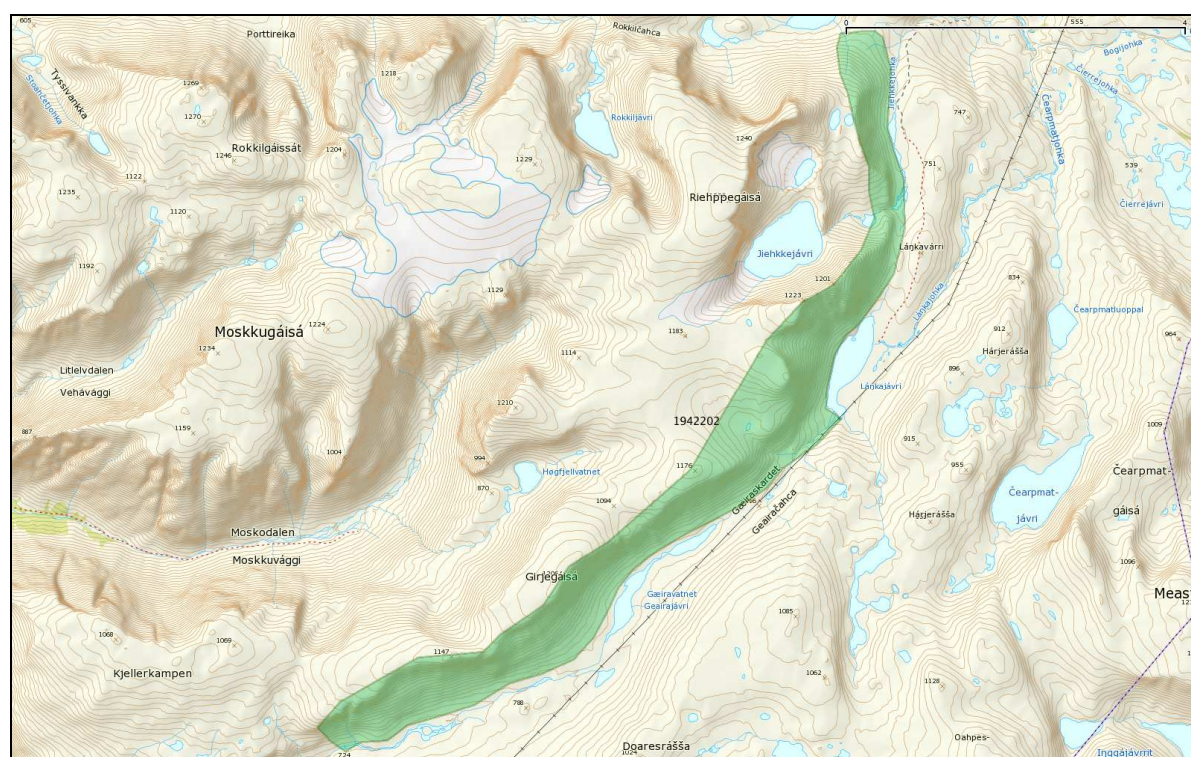
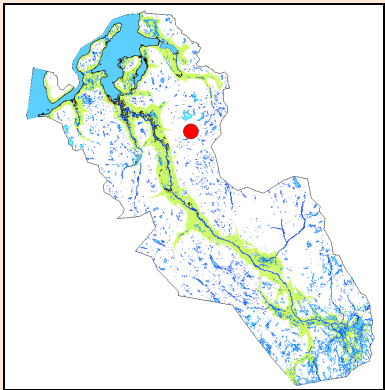
Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis beitestrykket opprettholdes og området ikke omdisponeres til hyttebygging.

Kilder

Feltundersøkelser: Oddane B. 2009: www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942202 Gæiradalen	
Hovedtype (90%):	C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0104-Bergknauser og rasmarker
Tilleggstype (10%):	E01-Deltaområder E0102-Små og mindre formrike deltaer
Verdi:	A
Siste feltsjekk	11.07.2008, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Gæiradalen over skoggrensa med småvann og åsrygger som strekker seg fra Reisadalen i sør mot kommunegrensen til Kvænangen i nord. Det strekker seg et marmorband langs hele nordsiden av Gæiradalen og Moskkugaisa består for en stor del av grønnstein/amfibolitt noe som gir rik vegetasjon. Området består av småkuperte rabber, med noen fuktigere områder og små tjern. I dalen er det sørvendte skråninger med fuktige sig ned mot bekken som går midt i dalen. Det ligger spredte blokksteiner og området bærer preg av beiting fra tamrein

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Denne sørvendte skråningen/rasmarkområdet er preget av den kalkrike berggrunnen og vegetasjonen er rik og frodig og består av rike reinroseheier og kildedrag.

Artsmangfold:

Store mengder reinrose, fjellkurle og fjellhvitkurle, lesivegetasjon med fine bestander av ballblom og skogstorkenebb og rik snøleivevegetasjon med blant annet polarvier. Ved innløpet til Lankajávri er det en større elvevifte store mengder med isssoleie (NT). Det ble funnet en rekke kalkkrevende arter i området. Reinrose, ballblom, fjellfrøstjerne, fjelltistel, harerug, fjelltettegras, svarttopp, fjellkurle og fjellhvitkurle er et utvalg arter som forekom vanlig i den sørvendte fjellsiden. På fuktigere steder og spesielt på elveviften ved Lankajávri var det gransildre (NT), snøsoleie (NT) og store mengder isssoleie (NT).

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går to eksisterende kraftlinjer parallelt gjennom dalen. Området rundt er også preget av høyt beitepress av rein og det er også reingjerder og spor etter firhjulinger i området. Ferdsel med motorisert kjøretøy, tråkk, overbeitet av tamrein og barmarkskjøring med ATV. Anleggsarbeid, ifb. med etablering av ny kraftlinje gjennom Gæiradalen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A da området vurderes som et spesielt godt utviklet kalkrikt område i fjellet med en særs fin bestand av isssoleie (NT) og andre rødlistearter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

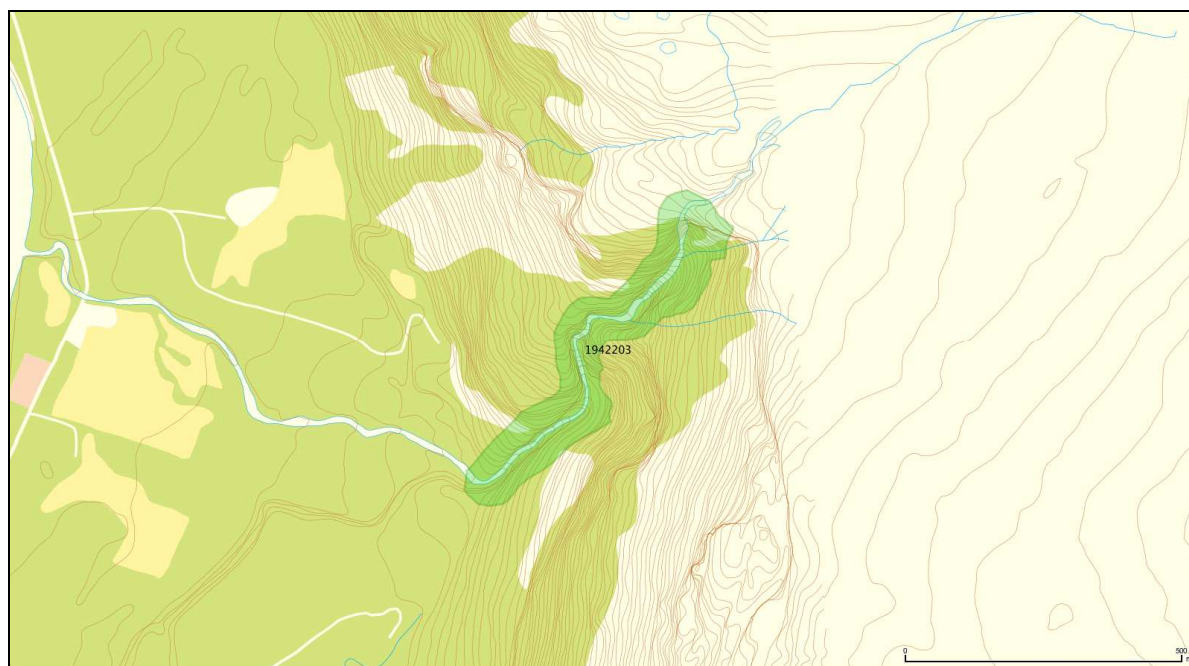
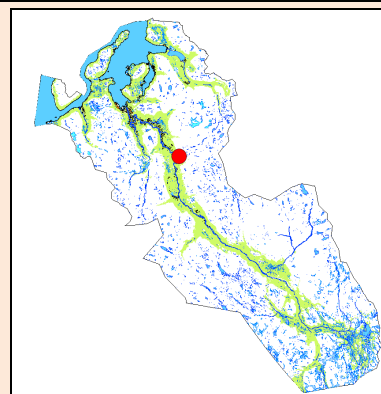
Kilder/Litteratur

Mangersnes R, Birkeland I, Oddane B, Søyland R og Solvang R. 2008. KU 420 kV Kraftledning Balsfjord-Hammerfest - Biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s.

Lokalitetsnr 1942203 Brattfjell/Gæiraelva

Hovedtype:	E05-Fossesprøytoner
Utforming:	E0501-Moserike utforminger
Verdi:	A
Siste feltsjekk	03.07.2008, Roy Mangersnes og Rune Søyland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Gæiraelva drenerer til Reisaelva og er en del av Reisavassdraget som er vernet i veneplan III for vassdrag. Fossen ligger ved Brattfjell. Lokaliteten har i hovedtrekk sørvendt eksposisjon, men et svært dramatisk juv bidrar til at det meste av fossesprøytonen ligger i skygge. Utformingen vil gjøre at lokaliteten opprettholder et varmt og svært fuktig lokalklima

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Nedre del av lokaliteten består av tett løvskog med en del osp. Skogen langs fossen er i all hovedsak dominert av furu med enkelte svært grove trær og noe død

ved. Bunnsjiktet veksler mellom lav- moseutforming og krekling. Fossen har et fritt fall på ca. 60 meter og kastes ellers gjennom det trange juvet i terrasser.

Artsmangfold:

Det er mye nakent berg langs fossen, med flere steder vokser fuktrevende arter som bergfrue og fjellsyre. På enkelte avgrensede steder langs fossen finnes velutviklet fossengvegetasjon, med

kalkindikatorer som reinrose, rabbesiv og svarttopp. I tillegg ble det registrert fjellfrøstjerne, ballblom, grønnskule, fjellfiol, skjørløk, rosenrot, klokkevintergrønn, stormarimjelle og olavsstake. I tillegg til en rik karplanteflora, ble det funnet en rekke nærings- og/eller kalkkrevende arter mose. Her kan nevnes stjernemose, storkransmose og putevrimose. Det ble ikke tatt prøver fra de mest fuktpåvirkede områdene i fossen da det ikke var mulig å komme ned uten sikringsutstyr. Potensialet for spesielt krevende og truede arter vurderes som stort.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går kraftlinjer over lokaliteten, men dette påvirker lokaliteten i liten grad. Derimot vil vannregulering ifb. med en eventuel utbygging av Gæiraelva radere ut store deler av det rikere utformingene i fosseprøytsonen.

Verdivurdering:

Lokaliteten er spesielt velutviklet og vurderes å være av nasjonal verdi (A)

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

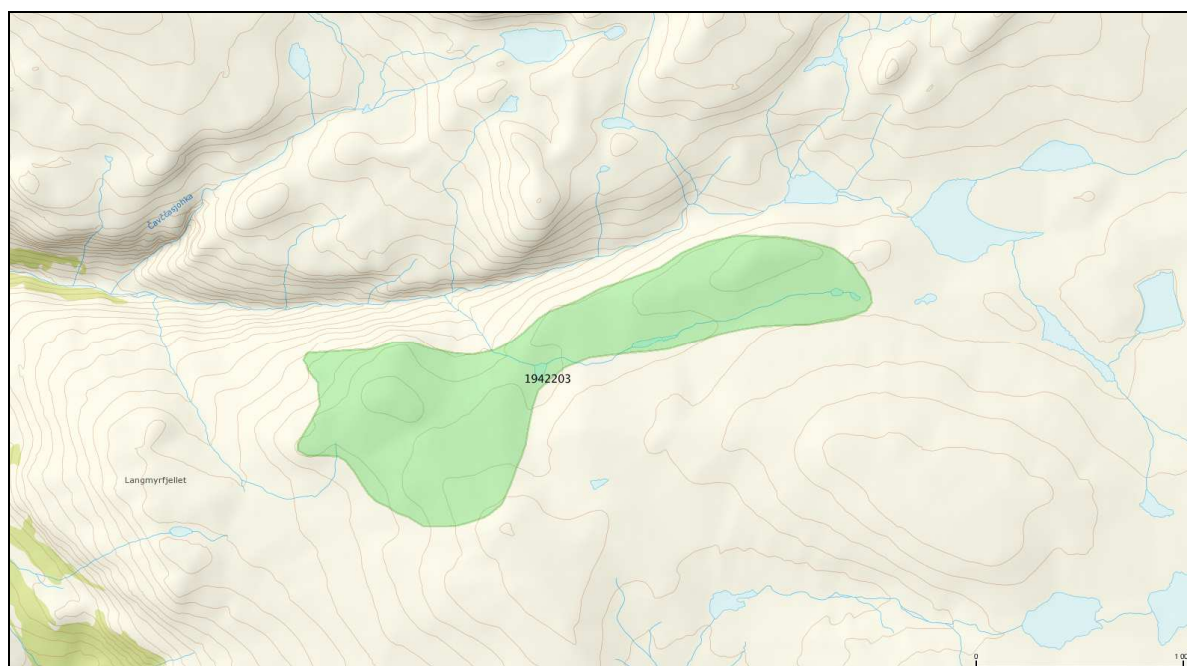
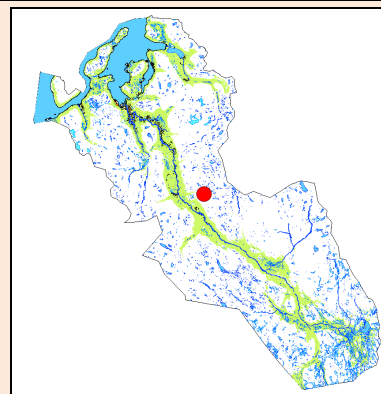
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Inngrep i lokaliteten, eller inngrep som påvirker vannføringen bør unngås.

Kilder/Litteratur

Mangersnes, R., Birkeland, I., Oddane., B., Søyland R. og Solvang, R. 2008: 420 kV-kraftlinje Balsfjord-Hammerfest, Virkninger på biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s

Lokalitetsnr 1942204 Langmyrfjellet

Hovedtype: C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming: C0101-Rabber
Verdi: B
Siste feltsjekk: 02.07.2008, Roy Mangersnes og Rune Søyland. Ecofact AS.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett øst for Sappen, på Langmyrfjellet. Lokaliteten er over tregrensa og har vestvendt eksposisjon. Terrengt er eksponert for vind.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen er vekslende med større partier dominert av rabbevegetasjon og snøleier.

Artsmangfold:

På de tørre rabbene er det kantlyng, fjellpyrd, snøsoleie, fjellengsoleie og fjelljamne i fuktigere områder. På skyggefulle steder lå det fremdeles snø i befaringsperioden. Snøsoleie (NT) var vanlig i baserike våtsnøleier øverst i området.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området er preget av at det ligger i skutertrase og det er betydelig skade i vegetasjonen etter barmarkskjøring enkelte steder. Det er også ei hytte lengst nede i området. Det går allerede ei høyspentlinje gjennom området. Denne er ikke avmerket på kart og går opp til militær installasjon på fjellet

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi de våte snøleiene med overrisling hadde spesielt rike forekomster av rødlistet snøsoleie. I tillegg var det enkelte svært godt utviklede kantlyngutforminger. Området vurderes derfor som et spesielt godt utviklet kalkrikt området i fjellet i Nord-Norge med regional verdi (B).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

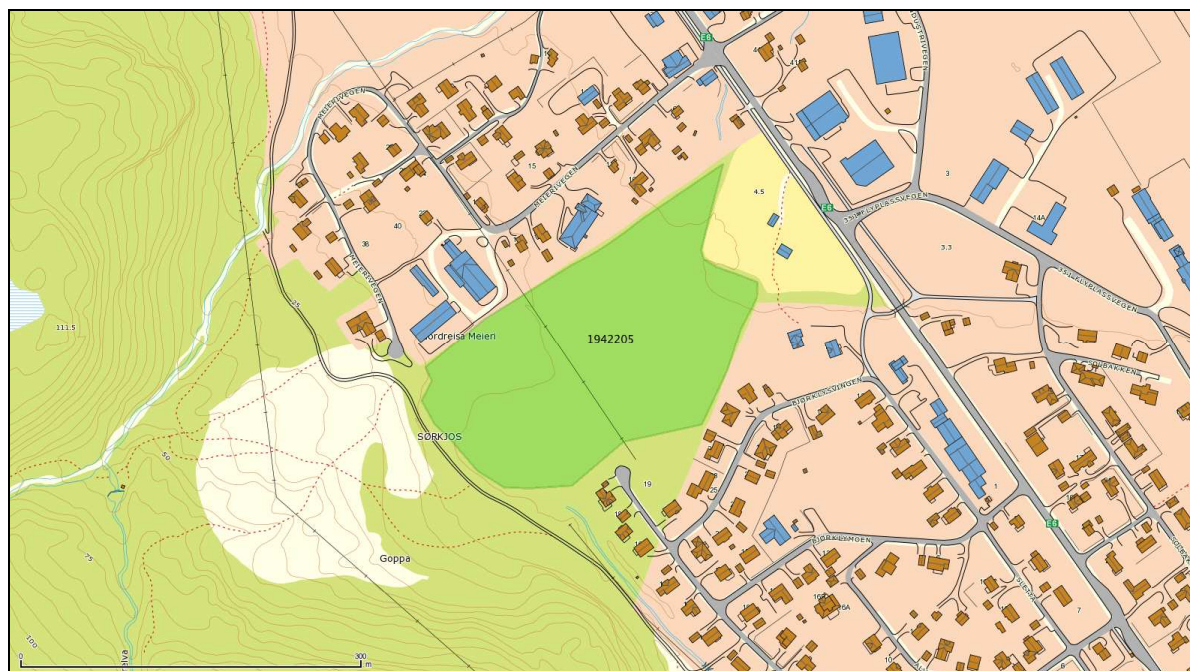
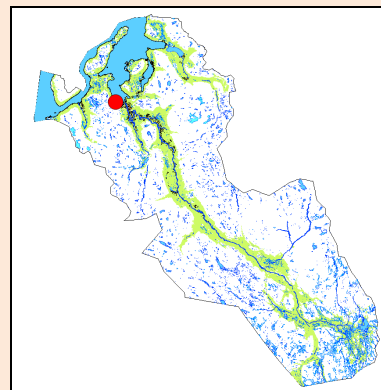
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Mangersnes, R., Birkeland, I., Oddane., B., Søyland R. og Solvang, R. 2008: 420 kV-kraftlinje Balsfjord-Hammerfest, Virkninger på biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s

Lokalitetsnr 1942205 Gammelheimskogen

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: C
Siste feltsjekk 04.09.2009, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved bebyggelsen i Sørkjosen like bak Kronekiosken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Flommarksskogen har kontinuitetspreg med noe læger av gråor i alle nedbrytningskategorier. Feltsjiktet består i all hovedsak av storbregner. Enkelte ripsbusker utgjør busksjiktet.

Artsmangfold:

Feltsjiktet består i stor grad av storbregner som strutseving, sauetelg og skogburkne. Enkelte innslag av småbregner, åkersnelle, engsyre, enghumleblom, engsoleie, skogstjerneblom og bekkeblomst. Området har en rik fuglefauna med flere hekkende spurvefugler som rødstrupe, grå fluesnapper, rødvingetrost og gråtrost. Trostefuglene dominerer.

Høystaudeskog slik den fremstår i Gammelheimskogen. Foto: Ingve Birkeland

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er regulert som et friluftsområde og Nordreisa kommune har etablert en natursti gjennom lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C da den er påvirket av naturstiene gjennom lokaliteten samt at den har et begrenset areal.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

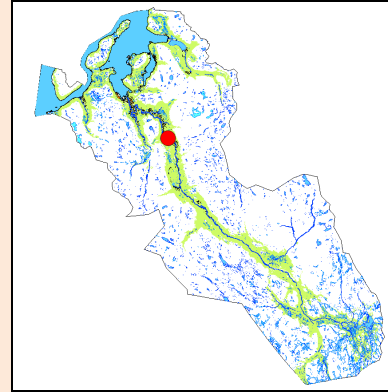
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942206 Kjosvold, Holmen bro

Hovedtype: E04-Større elvører
Utforming: E0402-Urte- og grasrike ører
Verdi: A
Siste feltsjekk 04.09.2009, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS.

Elvas løp har forandret seg ganske mye i forhold til eksisterende kartgrunnlag. Polygonet viser elvøren slik den var per 2009, mens elvas løp har utvidet seg nordover i forhold til det som vises på kartfiguren.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten er en stor elvør som ligger like nedenfor Holmen bro. Elvøren er i stadig endring og utgjør derfor et ustabilt naturgrunnlag for vegetasjonen som vokser der. Dette gjenspeiles i at store deler av elvøren er uten vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Sekundær lokalitet for kveinhavre (CR) (2009). Artsfattig elvør med noen få kratt med vier (grønnvier og sølvvier) og spredte forekomster av stjernesildre, rød jonsokblom, smyle samt en ubestemt rublom (*Draba ssp.*).

*Den store øra fotografert fra Holmen bro. Øra har forandret seg en del de siste årene, og er nå habitat for kveinhavre (CR).
Foto: Ingve Birkeland.*

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Populær fiskeplass hvor man også drar i land elvebåter.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A da det er en sekundærlokalitet for den kritisk truede kveinhavren

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

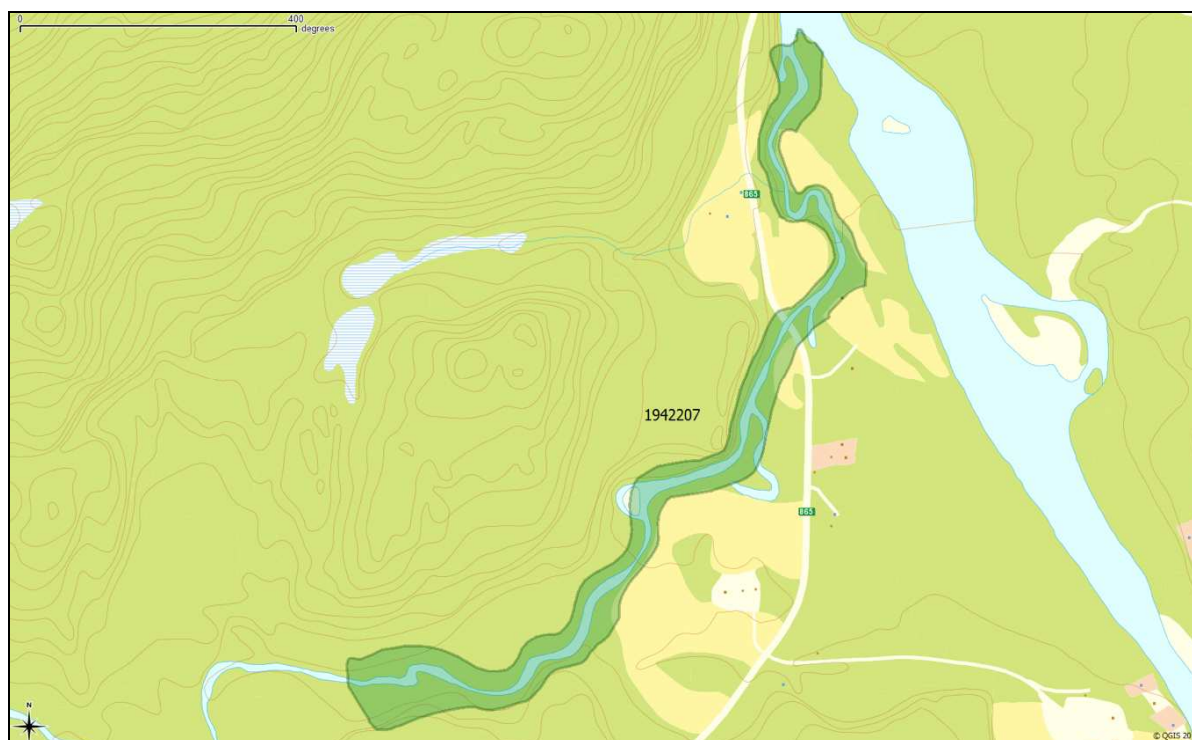
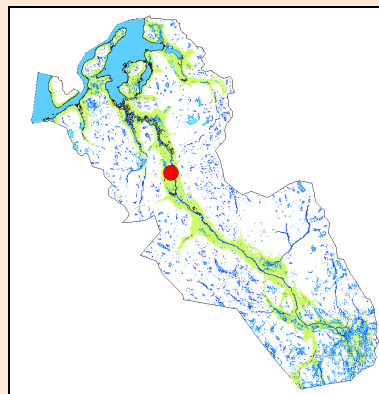
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942207 Fjellheim-Heimlund

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: C
Siste feltsjekk 15.07.2009, Ingve Birkeland –
Ecofact AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten strekker seg fra et område øst fra Fjellheim og ligger som et belte på begge sider av elva ned mot Heimlund. Området ovenfor Heimly har noen dyrket innmark som omkranser flommarksskogen. I tillegg krysser Rv. 865 lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Denne lokaliteten er en godt utviklet flommarksskog med forekomster av død ved i form av gadd og læger. Tresjiktet består i all hovedsak av gråor men med innslag av hegg, setervier og sølvvier. Det var enkelte områder med et tett busksjikt med bringebær, rips og med einer i de tørrere delene. Feltsjiktet består av en mosaikk av storbregner og høystauder som strutseving, sumphaukeskjegg, vendelrot, ballblom, skogstjerneblom og skogstjerneblomst.

Flommarksskog slik den fremstår nedenfor Fjellheim. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Lokaliteten er viktig hekkelokalitet for spesielt trostefugl. Det ble registrert en elgku med en kalv under feltbefaringen. Lokaliteten er viktig beiteområde for elg og det går en trekkvei langs med bekken.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Trusselen for lokaliteten er ytterligere hogst. Med økt fokus på biobrensel kan slik skog vurderes som verdifull og lett tilgjengelig brensel. For liten kunnskap om de biologiske verdiene i flommarkskogene er en trussel i seg selv.

Verdivurdering:

Da det i enkelte deler av lokaliteten har vært noe uttak av skog nedjusteres verdien til lokalverdi C.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

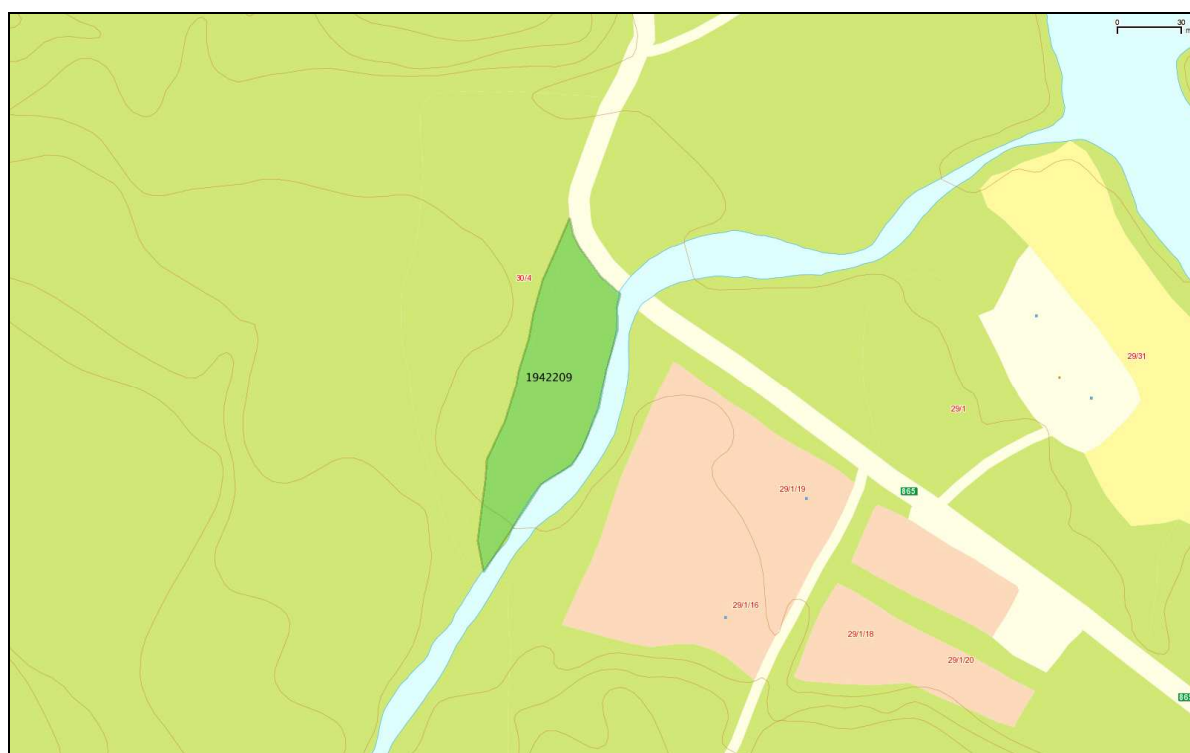
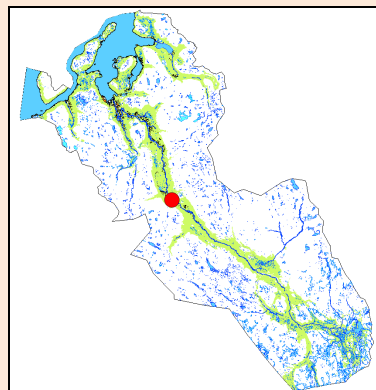
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942209 Gahperuselva, nedre del

Hovedtype:	F07-Gammel lauvskog
Utforming:	F0701-Gamle ospeholt
Verdi:	C
Siste feltsjekk	15.07.2009, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordvest siden av nedre del av Gahperuselva. Like ovenfor Rv. 865 ovenfor Bjørkeng. Det går en gammel skogbilvei gjennom lokaliteten og det ligger en gammel hytte i enden av lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Gammel ospeholt med relativt artsrikt feltsjikt.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Gammel hytte med atkomstvei gjennom lokaliteten. Noen av ospene var ringbarket nede ved foten av stammen.

Artsmangfold:

Tresjiktet domineres av osp med enkelte innslag av bjørk, selje rogn og gråor. Busksjikt med spredte einerbusker. Artsrik feltsjikt med arter som hengeaks og gullris, perlevintergrønn, nikkevintergrønn, albino skogstorkenebb, hengeving, fugletelg, skogburkne, skogstjerneblom, rød jonsokblom, seterfrytle, hårfrytle, ballblom og marigras.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C da ospetrærne ikke er tilstrekkelig gamle og har stor nok diameter. Fravær av klare kontinuitetstrekk og i tillegg er flere av de gamle trærne ringbarket.

Ospeskog langs Gahperuselvas nedre del. Foto: Ingve Birkeland.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

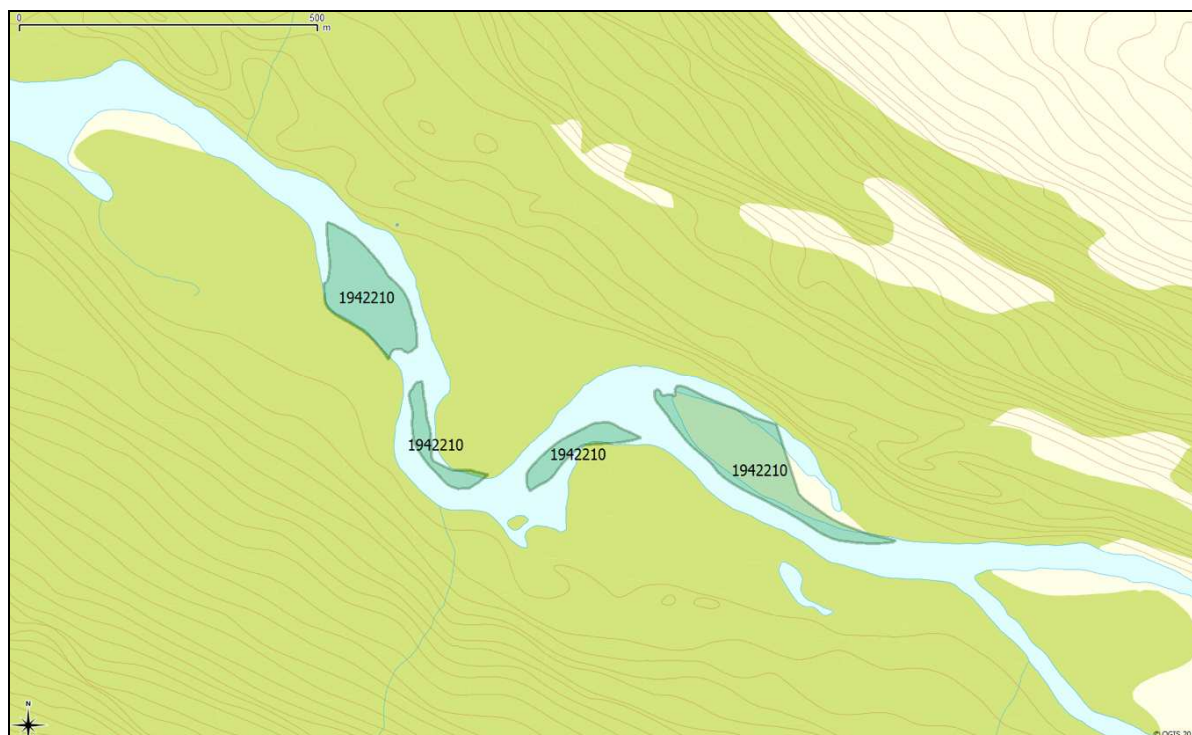
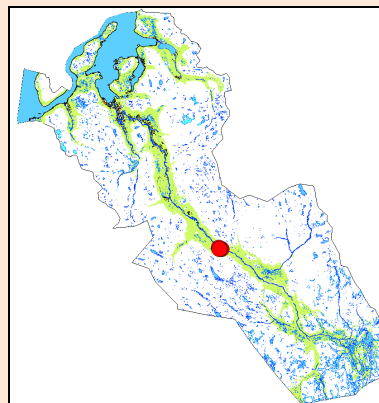
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. En bør forsøke å stoppe ringbarking i området samtidig bør vindfelt trær ikke tas ut som brensel men la seg utvikle til gamle gadd og læger.

Kilder

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942210 Ansamukka

Hovedtype:	E04-Større elvører
Utforming:	E0402-Urte- og grasrike ører
Verdi:	A
Siste feltsjekk	Sommeren 2009 – Stein Erik Lunde

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten består av flere elvører som ligger i en elvesving i nærheten av Ansamukka, ved hytta til Statskog. Ørene er nok relativt dynamiske og skifter form. Deler av ørene har godt utviklet sonering per 2009.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det foreligger ingen vegetasjonsregistreringer fra disse ørene, men det er sannsynligvis snakk om urte og grasrike ører med rullesteiner, som er det vanligste i Reisaelva.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Status for påvirkning er ukjent, men det ligger flere hytter i området

Artsmangfold:

Den eneste artsobservasjonen som er gjort på ørene er to uavhengige lokaliteter av finnmarksjonskblomst (CR) på hver sin side av elva.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi det er snakk om store elvører som er voksested for finnmarksjonskblomst (CR).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Forekomsten av finnmarksjonskblomst bør følges opp.

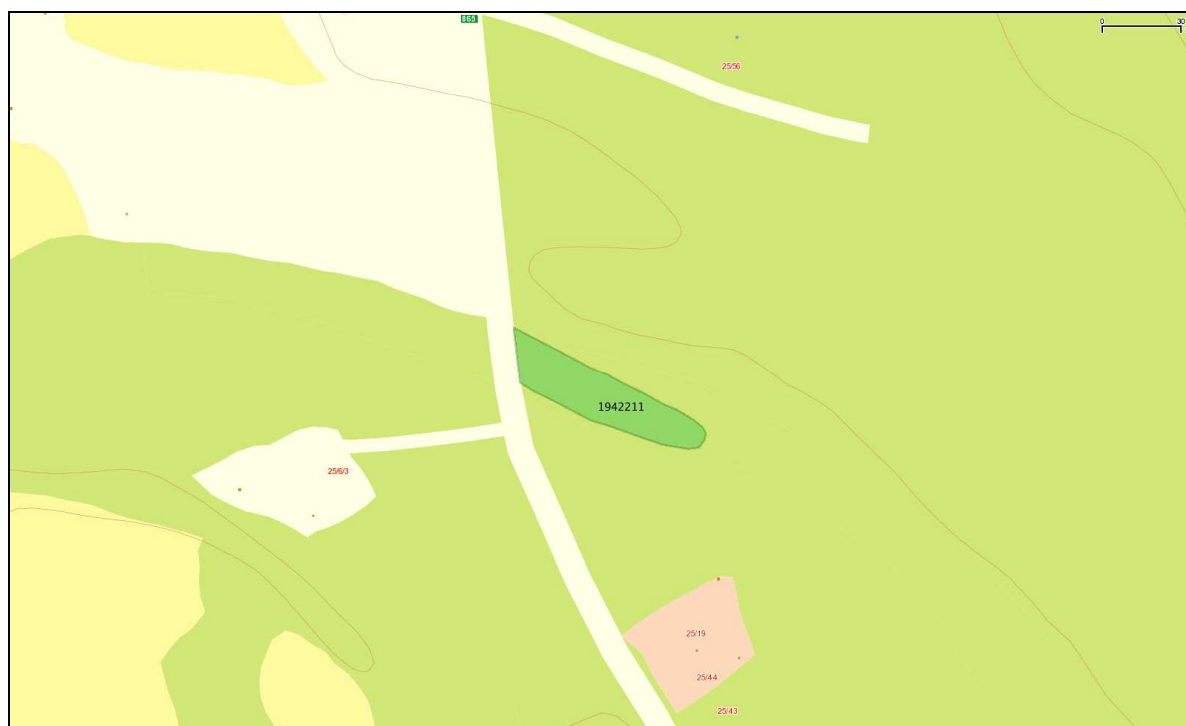
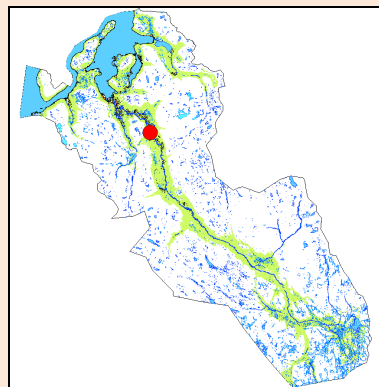
Kilder/Litteratur

Intervju/Spørreskjema: Lunde S. E. 2009 - Personlige meddelelser fra egne feltregistreringer i Reisadalen

Lokalitetsnr 1942211 Kjelleren, Kjellerskogen

Hovedtype:	E03-Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming:	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Verdi:	B
Siste feltsjekk	04.09.2009

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Området er avgrænset av veien og av den omkringliggende tørre furuskogen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er en gammel avsnørt elvebukt /meanderbukt) som er naturlig fisketom. Ved veien er dammen dypest, men på grunt vann dominerer bukkeblad og arter som myrhatt, hesterumpe, duskull og bekkeblom. Vegetasjonen går utover i dammen over til elvesnelle-starr-sump (O3) med sennegras-utforming (O3e) dominert av sennegras.

Artsmangfold:

Det var stedvis enkelte trær (bjørk/vier/furu) i sennegrasbestanden. Det ble også registrert vanlig frosk og rumpetroll ved dammen.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Fv. 865 avskjærer lokaliteten i den nordøstre delen mot Kjelleren skole. Ingen nåværende trusler foruten en eventuell omdisponering av området til boligformål/hyttefelt.

Korksjøen ved Kjelleren skole domineres av bukkeblad og sennegras. Lokaliteten er avgrenset mot den unge furuskogen som har en triviell blåbær-krekling utforming. Foto: Ingve Birkeland.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B da slike kroksjøer er viktige leveområder for insekter som øyenstikkere og vannymfer. Ofte arstrik insektfauna og innslag av noe mer næringskrevende vannplanter.

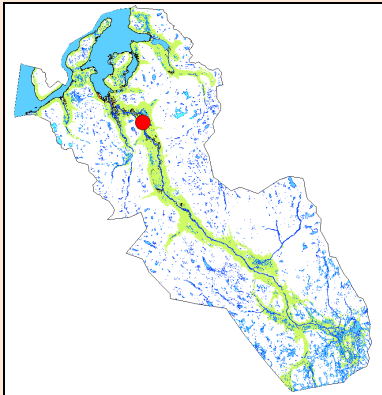
Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

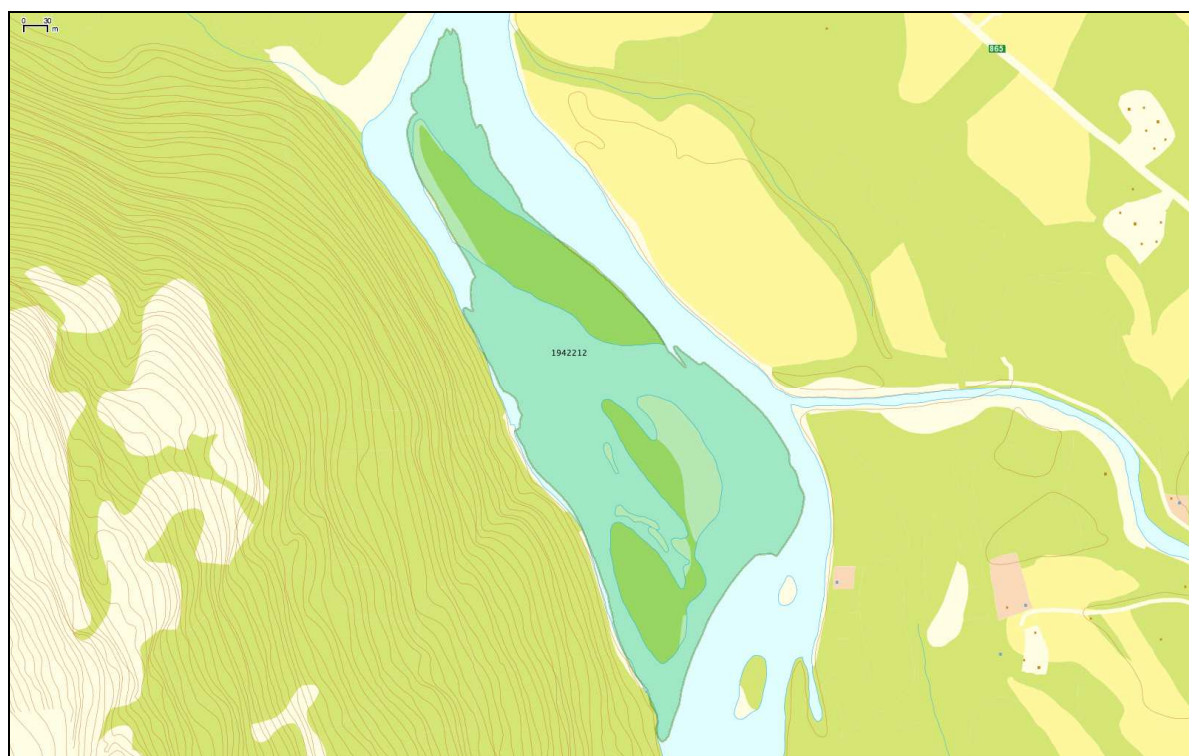
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942212 Sæterstilla-Heimdal		
Hovedtype (40%):	E04-Større elveører	
Utforming:	E0403-Elveørkratt	
Tilleggstype 1 (25%):	F05-Gråor-heggeskog	
Utforming:	F0501-Flommarksskog	
Tilleggstype 2 (30%):	E04-Større elveører	
Utforming:	E0402-Urte og grasrike ører	
Tilleggstype 3 (5%):	E03-Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elvparti	
Utforming:	E0301-Betydelig flompåvirkede kroksjøer og dammer	
Verdi:	C	
Siste feltsjekk	02.09.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS	

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten er en stor elveør i Reisavassdraget nedenfor fjellet Pirriikivi og ligger ca 10 km fra Storslett. Lokaliteten ligger nedstrøms for Seterstilla og har avgrensing mot vannføringen i Reisaelva og fjellbjørkeskogen lenger oppe i dalsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Ytterst på øren er det lite vegetasjon. Innover mot foten av Pirriikivi er det en flommarksskog med en sonering i tresjiktet. Det er enkelte belter med eldre trær og noe læger. Den midtre delen har en

relativt lik aldersklasse på trærne og det virker som om feltsjiktet blir betydelig vasket når elva går flomstor. Feltsjiktet består i stor grad av graminoider og enkelte stauder som engsyre, gullris og skogstorkenebb. Det går et gammelt elveløp i den indre delen av øren, dette området er relativt fuktig og det er en kroksjø i området. Det var lite bregner, kun i den indre delen vokser det noe strutseving, skogburkne, sauetelg og hengeving.

Artsmangfold:

Tresjiktet domineres av gråor, enkelte belter med tettvekst ung bjørkeskog. Feltsjiktet domineres av grasarter som skogrørkvein, sølvbunke, smyle, geitsvingel, sauesvingel, engsyre og gullris

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er en midlertidige skogbilvei i området ved det gamle elveleiet. Det har vært hugget en god del skog her, trolig er den eldste flommarkskogen hugget. Vegetasjonen bærer tydelig preg av hogstaktiviteten. Ytterligere hogst i lokaliteten vil åpne opp skogen og vil på sikt endre artssammensetningen. Økt fokus på biobrensel er en reel trussel for flommarskoger langs Reisaelvens bredder.

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C da de rikeste delene er påvirket av hogst. Potensiale for sjeldne vannplanter i dammen/kroksjøen.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Tilleggsmerknad:

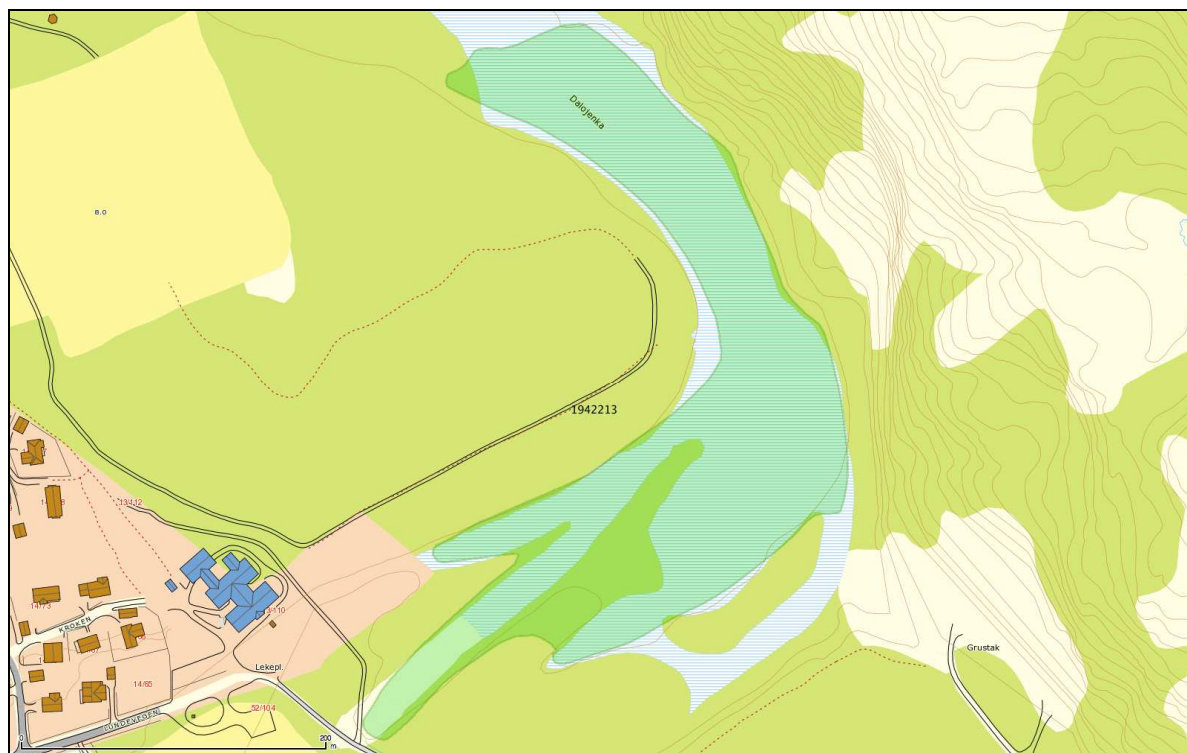
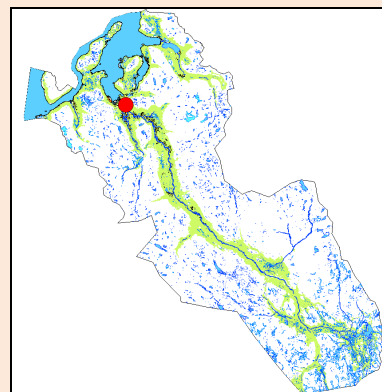
Kroksjøen/dammen ble ikke grundig undersøkt, potensiale for sjeldne vannplanter.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942213 Lunde, Holtet

Hovedtype (40%):	E03-Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming:	E0303-Artrike lavlandsformer under gjengroing
Tilleggstype 1 (45%):	A01-Intakte lavlandsmyrer
Utforming:	A0102-Øvrige myrer i lavlandet med stort arealpress
Tilleggstype 2 (15%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog
Verdi:	C
Siste feltsjekk	04.09.2009, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane- Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Storslett mellom Lunde og Holtet. Lokaliteten er avgrenset av bebyggelse i sørvest (Lunde skole) og foten av Båtfjellet i nordøst. Deler av lokaliteten er fysisk avgrenset av gjerder, da det er gammel beitemark i området mellom Båtfjellet og lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er en kroksjø som er en avsnørt elvebue (meanderbue) av Reisaelva (E03). Det er noe flommarksskog rundt lokaliteten med innslag av både gråor, bjørk og enkelte vierarter som sølvvier, svartvier og ullvier.

Artsmangfold:

Flaskestarr, sennegrass og nordlandstarr er dominerende starrarter. Større områder med bukkeblad og partier med elvesnelle. Området er potensielt viktig for amfibier (buttsnutefrosk) og flere sjeldne vanninsekter men dette ble ikke registrert under feltbefaringen.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området brukes noe til uteaktiviteter og undervisning, men utbygging og gjenfylling av lokaliteten utgjør den største trusselen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi det er en godt utviklet kroksjø med en større omkringliggende lavlandsmyr. I nedre del av Reisadalen er slike lokaliteter sjeldne da de har blitt dyrket opp eller blitt fylt igjen for bolig og næringsbygg. Denne lokaliteten vil derfor være en viktig lokalitet for planter og dyr som er spesielt knyttet til slik habitater. I tillegg så har den en lokal viktig verdi for skolen som bruker lokaliteten til undervisning og utelek.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

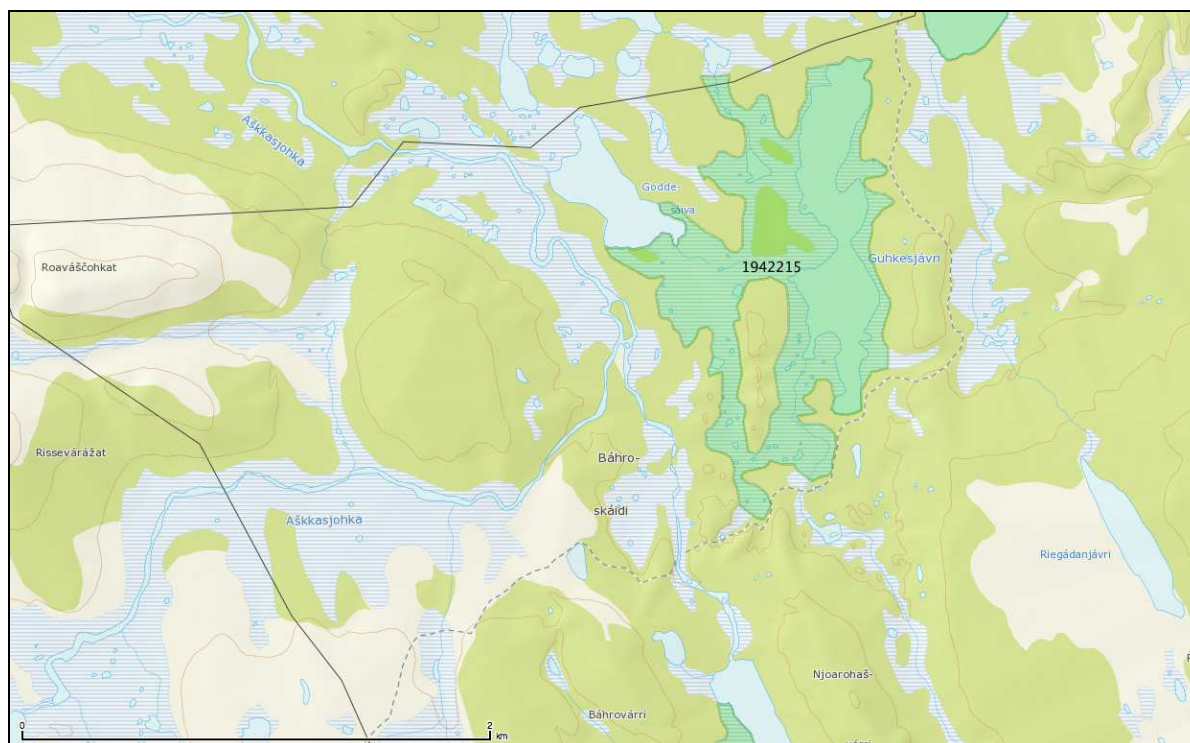
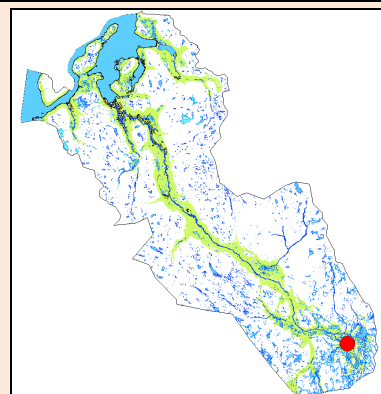
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942215 Guhkesjavri

Hovedtype: A04-Palsmyr
Verdi: B
Siste feltsjekk 28.08.2009 – Ingve Birkeland

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger vest for Raisjavri, i området mellom Guhkesjavri, Goddesaiva og Báhroskaidi. Reingjerde går vest for lokaliteten. Flere vann og bekker i området med omkringliggende myrsystemer og kantvegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Myrsystem dominert av fattige fastmatter, med flere eldre palsler.

Artsmangfold:

Fattige myrer med torvull, myrmjølke, sennegrass og nordlandsstarr. I nordenden av Guhkesjavri ble det registrert en lokalitet med lappstarr (NT). På de kollapsede palsene vokser det dvergbjørk, krekling og enkelte steder multe. I de fuktige områdene vokser det elvesneller og bukkeblad.

Myr med kollapsede palser og kjørespor på vestsiden av Guhkesjåvri. Foto: Ingve Birkeland.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er noen kjørespor i lokaliteten og disse kan endre dreneringsmønsteret og vannbalansen i myrene. Dette vil endre naturgrunnet for våtmarksfugl.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B på grunn av palsmyrutformingene samt at flere vann og bekker i området med omkringliggende fattigmyrer og kantvegetasjon trolig er viktige habitater for hekkende våtmarksfugl. Et sangsvanepar med en årsunge ble observert i Guhkesjåvri. Ny kartlegging i hekkesesongen vil trolig øke verdien av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Man bør gjennom konsultasjoner med reindriften informere om de biologiske verdiene i området og komme frem til egnede traser for motorisert ferdsel.

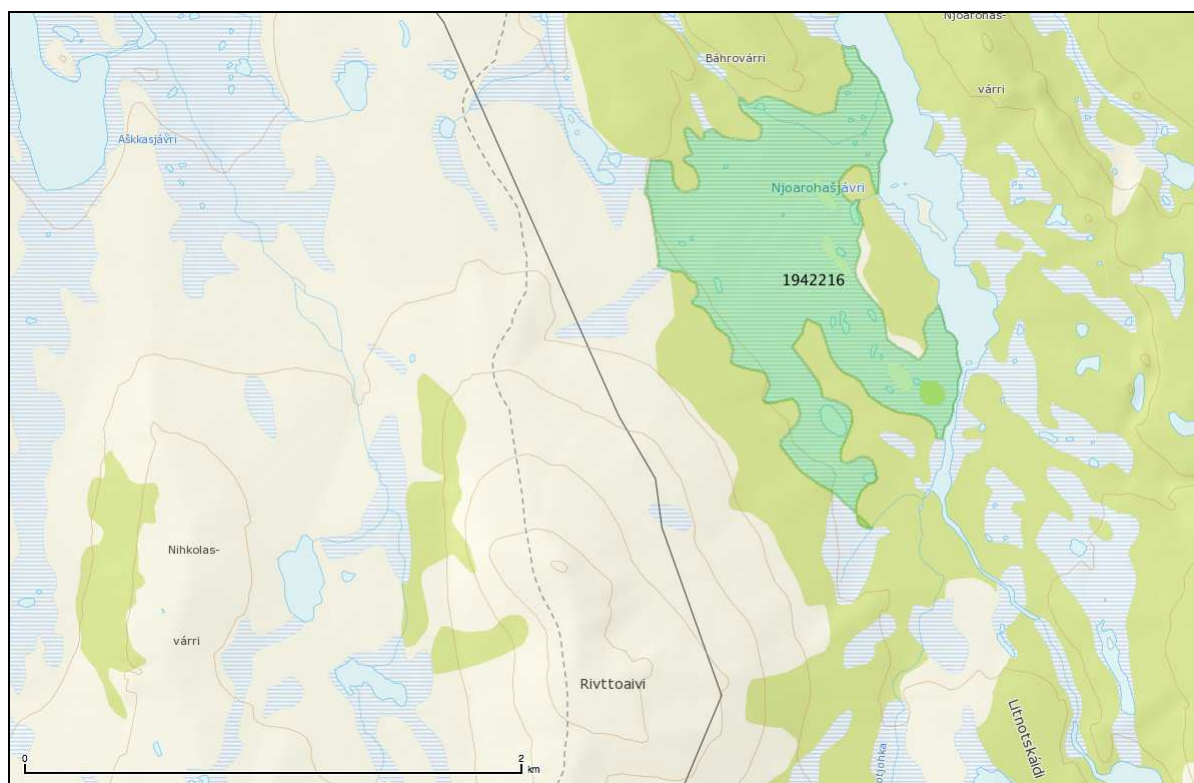
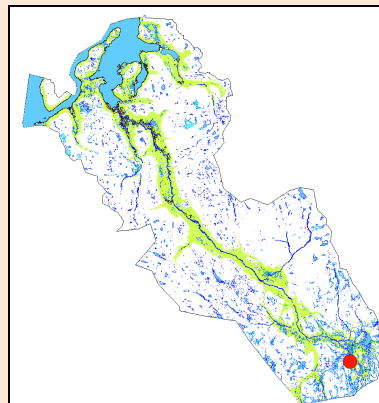
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942216 Njoarohasjávri

Hovedtype: A04-Palsmyr
Utforming: B
Verdi: B
Siste feltsjekk 28.08.2009

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

lokaliteten ligger Mellom fjellet Rivttoavi og Njoarohasjávri. Det er et stort myrsystem som skråner ned mot Njorarohasjavri. Kontinentalt klima med lav vintertemperatur.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Myrsystem dominert av svakt skrånende og flate fattigmyrer med flere kollapsede palser.

Kollapsede og igjengrodde palsar på myrene vest for Njoarohasjåvri. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Myrflatene domineres av torvull og oppå palsene vokser det mest dvergbjørk og multe.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Barmarkskjøring med ATV er registrert i nordenden av lokaliteten. Hjulspor etter slik aktivitet vil kunne endre dreneringsmønsteret/vannbalansen i myra. Dette vil kunne redusere områdetets verdi for hekkende våtmarksfugl.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B (regional verdi), da det er palsmyr med flere palsar. Det faktum at flere av palsene er kollapset gjør at lokaliteten ikke når opp til verdi A.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

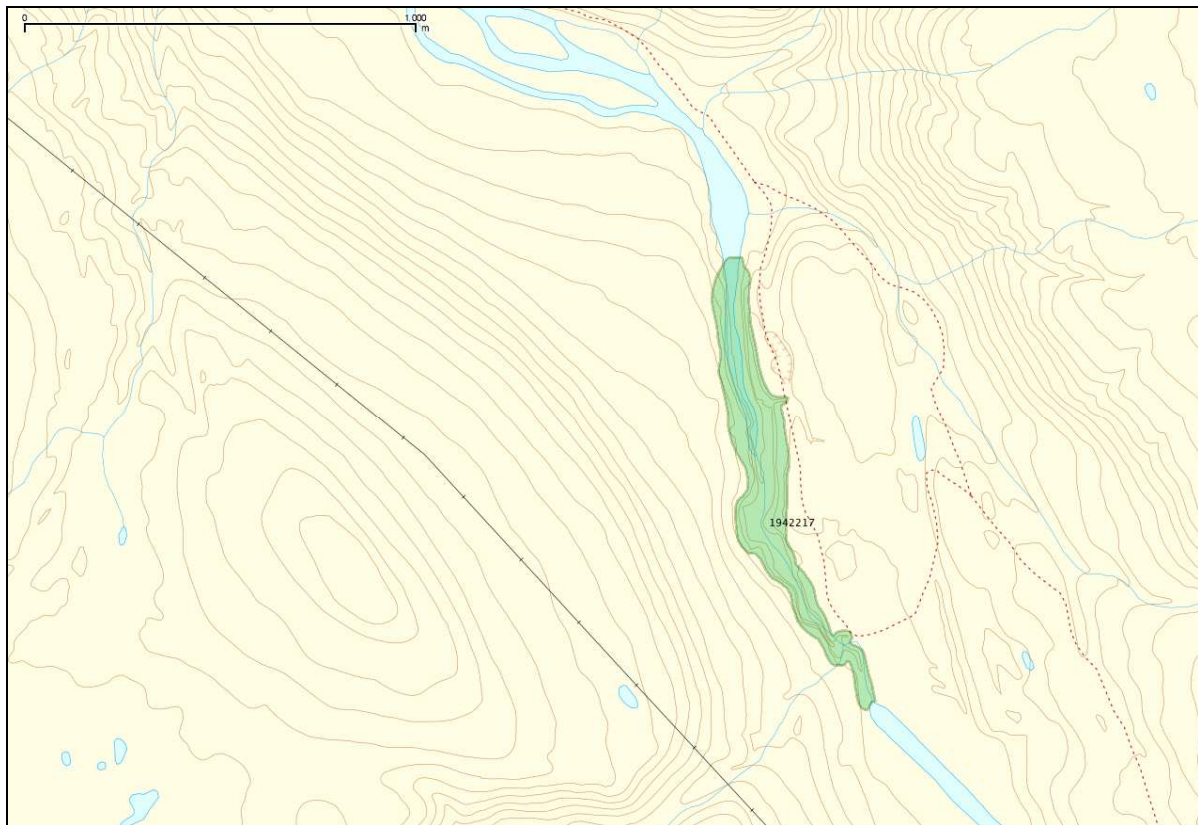
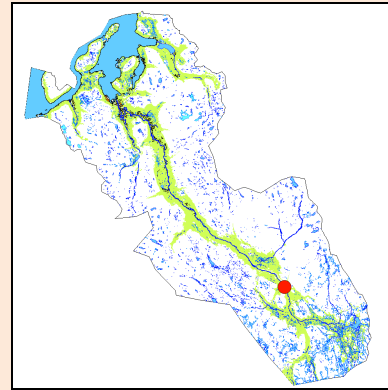
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942217 Imofossen

Hovedtype (50%):	F09-Bekkekløfter
Utforming:	F0902-Bergvegg
Tilleggstype 1 (40%):	F09-Bekkekløfter
Utforming:	F0901-Bekkekløft
Tilleggstype 1 (10%):	E05-Fossesprøytsoner
Utforming:	E0501-Moserike utforminger
Verdi:	A
Siste feltsjekk	30.08.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten dekker hele kløfta både oppstrøms og nedstrøms Imofossen, og alle bergvegger som er knyttet til elveleiet. Den stedvis svært dype kløfta skaper en betydelig fukt- og temperaturgradient fra elveleiet nede i kløfta til de forholdsvis varme kløftekantene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Denne lokaliteten er sparsomt vegetert med lav og moser på mer eller mindre sprut og fuktpåvirkte bergvegger. Kløfta er dårlig undersøkt fordi den er utilgjengelig, men kan antagelig betegnes som intermediære bergvegger (F2b/F2c), på kløftekantene og moserike utforminger av fosse-eng (Q4a)

nederst i kløfta.

Artsmangfold:

Kløftas artsamangfold er relativt lite kartlagt, men kveinhavre (CR) vokser på flompåvirkde berghyller øverst i kløfta i matter av knippegråmose. I kløftas nedre munning ble blant annet fjellmarigras observert. Det er potensiale for arter som flågmure og skredrublom.

Kløfta nedenfor Imofossen, og selve fossen fotografert fra helikopter. Foto: Gunnar Kristiansen.

Imofossen. Foto: Geir Arnesen

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Kløftekantene er påvirket av tråkk fra fotturister, særlig på østsiden. Dette har likevel ingen betydning for lokalitetens verdi. Kveinhavrelokaliteten ligger bare noen få meter fra en mye brukt bål plass ved sørenden av lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi det er en primærlokalitet for den kritisk truede karplantearten kveinhavre. Det er dessuten en av de største bekkekløftlokalitetene i Troms.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Dagens bruk av lokaliteten som turistattraksjon ser ikke ut til å forringe de biologiske verdiene. Det er noe slitasje på bergene rundt kløfta, og en kan blant annet se at dekket av lys reinlav og kvitkrull på bakken har gått en del tilbake. Dette må likevel sies å være områder med få og trivielle arter. De biologiske verdiene ligger nede i de fuktpåvirkede delene av kløfta.

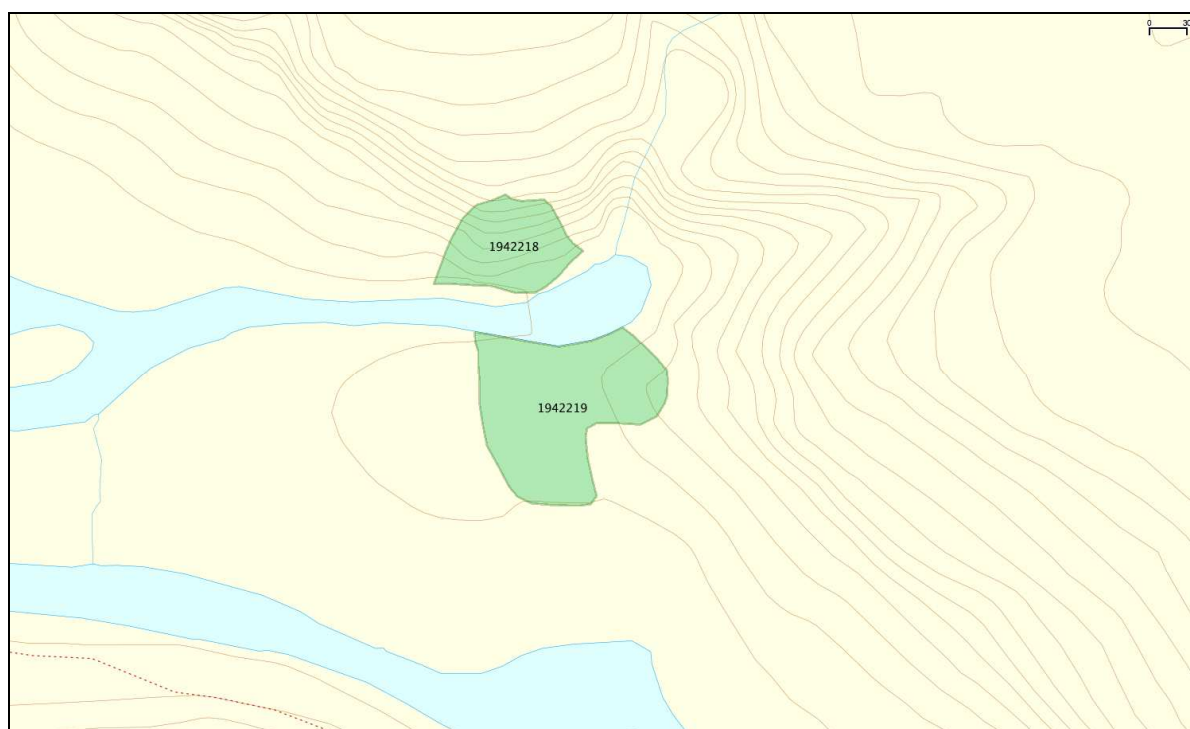
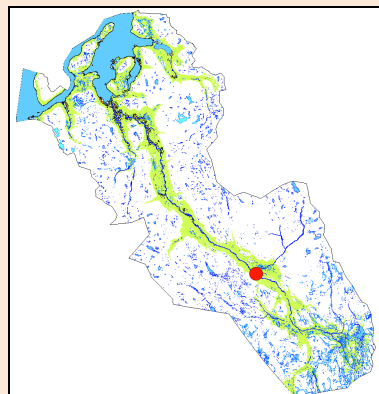
Kilder

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942218 Mollisfossen, fosse-eng

Hovedtypen (90%):	E05-Fossesprøytsoner
Utforming:	E0502-Urterike utforminger
Tilleggstype 1 (10%):	E05-Fossesprøytsoner
Utforming:	E0501-Moserike utforminger
Verdi:	A
Siste feltsjekk	01.09.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved nedre del av den store Mollisfossen i Reisadalen. Området er klart avgrenset som et stort treløst område som blir kontinuerlig påvirket av sprut fra fossen. Inn mot fossen går sprutsonene over i bergvegghabitater.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består utelukkende av vegetasjonstypen fosse-eng, og inneholder alle soneringene av denne fra moserike utforminger i de mest sprutpåvirkede delene via urte og høystaudesamfunn til vierkratt som en belte mot skogen. Sistnevnte er imidlertid dårlig utviklet mange steder antagelig fordi enga har blitt slått i gammel tid.

Fosse-enga ved Mollisfossen.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti over fosse-enga som oppløser seg innover mot fossen. Stien lages av fotturister som kommer for å se på fossen. Deler av enga har etter det en vet også blitt slått i gammel tid. Muligens er dens størrelse noe utvidet av denne virksomheten, men dette er spekulasjoner. Som fosse-eng fremstår derfor lokaliteten som noe påvirket og de ytre soneringene mangler i de flate delene av enga.

Artsmangfold:

Lokaliteten har mange arter som er typiske for fosse-enger. Innerst mot fossen finnes bekkelundmose spredt på steiner, men mose-elementet er ganske dårlig utviklet i hvert fall i de delene som er tilgjengelig for befarig. Den urterike delen av lokaliteten er stor, og de vanligste artene inn mot fossen er kildemarikåpe og fjellsyre. Gradvis lenger unna går vegetasjonene over i mer høystaudepreg, og geiterams, mjøddurt, ballblomst, skogstorkenebb, gullris og skogrørkvein dominerer.

Verdivurdering:

Denne fossesprutsonen har en av Nord-Norges største fosse-enger, og dermed får den verdi A. Tidligere hevd gjør lokaliteten spesiell.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

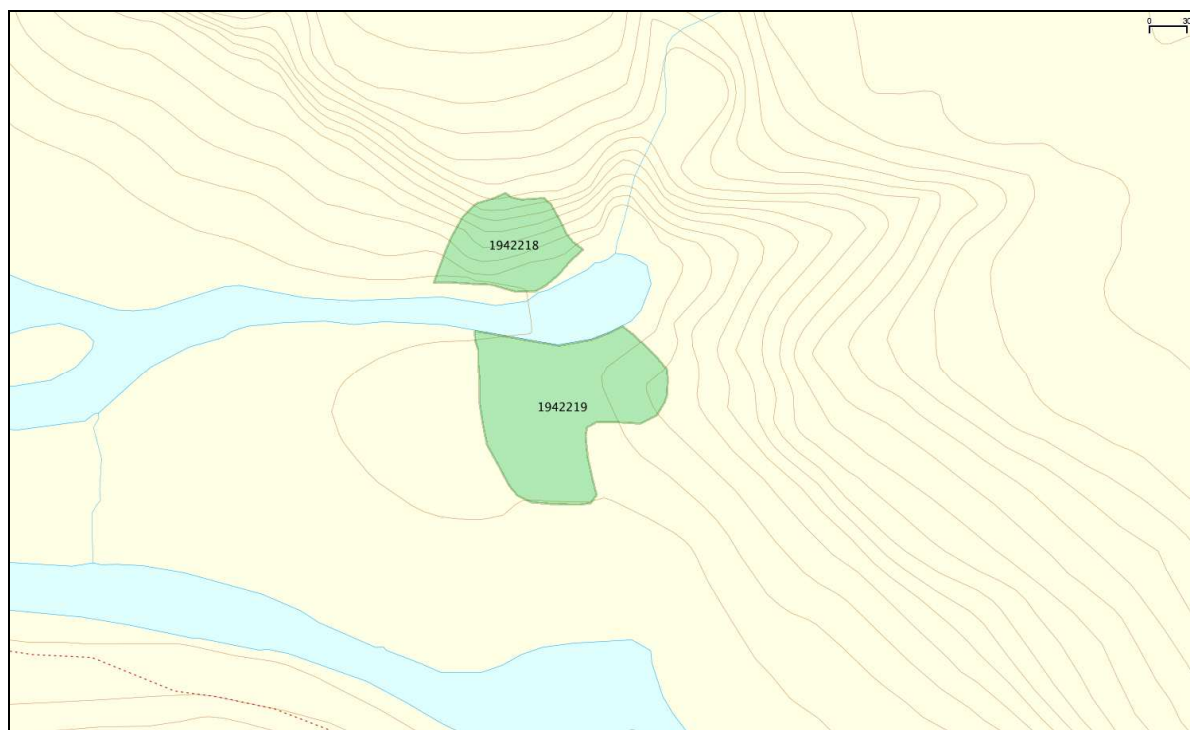
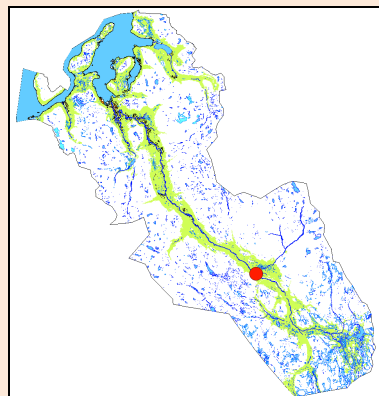
Hvis en skal holde denne lokaliteten slik den har utviklet seg med slått og dermed uten så mye sonering må skjøtsel i form av slått settes i verk. Det er imidlertid diskutabelt hvorvidt dette er ønskelig. Uten hevd vil den naturlige soneringen igjen utvikle seg, og lokaliteten vil uansett ha verdi A (Svært viktig). Noe av Mollesjohkas nedbørsfelt er overført til Kvænangen. En ytterligere manipulering vil kunne påvirke lokaliteten negativt.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942219 Mollisfossen, rasmark

Hovedtype (80%):	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0101-Kalkrike og/eller sørvendte bergvegger
Tilleggstype 1 (10%):	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0104-Fuktige, overrislede bergflater
Verdi:	A
Siste feltsjekk	01.09.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger 50 meter vest for Mollisfossen, og er avgrenset av Mollisfossens sprutsone på østsiden og brattere berg oversiden. Mollesjohka avgrenser lokalitetene i sør, mens vestsiden er diffust avgrenset av berg med gradvis mindre kalkinnhold.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Den mest dominerende naturtypen er tørre og baserike berg. Det dannes en overgangsform med sprutpåvirkede berg inn mot selve Mollisfossen.

Sørvendte baserike bergvegger ved Mollisfossen med underliggende rasmarker. Foto: Ingve Birkeland

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er upåvirket og vanskelig tilgjengelig da Mollesjohka må vades for å nå bort til den fra de mer trafikkerte områdene rundt Mollesjohka.

Artsmangfold:

Det er typisk basekrevende berghylle-arter som trives i denne sørvendte berglokaliteten. Grårublom (EN) er det viktigste artsfunnet. Voksestedet her er så å si identisk med voksestedene langs Alta/Kautokeinoelva. Ellers er det også skredrublom, reinrose, skjørlok, rødsildre, gulsildre og bergstarr.

Verdivurdering:

Lokaliteten vurderes å ha verdi A fordi den er svært godt utviklet, og har forekomst av grårublom (EN). Den ligger dessuten i nærheten av de ellers svært viktige naturtypene ved Mollisfossen, og bør sees i sammenheng med disse

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

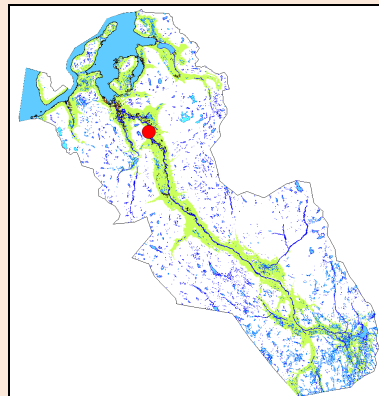
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942220 Haugset, Pirriktivilia

Hovedtype (85%):	F04-Bjørkeskog med høgstauder
Utforming:	F0401-Ren høgstaudeutforming
Tilleggstype 1 (15%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog
Verdi:	C
Siste feltsjekk	02.09.2009, Ingve Birkeland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten er en østvendt skogli i dalsiden på fjellet Pirriktivilia og ligger ca 10 km fra Storslett. Lokaliteten ligger nordvest for Haugset og har avgrensing mot Reisaelva og fjellbjørkeskogen lenger oppe i dalsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogtypen domineres av høgstaude bjørkeskog med innslag av ulike vierarter og gråor langs bekkedragene og fuktige sig.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en skogbilvei parallelt nedover med Reisaelva. Denne er i ferd med å gro igjen. Lokaliteten er potensielt utsatt for skogdrift. Det er et moderat beitepreg av småfe.

Artsmangfold:

Det er enkelte områder med betydelig bringebærkratt og rips. Feltsjiktet består av vanlige høystauder og storbregner som turt, vendelrot, skogstorkenebb, kvitbladtistel, skogburkne, saueteig og strutseving. Fuglefaunaen ble ikke fanget opp da registreringene ble gjennomført tidlig på høsten utenfor hekkesesongen. Det ble registrert ribb av trostefugl flere steder i lokaliteten. Trolig av dagaktive rovfugler som hønsehauk og spurvehauk. Det ble registrert spor etter spetter i noen bjørkestrær (trolig tretåspett)

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C fordi lokaliteten er påvirket av skogbilveien som går gjennom hele området. Det har vært noe uttak av skog.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Tilleggsmerknad

Lokaliteten bør undersøkes nærmere, ble kun foretatt stikkprøver som viste tilstrekkelig kvalitet til å kunne avgrense lokaliteten til en naturtypelokalitet. På grunn av mye regn ble det ikke tatt bilder av lokaliteten.

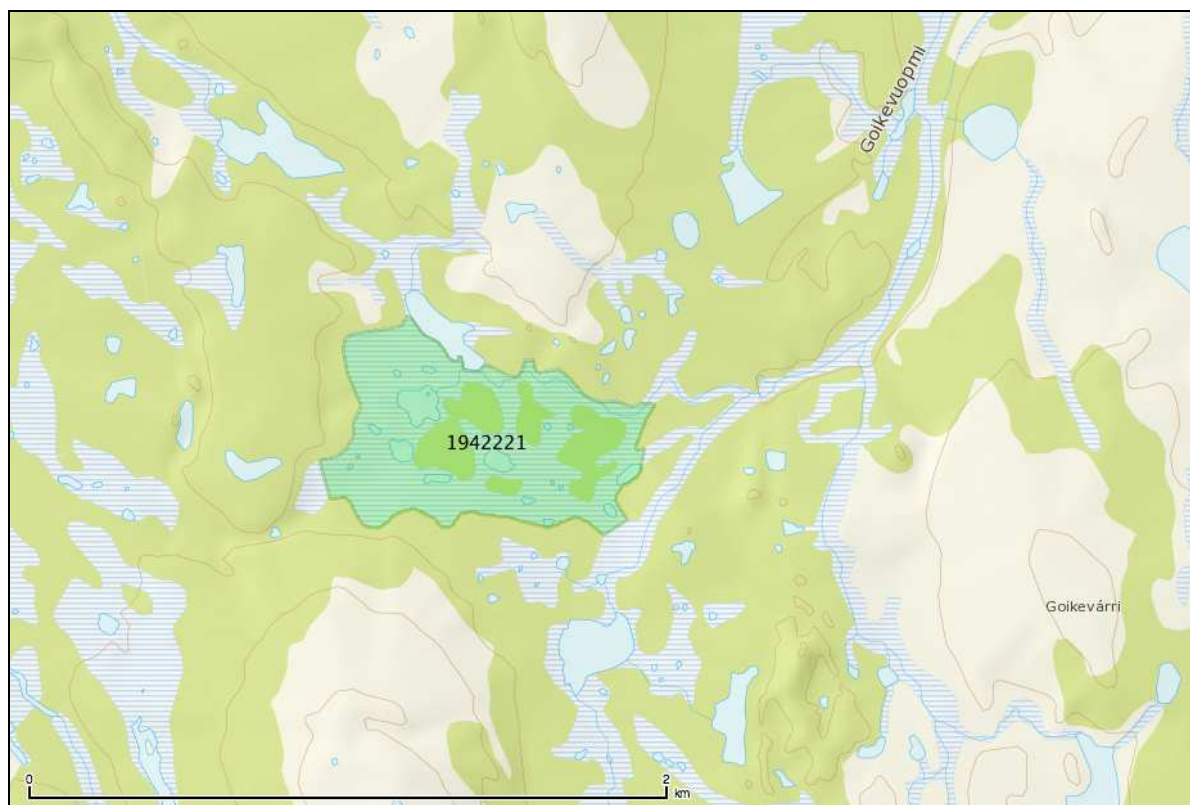
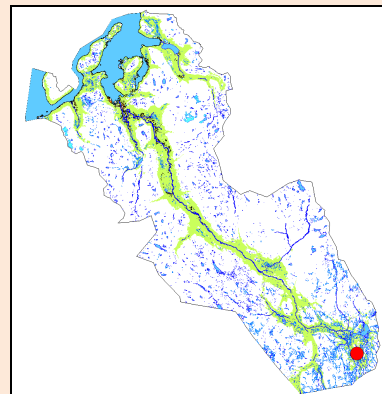
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942221 Myr nord for Mákkávárri

Hovedtype: A04-Palsmyr
Verdi: A
Siste feltsjekk 28.08.2009, Geir Arnesen -
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i det uveisomme terrenget sør for Ráisjávri like nord for høydedraget Mákkávárri. Myra er avgrenset av tørrere vegetasjonstyper på nesten alle kanter, men går over i en rikere myr langs et sig mot vest og grenser her til en annen naturtype.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Myra er en klassisk palsmyr med noen få relativt intakte palser.

Palsmyr nord for Mákkavári. Foto: Geir Arnesen

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er ingen påvirkning i dette området, og trusler ser ut til å være kun overgang til et varmere klima.

Artsmangfold:

Myra domineres av arter som er vanlige i fattige fastmatter. Det vil si torvull og duskull, samt dvergbjørk og multe på selve palsene.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi det er en stor og intakt palsmyr.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

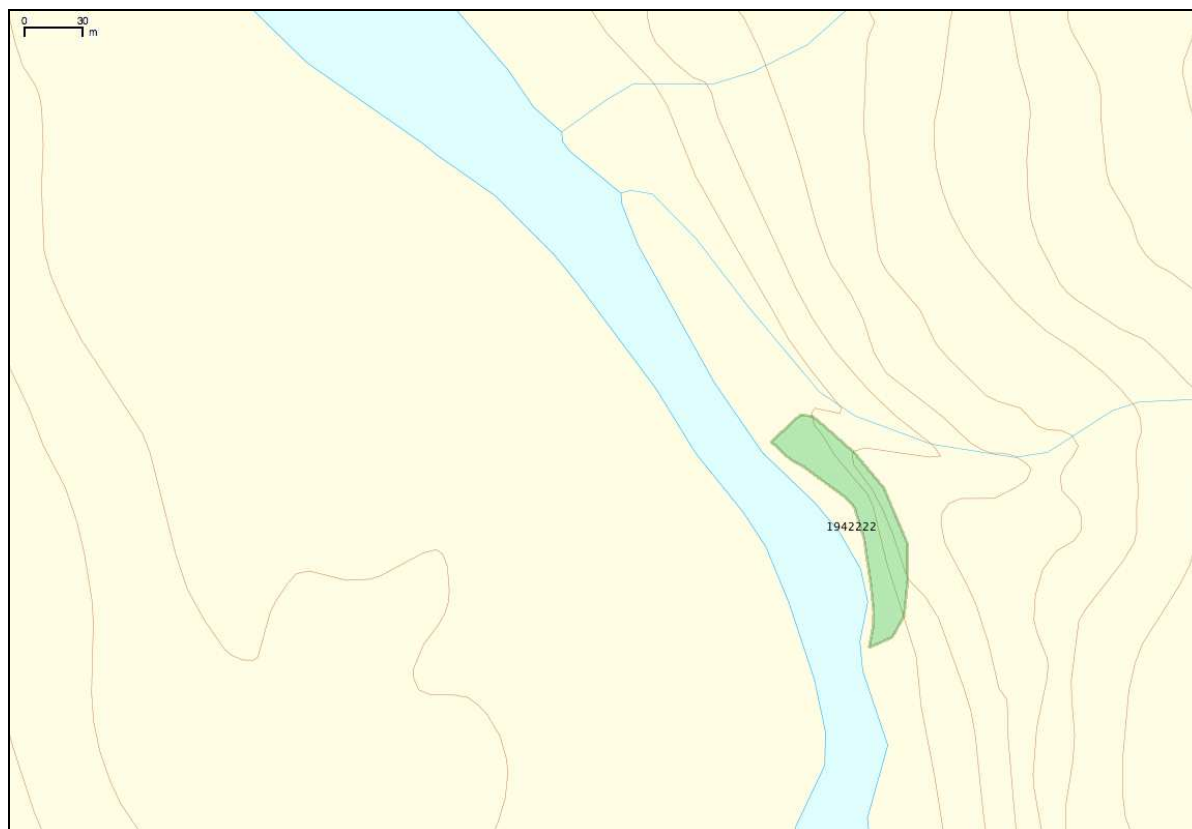
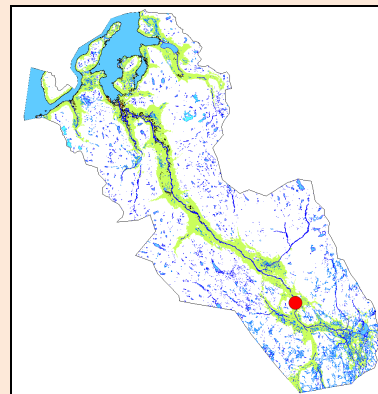
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942222 Utløp av Ruonasvárijohka i Reisaelva

Hovedtype:	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0101-Kalkrike og/eller sørvendte bergvegger
Verdi:	B
Siste feltsjekk	29.08.2009, Ingve Birkeland og Geir Arnesen - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sørvest-vendt skrent langs Reisaelva, like oppstrøms der Ruonasvárijohka renner ut. Antagelig strekker lokaliteten seg litt videre oppover langs Reisaelva, men disse skrentene er ikke undersøkt på grunn av vanskelig tilgjengelighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen består av baserike berg med hyller og enkelte ras med ganske grovt materiale.

Bergene rett oppstrøms ved utløpet av Ruonasvárjohka. Foto: Geir Arnesen

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er upåvirket

Artsmangfold:

Det er ganske stort mangfold av berghylllearter, slik som fjell-lodnebregne, grønneburkne, skredrublomst og flågmure (NT).

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B, da den er godt utviklet og har forekomst av en rødlistet art i kategori NT.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

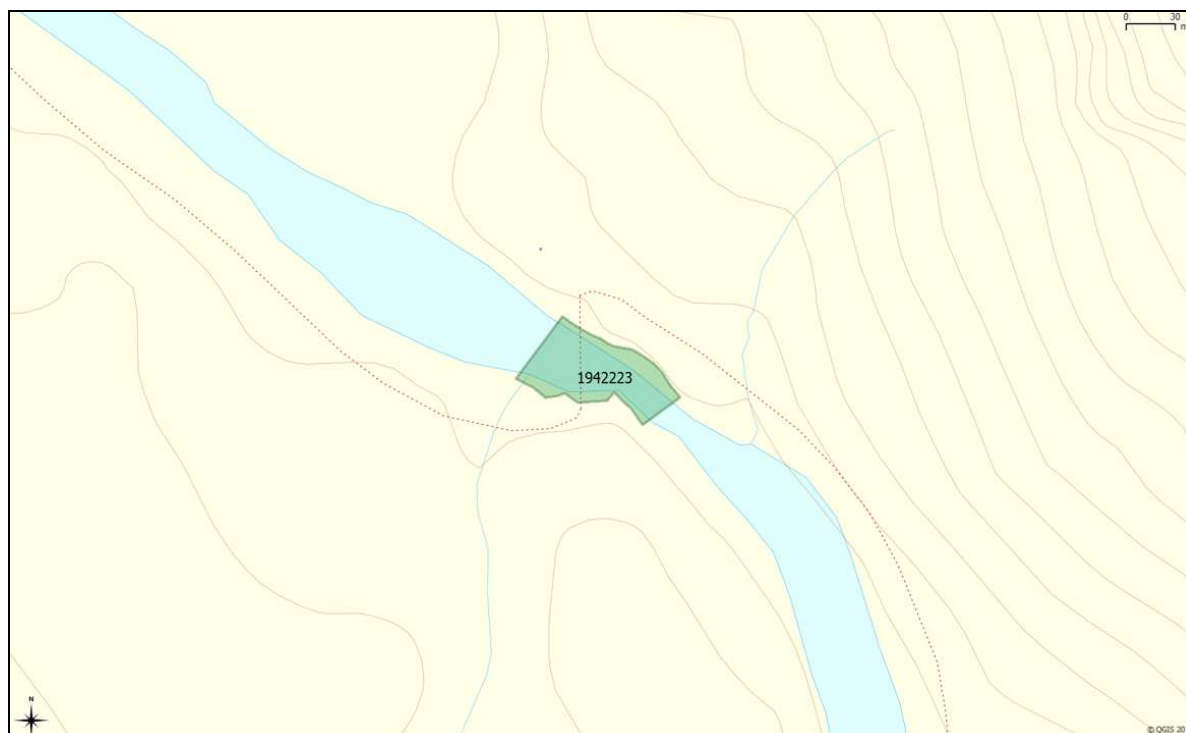
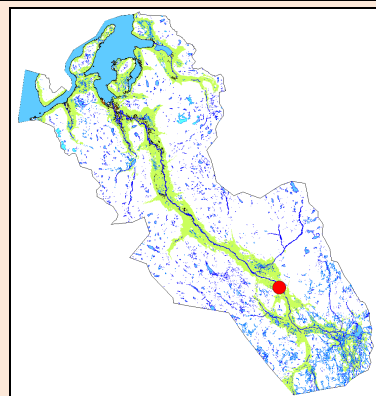
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942223 Nedrefosshytta

Hovedtype:	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0102-Bergknauser og -flater
Verdi:	B
Siste feltsjekk	31.08.2009, Ingve Birkeland og Geir Arnesen - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger noen få meter oppstrøms Nedrefosshytta der Nordkalottleden krysser Reisaelva. Lokaliteten består av eksponerte berg og berghyller på begge sider av elva og er avgrenset til de delene som er påvirket av flom. Det er moderat basevirkning lokalt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen kan beskrives som flompåvirkede berg med fragmentarisk vegetasjonsdekke.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten ligger inntil Nordkalotttelden og svært nær den mye brukte turisthytta Nedrefosshytta. Bergene på vestsiden av elva er trolig utsatt for en del tråkk, da de brukes av de som henter vann til Nedrefosshytta og ikke minst til fiske.

Bergene ved Nedrefosshytta består både av knauser og mer vertikale bergvegger. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Det er sparsomt vegetasjonsdekke på bergene med svartaks, rødsildre, gulsildre, sauesvingel og kattedot. Lokaliteten er også særdeles egnet som habitat for kveinhavre (CR) og finnmarksjonsokblomst (CR), men disse artene ble ikke registrert i 2009. Klåved (NT) vokser på noe løsmateriale i tilknytning til bergene.

Verdivurdering:

Verdien settes til B, Det er imidlertid vanskelig å vurdre verdien av denne lokaliteten, da verdien først og fremst ligger i dens potensiale som voksested for kveinhavre (CR) og finnmarksjonsokblomst (CR).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

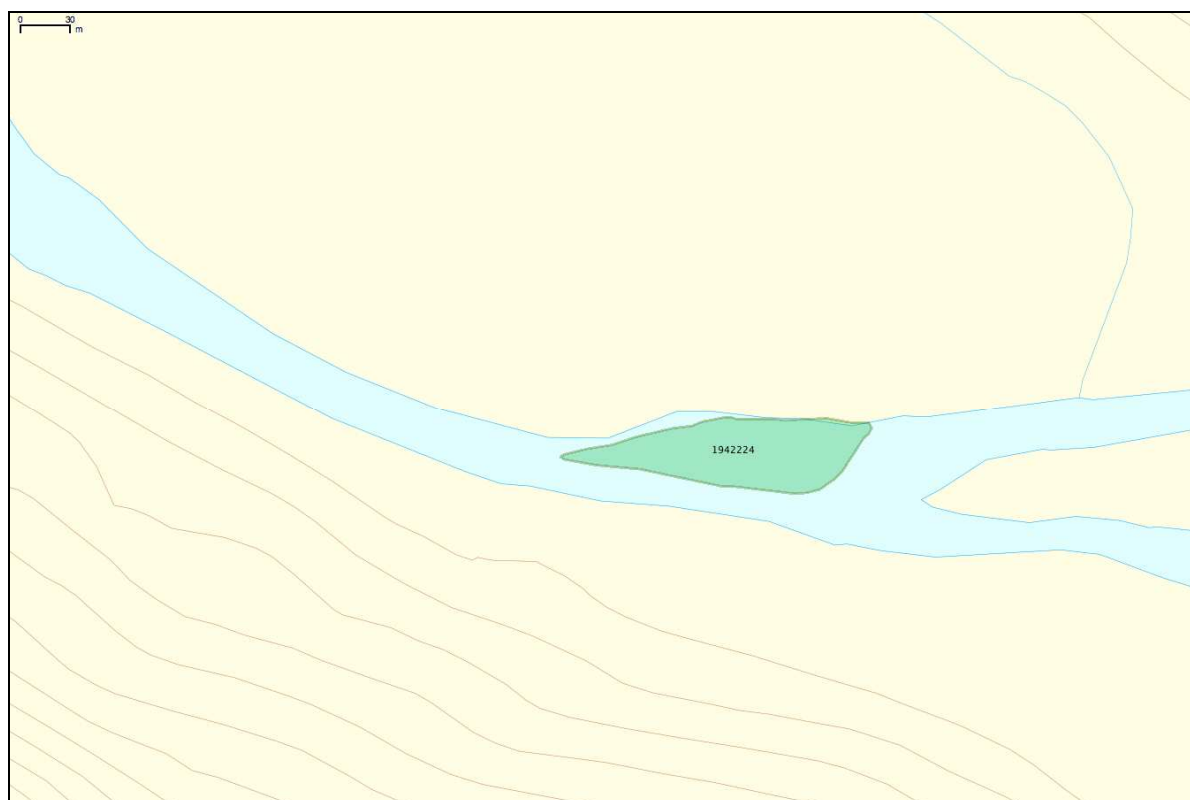
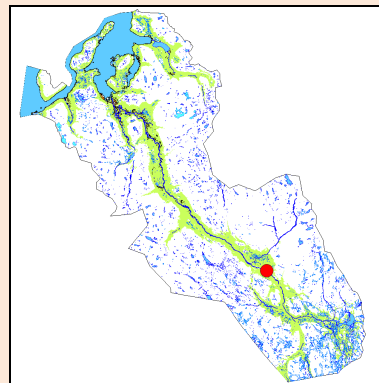
For å styrke bestanden av kveinhavre og finnmarksjonsokblomst langs Reisaelva er denne lokaliteten aktuell for introduksjon av disse artene. Dette kan gjøres i forbindelse med handlingsplanen som er under iverksettelse for begge arter. Det kan da være aktuelt å kanalisere ferdsele på bergene.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942224 Cievrasavvon

Hovedtype:	E04-Større elvører
Utforming:	E0403-Elvøkratt
Verdi:	B
Siste feltsjekk	31.08.2009, Ingve Birkeland og Geir Arnesen - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger langs Reisaelva ca 2,5 km nedstrøms Nedrefosshytta. Elvøren er et dynamisk habitat som endrer størrelse og form kontinuerlig. Den er til en hvert tid avgrenset av Reisaelvas vannføring.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er en relativt ensforming elvøer med spredt kratt av klåved (NT) og bjørk. Det er relativt sparsom utvalg av urter.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er upåvirket.

Artsmangfold:

Lokaliteten er dominert av klåved (NT) og spredte små bjørker. Det er også noe urter, men fordi lokaliteten kun er befart fra avstand er disse ikke artsbestemt.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en av de største klåvedforekomstene langs Reisaelva.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det er ikke behov for noen tiltak for å bevare denne lokaliteten.

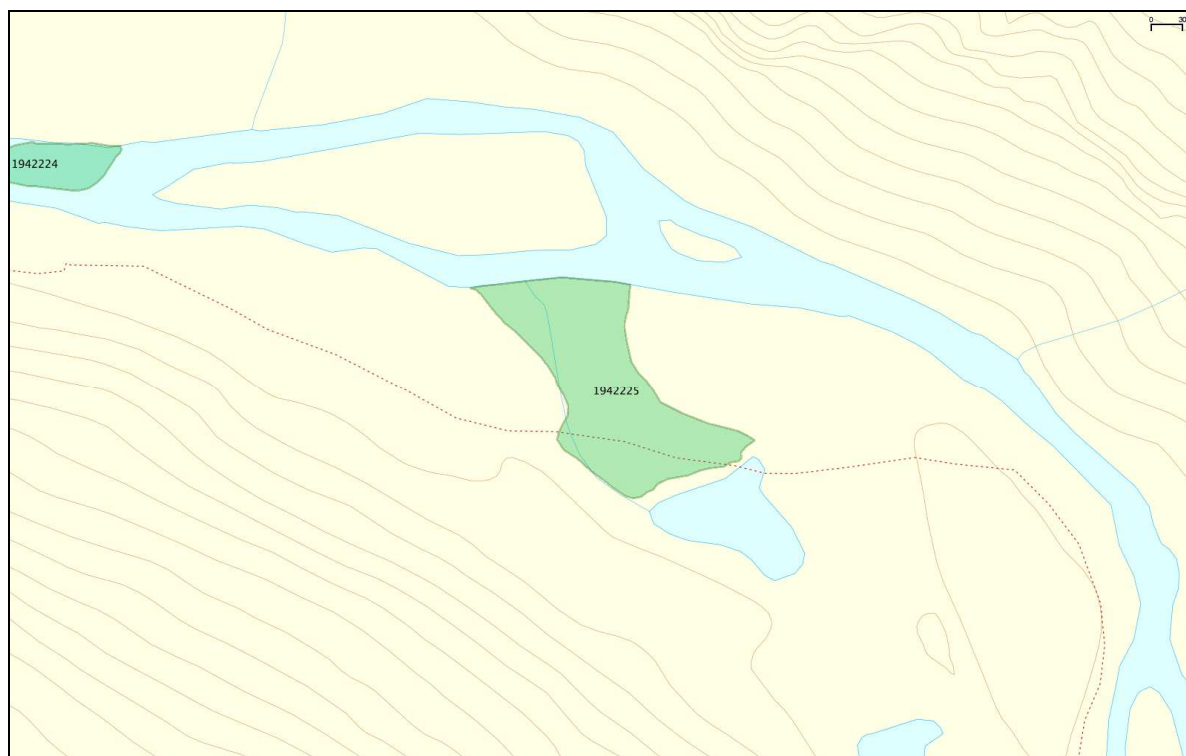
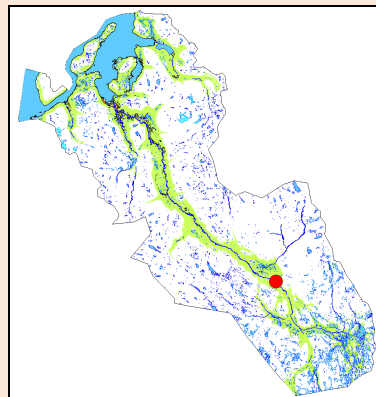
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942225 Sør for Lorrholmen

Hovedtype:	F06-Rikere sumpskog
Utforming:	F0601-Rik sumpskog
Verdi:	B
Siste feltsjekk	31.08.2009, Ingve Birkeland og Geir Arnesen - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett sør for Lorrholmen langs Reisaelva ca 2 km nedstrøms Nedrefosshytta. Avgrensningene av lokaliteten er ganske naturlig langs en forsenkning i terrenget mellom en liten innsjø (muligens gammelt elveleie) og Reisaelva. Ved store flommer i Reisaelva blir det antagelig oversvømmelser i dette området.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen kan karakteriseres som en høyproduktiv gråorskog (C3a) med sterkt innslag av bjørk. Det er også en god del av gadd og læger.

Flommarksskog ved Lorriholmen. Foto: Geir Arnesen

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er ingen påvirkning i området annet enn at Nordkalottleden (turiststi) går tvers igjennom den. Dette har minimal innvirkning på verdiene.

Artsmangfold:

Lokaliteten er dominert av gråor. Feltsjiktet består i vill-rips, sløke, skogrørkvein, geitrams, vendelrot og hundekveke. En del vedboende sopp ble observert, som for eksempel svovelskjellsopp, blodhette samt ascomycetslekta *Peziza*. Det er også potensiale for fuglearter som er knyttet til høyproduktive skoger slik som f.eks dvergspett (VU).

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B, da det er en godt utviklet sumpskogslokaltet med en viss størrelse. Den har også potensiale som habitat for sjeldne arter innen flere organismegrupper.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

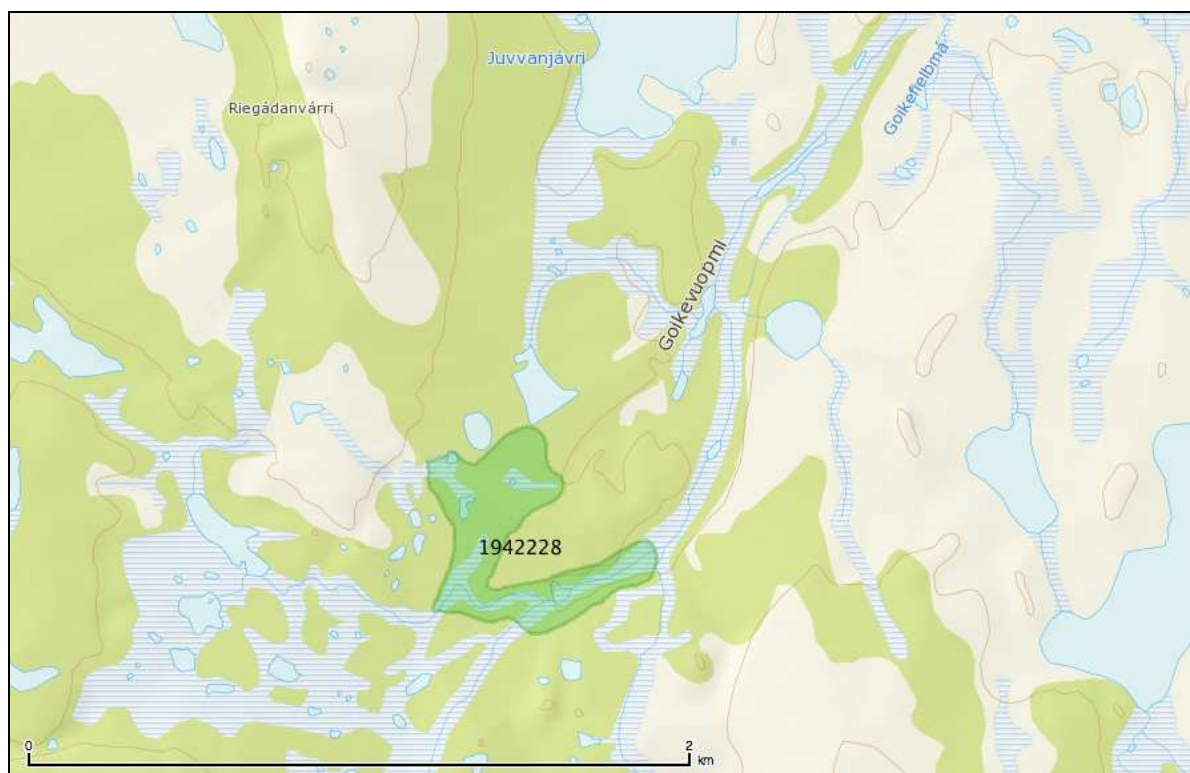
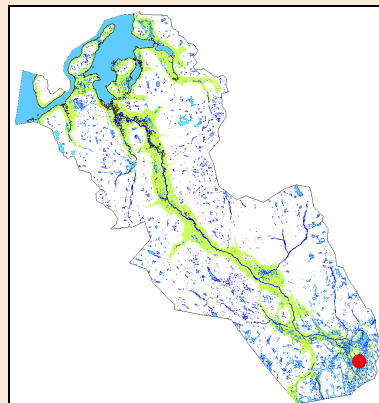
Det er ikke behov for skjøtsel, men lokaliteten bør beskyttes mot arealbeslag og økt ferdsel. Kanalisert ferdsel gjennom lokaliteten kan være et alternativ hvis turisttrafikken øker.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942228 Goikefielbma

Hovedtype:	A05-Rikmyr
Utforming:	A0502-Middelsrik fastmattemyr
Verdi:	A
Siste feltsjekk	28.08.2009, Geir Arnesen - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger øverst langs bekkedraget Goikefielbma, på vestsiden av dette, og rett sør for et lite tjern. I et område preget av vidstrakte fattige fastmatter kommer det her et mer baserikt sig. Lokaliteten er avgrenset av tørrere skog og kratt på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består i et baserikt sig som danner rikmyrsvegetasjon langs et bekkedrag. Stedvis vokser den svært sjeldne arten myrsildre.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er reinbeite i området, men myra fremstår som urørt per i dag. En del kjøring med ATV i området er eneste potensielle trussel, men i 2009 var det ingen spor i nærheten av myra.

Artsmangfold:

Lokaliteten er dominert av vanlige rikmyrsarter som fjellfrøstjerne, gulsildre og hårstarr. Brunklomose dominerer blant mosene. I henhold til opplysninger fra Hartvig Sætra er det i dette myrisget det også vokser myrsildre (EN). Årstiden var imidlertid lite egnet til å observerte denne arten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi den er habitat for den rødlistede arten myrsildre (EN), og fordi det er den eneste rikmyra i et stort område dominert av fattige myrer.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

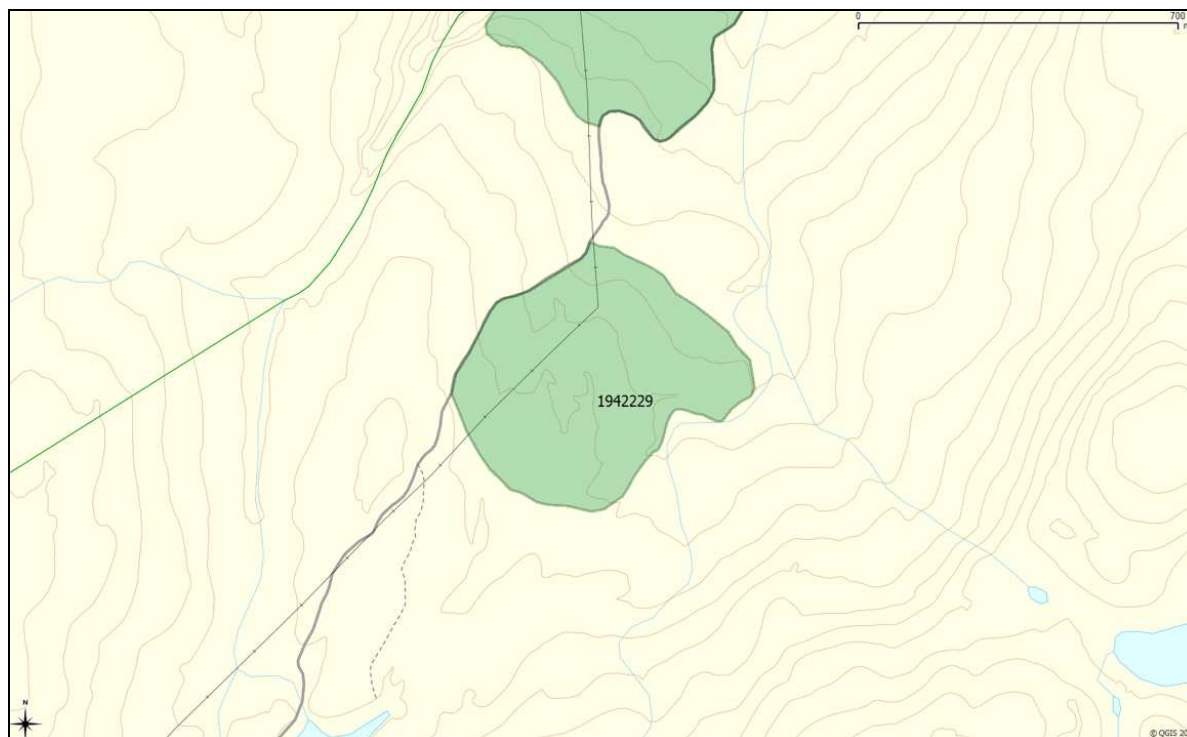
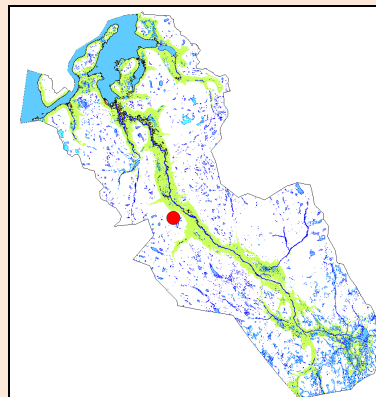
Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Arnesen G., Birkeland I. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1942229 Gahperusvaggi

Hovedtype:	C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0101-Rabber
Verdi:	C
Siste feltsjekk	03.07.2008, Roy Mangersnes og Rune Søyland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger over tregrensa. Terrenget har i stor grad nordvendt eksponisjon, men er svært småkupert. En del rygger og rabber er sterkt eksponert for vind. Det går høyspentlinje gjennom området i dag, og en anleggsvei snor seg opp midt i lokaliteten. Lokaliteten ligger i tilknytning til Javreoaivvit naturreservat som er et plantefredningsområde med en av de største kjente konsentrasjonene av sjeldne fjellplanter i Nord-Skandinavia.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen er vekslende med kreklinghei som dominerende utforming i søkk mellom rabbene, mens de kalkrike områdene på eksponerte åser og rabber har godt utviklede reinrosehei utforming med fjellpryd

Artsmangfold:

Rabber med godt utviklede reinrosehei utforming med fjellpryd. Ellers er det mye mindre kravfulle arter som kvitlyng, trefingerurt, greplyng og bjønnbrodd i området. Den rikeste forekomsten av kalkrike

områder i fjellet ligger tett inntil dagens høyspentlinje. Det ble registrert et par med steinskvett (NT) og et par med heilo, med hekkeadferd.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området er sterkt preget av at det går vei inn på fjellet her. Det er mye spor etter menneskelig aktivitet og tråkk-/kjøretøyslitasje. Rabbene er i stor grad skånet. Høyspentmastene står plassert på et par av rabbene, men dette virker å ha begrenset påvirkning på vegetasjonen.

Verdivurdering:

Området har ikke spesielt stor utbredelse, men inneholder typiske arter for reinrosehei utforming. Området vurderes derfor som kalkrikt området i fjellet i Nord-Norge med lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

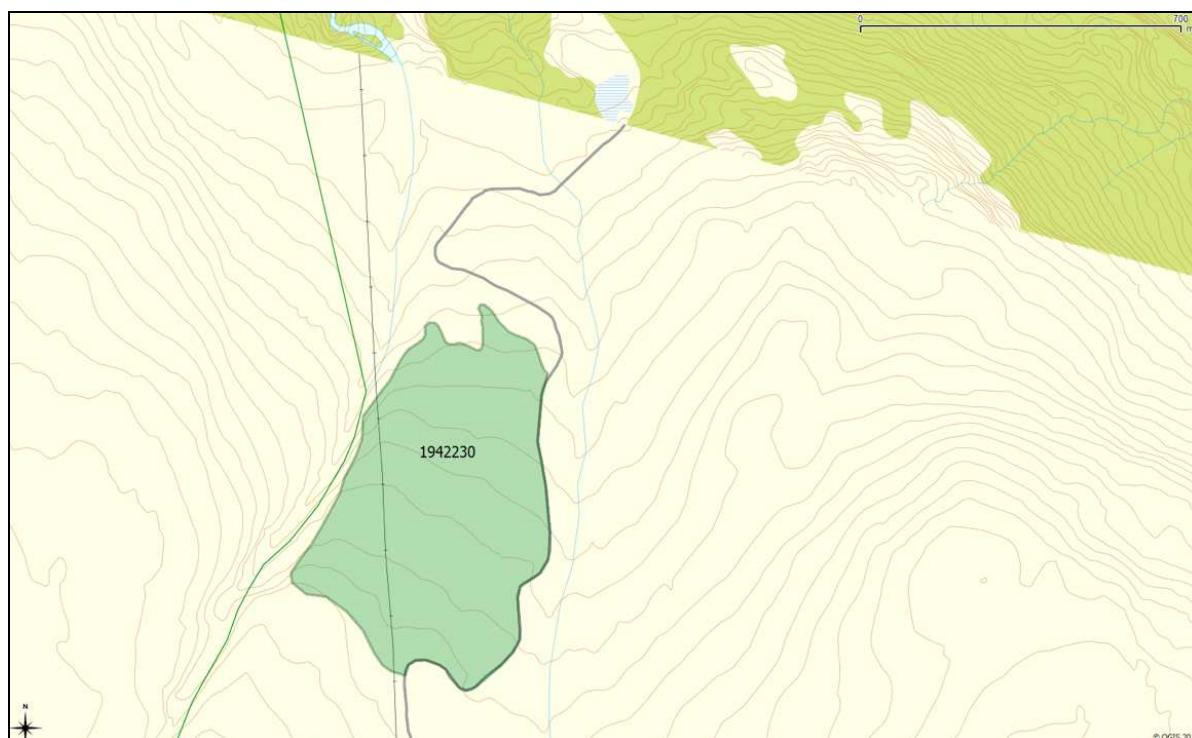
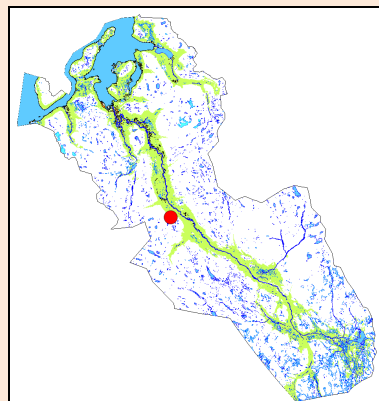
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dersom det bygges ny kraftlinje er det viktig at mastepunkt legges utenfor lokaliteten, da rabbene er små og vil ikke tåle store inngrep

Kilder/Litteratur

Mangersnes R, Birkeland I, Oddane B, Søyland R og Solvang R. 2008. KU 420 kV Kraftledning Balsfjord-Hammerfest - Biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s.

Lokalitetsnr 1942230 Gahperuselva

Hovedtype: C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming: C0101-Rabber
Verdi: B
Siste feltsjekk 03.07.2009, Roy Mangersnes og Rune Søyland - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten går fra tregrensa og et stykke opp på fjellet. Terrenget har i stor grad nordvendt eksposisjon. Området virker å være sterkt eksponert for vind. Det går høyspentlinje gjennom området i dag, og et reingjerde holder store mengder dyr i området på høsten. Vegetasjonen er preget av overbeite enkelte steder. Lokaliteten ligger tett inntil Javreoaivvit naturreservat som er et plantefredningsområde med en av de største kjente konsentrasjonene av sjeldne fjellplanter i Nord-Skandinavia.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen er godt utviklet, artsrik, reinrosehei utforming med kantlyng og fjellpyrd.

Artsmangfold:

Fjellsmelle, bleikmyrklegg, svarttopp og setermjelt var vanlig forekommende arter. I fuktige sig med kildevegetasjon ble blant annet fjelltettegras, moselyng, grønnkurle og fjellsmelle registrert. Her ble det

også stuttsmåarve (NT) som er kjent fra 65 lokaliteter i Sør-Norge og kun 35-40 kjente lokaliteter i Nord-Norge. I enkelte små fuktsig ble det registrert en rekke næringskrevende og kalkkrevende moser og slik som fettmose, sildremose, piskflikmose og brunmakkmose.

Det ble registrert et par med steinskvett (NT) og et par med heilo med hekkeadferd. Tre havørn og en fjellvåk (NT) ble registrert i luften. Fjellvåken jaktet og har sannsynligvis tilhold i nærområdet. Blåstrupe sang flere steder i nærområdet.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går et reingjerde i øst for området, med tydelig skille mellom hardt beitet og lettere beitet vegetasjon. Deler av lokaliteten er dominert av graminoider etter det harde beitet og tråkkslitasje. Forekomsten er ikke like påvirket av at det går vei inn på fjellet som områdene lengre øst og høyere opp, men det er mye spor etter menneskelig aktivitet og tråkk. Høyspentlinje går tvers gjennom lokaliteten.

Verdivurdering:

Området har ikke spesielt stor utbredelse, men inneholder typiske arter for reinrosehei utforming, samt en rødlistet art med få kjente forekomster, stuttsmåarve. Området vurderes derfor som kalkrikt området i fjellet i Nord-Norge med regional verdi (B).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

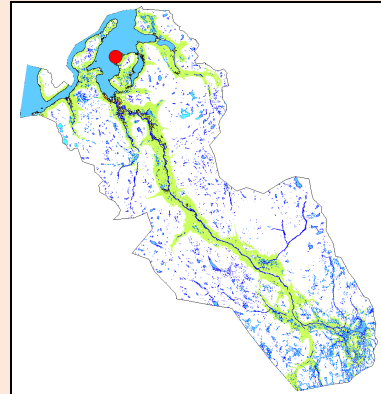
Kilder/Litteratur

Mangersnes R, Birkeland I, Oddane B, Søyland R og Solvang R. 2008. KU 420 kV Kraftledning Balsfjord-Hammerfest - Biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s.

Lokalitetsnr 194210301 Storneshamn

Hovedtype (20%):	D04-Naturbeitemark
Tilleggstype 1 (60%):	D07-Kystlynghei
Verdi:	B
Siste feltsjekk	13.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger nordvest på Reasnjarga, dvs halvøya mellom Reisafjorden og Straumfjorden. Berggrunnen består av gneis og er tydelig nokså kalkfattig, men det er nok lokale innslag av skjellsand i løsmassene, både på det indre eidet og trolig også noen av de små buktene ute på denne vesle halvøya. Det finnes flere mindre knauser og berghamre på øya, samt strandflatelandskap bygd opp av grus og sand. Lokaliteten grenser mot sjøen på tre kanter, samt mot småskog og gjengroende enger i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten bærer preg av å være et kulturlandskap, med en mosaikk mellom heipregede partier med mest lyng og blottlagt berg og grasdominerte enger. Heia er av fattig og nokså tørr type, primært kreklinghei. Deler av engene er også artsfattige utforminger av gulaks-engkvein-eng og/eller sauesvingel-eng, men det er i tillegg små tendenser til litt rikere flekkmure-sauesvingeleng på det indre eidet, mens det er mer oppgjødslet sølvbunkeeng ytterst.

Artsmangfold:

Gjennomgående virker området ganske artsfattig og få kravfulle arter ble funnet. Rikest var det på det indre eidet, og der forekom bl.a. litt reinrose, flekkmure, harerug, bleiksøte, rynkevier og marinøkkel (NT). Den ytre enga var svært artsfattig, bare så vidt buestarr i strandsona kan nevnes. Snøsøte ble funnet rett på sørsida av avgrenset lokalitet.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Tidligere har det nok vært en del slåtteenger her, men grasmarkene bærer nå preg av å primært bli brukt som beitemark. Det beites for tiden av sau og beitetrykket virket litt svakt og med noe oppslag av lauvkratt. Noe av engene langs vegen, dels på det indre eidet, men særlig i den ytre bukta, har nok helst vært en del gjødslet. For øvrig er det rester av hustuffer i den ytre bukta og der står det også ei hytte. Det har lokalt vært brukt krattknuser på deler av marka. Området brukes tydeligvis noe til friluftsliv.

Verdivurdering

Lokaliteten får under tvil verdi viktig - B, siden det er snakk om en middels stor, ganske godt arrondert og velhevdet lokalitet, selv om den virker gjennomgående artsfattig. Det er sjelden å finne lavlandsheier i brukbar hevd i regionen.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: marinøkkel (NT), rynkevier, harerug, fjellsmelle, jåblom, reinrose, flekkmure, blåklokke, bleiksøte, hårstarr, buestarr, fjellstarr

Skjøtsel og hensyn

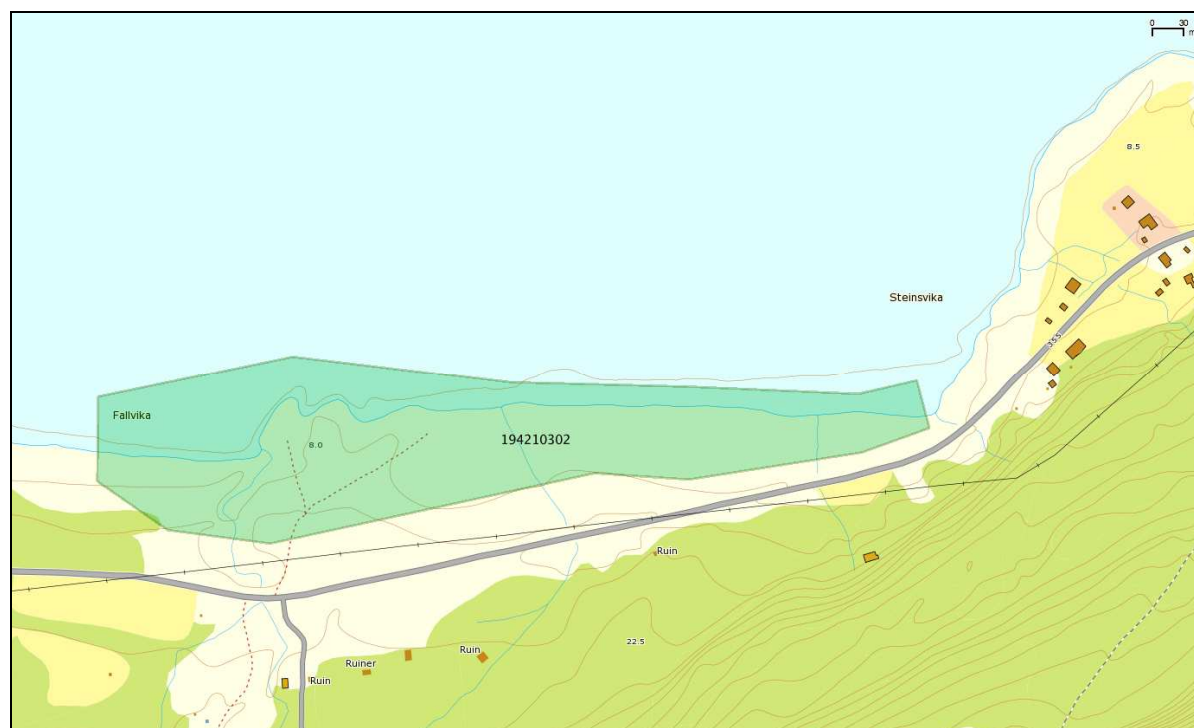
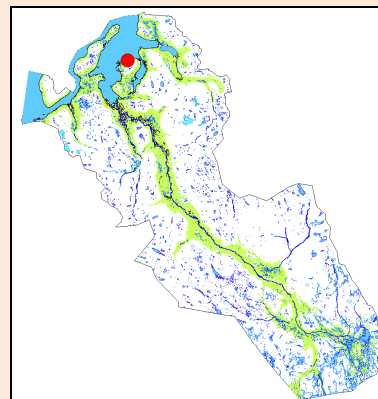
Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, helst litt hardere enn i dag, samtidig som det blir ryddet vekk busker og trær år om annet, slik at det åpne landskapet kan opprettholdes. Samtidig bør en unngå gjødsling.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 13.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210302 Steinsvik

Hovedtype:	G09-Rike strandberg
Utforming:	G0902-Vestlig og nordlig med fjellarter
Verdi:	B
Siste feltsjekk	13.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger nordvest på Reasnjarga, dvs halvøya mellom Reisafjorden og Straumfjorden. Det er noe varierende berggrunnsforhold i dette området, men det skal forekomme innslag av kalkspatmarmor, noe som virket ganske tydelig på bergknausene i vestre del av lokaliteten. For øvrig er det noe grus og småstein langs strandene, dels sandstrand. Lokaliteten grenser mot dypere vann i nord, opphør av sand- og grusstranda i øst, gradvis opphør av rik vegetasjon og strandnært preg i sør (dvs småkratt mv) og mot artsfattig, lite interessant strand i vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om dårlig utviklet strandengmiljø. Derimot er det, særlig i vestre del, kalkrike strandberg. Flekkvis rundt dem og mot midtre deler kommer det også inn grunnlendte fuktige med kalkrik vegetasjon med ekstremrike trekk. I tillegg er det rester av naturbeitemark mot øst.

Artsmangfold:

Stranda har lite interessante arter, bare litt av bl.a. strandarve. Beitemarksrestene inneholder bl.a. litt bakkesøte (NT - sparsom i øst), harerug og kattefot. Mest interessant er likeveldet kalkrike strandbergene i vest, som bl.a. er voksested for litt fjellkurle, samt på fuktige partier også agnorstarr, småsivaks mv. I tillegg engpregede flekker med bl.a. småsøte (NT), bleiksøte, marinøkkel (NT) og fjellmarinøkkel (NT) spredt (småsøte bare i vestre del). I de kalkrike fuktigene vokser ellers hodestarr, linmjølke og sotstarr. I tillegg kalkkrevende moser som rødklokkemose og ruklokkemose.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Tidligere har det nok vært beitemark her og fortsatt er det litt streifbeite av bl.a. hest her. En langsom gjengroing innenfor den ytre strandsona pågår derfor trolig. Det virker ikke gjødslet. En enkel sti går gjennom lokaliteten, men er neppe mye trafikkert. Derimot er østre deler av lokaliteten en del brukt til friluftsliv (muligheter for å kjøre ned til stranda med bil bl.a.). Ei kraftlinje går i kanten av lokaliteten i sør.

Verdivurdering

Lokaliteten har en ganske klar verdi som viktig - B. Den er ikke stor, men ganske artsrik og med forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 41 art(er) påvist: dvergjamne, dvergsnelle, fjellmarinøkkel (NT), marinøkkel (NT), musøre, rynkevier, harerug, strandarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, rødsildre, flekkmure, kjerteløyentrøst, småengkall, linmjølke, norsk vintergrønn, blåklokke, kattefot, fjellbakkestjerne, fjelltistel, småsøte (NT), snøsøte, bleiksøte, bakkesøte (NT), bjørnebrodd, fjellkurle, korallrot, sotstarr, hodestarr, tvebostarr, gulstarr, agnorstarr, småsivaks, svelttull, marigras, strandrug, fjellrapp, ruklokkemose, raudklokkemose.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av at det ikke skjer fysiske inngrep på lokaliteten. Moderat friluftslivsbruk av østre halvdel er godt forenlig med verdiene, mens dette vil være klart uheldig på vestre halvdel. Det hadde vært sterkt ønskelig med et ekstensivt husdyrbeite på lokaliteten, som holder trær og busker unna og feltsjiktet nede.

Kilder/Litteratur

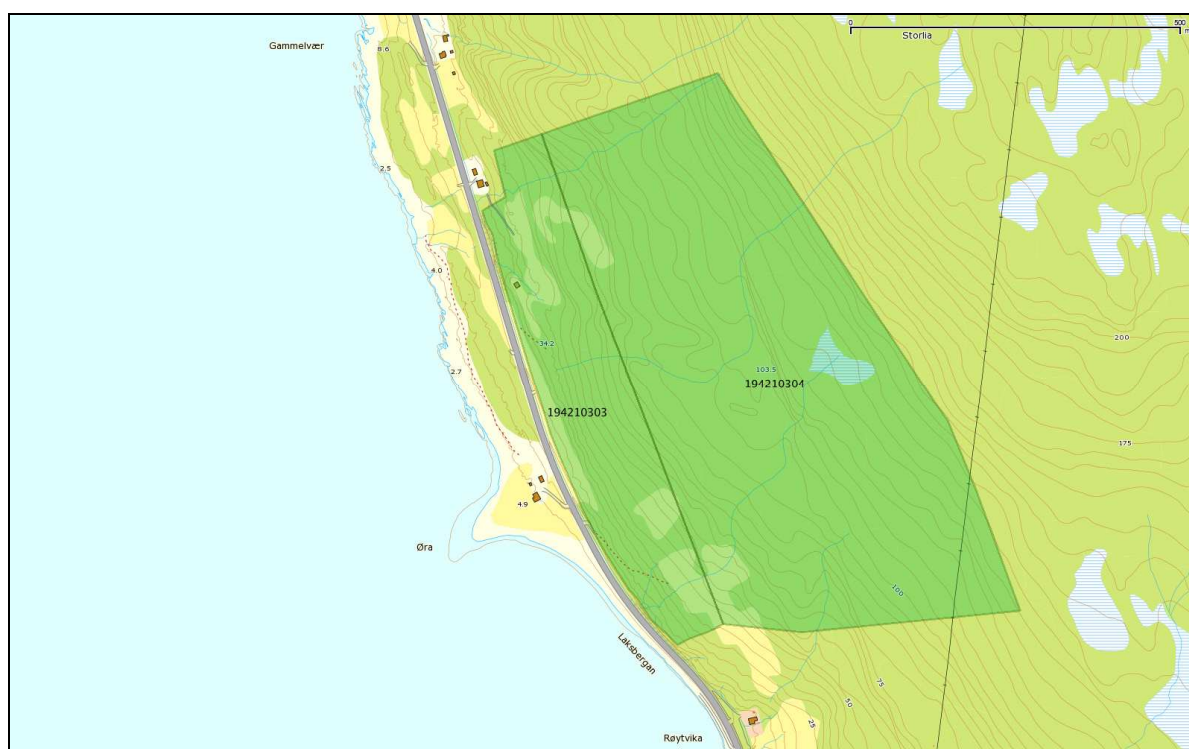
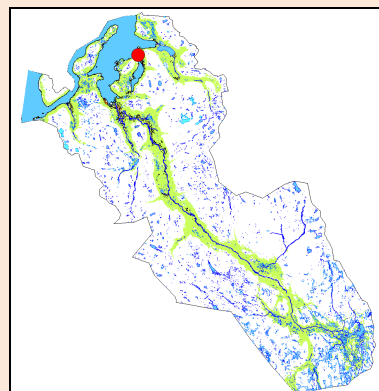
Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 13.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen. Målfrid Fjelland (Fjelland et al. 1983) undersøkte ei sandstrand ved Vika 16.08.1981, men det må ha vært helt vestre deler eller like vest for avgrenset lokalitet her, siden det var dårlig samsvar i artsfunn og vurderinger av lokaliteten.

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Rapport fra Miljøverndepartementet T-551. 291s.

Lokalitetsnr 194210303 Øyra, nedre del

Hovedtype:	D04-Naturbeitemark
Utforming:	D0408-Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (G8)
Tilleggstype (40%):	D06-Beiteskog
Verdi:	B
Siste feltsjekk	13.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger like utenfor Straumfjordnes, på østsiden av Straumfjorden i ytre deler, og rett på oversiden av E6. Trolig er det innslag av kalkspatmarmor i berggrunnen her. Lokaliteten ligger vendt mot sørvest og har innslag av flere mindre bergskrenter. Den avgrenses skarpt mot E6 i nedkant og gjerde mot skog på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er et beitemarksområde som stedvis er ganske kalkrikt med innslag av tilhørende kalkkrevende tørrbakke- og engsamfunn (frisk til vekselfuktig karakter). Det er noe skog her, og dermed innslag av beiteskog.

Artsmangfold:

Engene er ikke utpreget artsrike, men stedvis finnes en del bakkesøte (NT, samt arter som snøsøte, bleiksøte, fjellbakkestjerne og lodnerublom. Det er et klart potensial for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten ser nå ut til å benyttes til hestebeite og beitetrykket virker ganske bra. I følge grunneier brukes også som beite for et par ungdyr, samt for sau vår og høst. Det har vært ryddet litt skog her de seinere årene, noe som er positivt og har skjedd på en skånsom måte. Del av helhetlig landskap:

Selv om det er skilt med gjerde, så strekker det seg et større skogsbeiteområde videre oppover i lia, noe som denne avgrensede lokaliteten nede ved europavegen bør sees som en del av.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det er en middels artsrik lokalitet i ganske god hevd og med forekomst av kravfulle arte som indikerer langvarig, god hevd.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: harerug, fjellfrøstjerne, lodnerublom, jåblom, setermjelt, engfiol, småengkall, fjellbakkestjerne, snøsøte, bleiksøte, bakkesøte (NT), fjellrapp.

Skjøtsel og hensyn

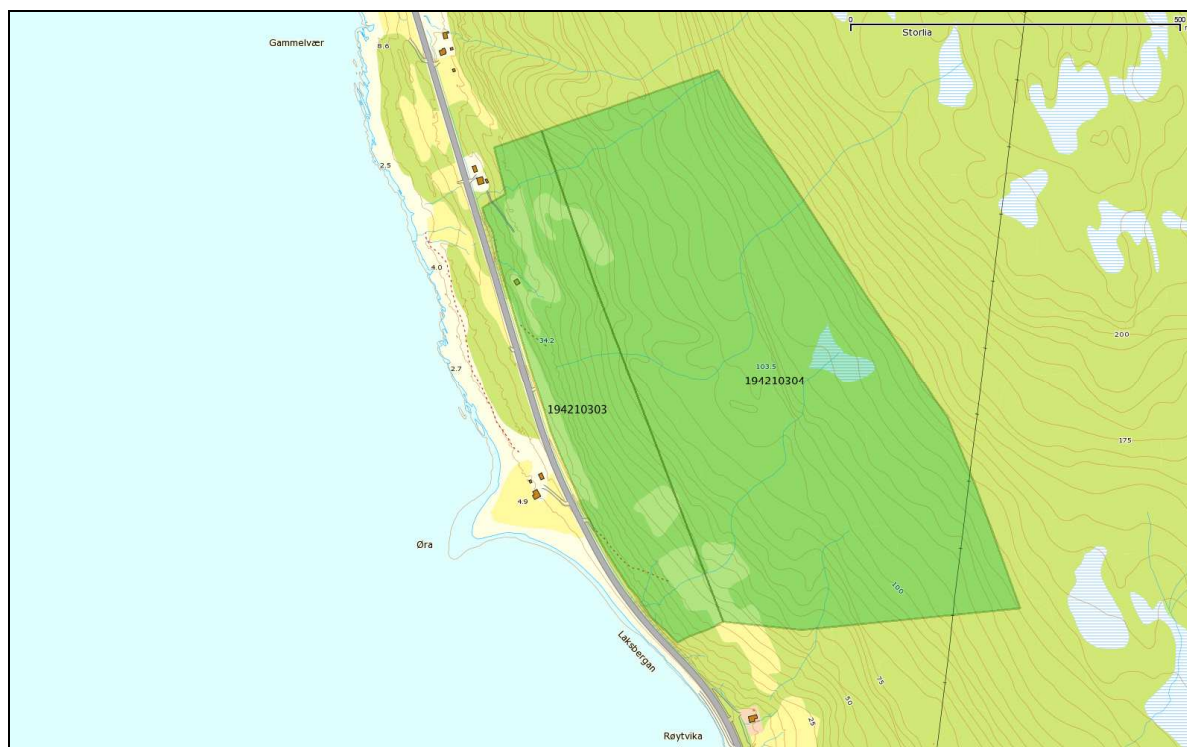
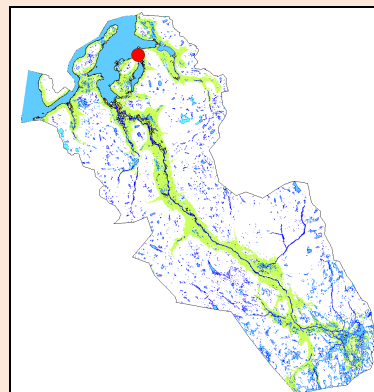
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt godt beitetrykk, samtidig som det ikke gjødsles. I tillegg er det nødvendig å fortsette med vedhogsten, slik at det bevares et åpent til halvåpent landskap her.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 13.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen

Lokalitetsnr 194210304 Øyra, øvre del

Hovedtype: D06-Beiteskog
Verdi: B
Siste feltsjekk 13.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger like utenfor Straumfjordnes, på østsiden av Straumfjorden i ytre deler, og noe på oversiden av E6. Lokalt kan det være innslag av kalkspatmarmor i berggrunnen her, men for det meste er det trolig bare middels kalkrik mark. Lokaliteten ligger vendt mot sørvest i ei til dels ganske slak li. Den grenser skarpt mot gjerde og annen lokalitet i sørvest, mens grenser mot andre kanter er generelt grov og usikker (men det blir tydelig noe mer rein skog etter hvert lenger opp).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om enger med spredt tresetting, dels i mosaikk med bakkemyrer av fattig til intermediær (og dels middelsrik) karakter. Engene er urterike, nok mye ballblomenger.

Artsmangfold:

Det ble ikke funnet spesielt kravfulle arter her, som søtearter, men lokaliteten er ikke spesielt godt

undersøkt. En del vanlige naturengplanter forekommer jevnt, som småengkall, harerug mv. Av treslag så er det mest bjørk, men også forekomst av gråor, rogn og selje.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten ser nå ut til å benyttes til geitebeite og beitetrykket på marka blir i praksis noe for svakt, slik at feltsjiktet er for høyvokst. Selve strukturen med spredt tresetting av middelaldrende til eldre lauvtrær vitner om et ganske gammelt og tidligere velholdt kulturlandskap.

Del av helhetlig landskap:

Selv om det er skilt med gjerde, så er det også noe beitemark ned mot E6 som er en del av samme kulturlandskapsområde. Det er ikke usannsynlig at det også er interessante kulturlandskapsarealer i sør og nord som henger mer eller mindre sammen med avgrenset lokalitet.

Verdivurdering

Lokaliteten får under litt tvil verdi viktig - B, selv om beitetrykket er noe svakt og ingen spesielt sjeldne arter er funnet. Det er likevel ganske stort og med en god landskapsstruktur.

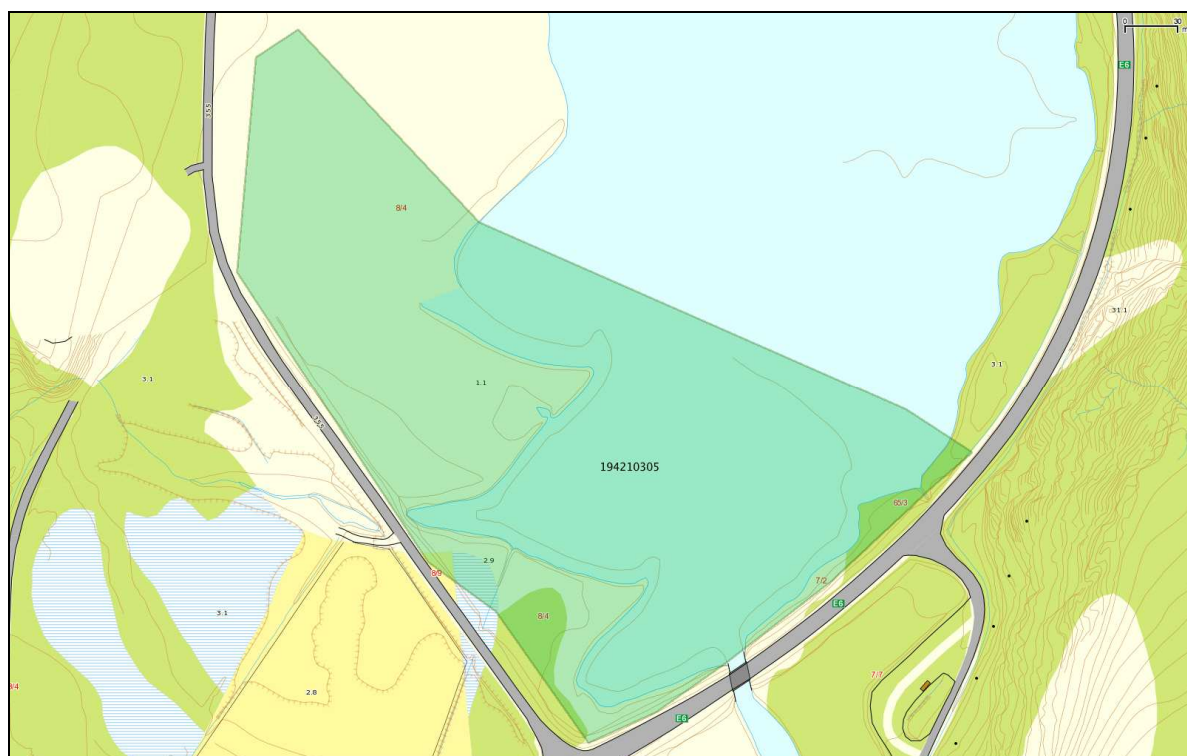
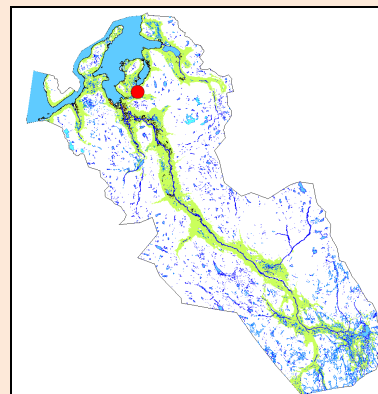
Kilde

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 13.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210305 Straumfjordbotn

Hovedtype: G07-Brakkvannsdeltaer
Verdi: B
Siste feltsjekk 13.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Straumfjordbotn. Det har her bygd seg opp et mindre delta/gruntvannsområde med tilhørende strandenger. Disse ligger for det meste på grus, sand og småstein. Lokaliteten grenser skarpt mot E6 i sørøst, mot bygdevegen ut mot Storvik i sørvest, samt mer diffust mot dypere sjø i nord. Fjelland et al. (1983) nevner en større pøl i overgang mellom strandeng og vierkratt. Denne er sannsynligvis blitt ødelagt etter den tid som følge av utfyllinger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Strandengene er ikke særlig store eller varierte, men det finnes litt grusforstrender, noe saltenger og en del bakenforliggende sumpstrand i overgang mot kreklinghei.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne eller kravfulle arter ble funnet, men et utvalg typiske arter som ishavsstarr,

grusstarr, fjørestarr, saltsiv, kildeurt, snipestarr, småsivaks, fjøresøte, pølstarr, østersurt og smårørkvein. Rødstilk ble påvist hekkende og tjeld hekker trolig også. Målfrid Fjelland fant bl.a. fjæresaltgras, trådtjønna og pølstarr i pøler her i 1981 (Fjelland et al. 1983), arter som kan være forsvunnet nå som følge av gjenfylling. J. Høller fant den 24.07.1969 ved "S- Spitze" av Straumfjorden tranestarr og grusstarr (herb. Tiroler Landesmuseum Ferdinandeum).

Bruk, tilstand og påvirkning:

E6, samt utfyllinger på innsiden, har redusert arealet noe, samt ikke minst ødelagt deler av gradienten mot fastmarka i indre deler. Også vegen utover til Storvik har skåret av indre deler av strandsumpene på den siden. For øvrig lite inngrep ute på gjenværende strandenger.

Verdivurdering

Under tvil får lokaliteten verdi viktig - B, men det er tross alt en delvis intakt rest av et brakkvannsdelta, selv om den ikke er særlig stor eller godt utviklet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 21 art(er) påvist: tjeld, rødstilk, myrsnelle, kildeurt, jåblom, østersurt, myrklegg, strandkjempe, norsk vintergrønn, fjæresøte, fjæresauløk, myrsauløk, saltsiv, grusstarr, pølstarr, snipestarr, fjærestarr, ishavsstarr, småsivaks, fjæresivaks, smårørkvein.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig fysiske inngrep er negativt, men en bør heller ikke legge til rette for særlig ferdsel o.l. her. Ekstensivt beite kan være positivt.

Kilder/Litteratur

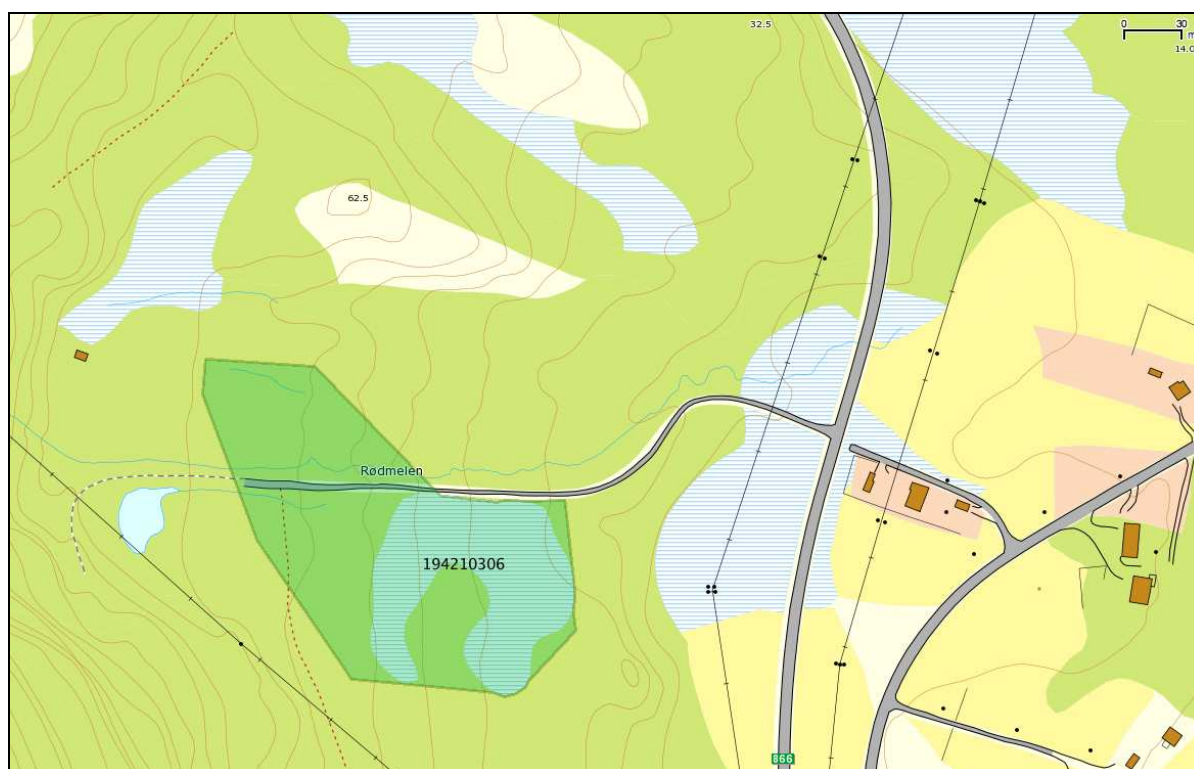
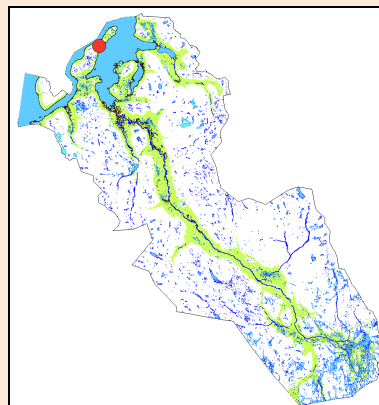
Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 13.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Rapport fra Miljøverndepartementet T-551. 291s.

Lokalitetsnr 194210306 Åsheim nord

Hovedtype: A05-Rikmyr
Utforming: A0501-Skog- og krattbevokst rikmyr
Verdi: C
Siste feltsjekk 14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på østsiden av Gjøvarden, ytterst på halvøya ut mot Skjervøy kommune. Det er varierende berggrunn, men tydeligvis innslag av til dels ganske kalkrike bergarter. Lokaliteten grenser dels skarpt mot fastmark, særlig i øst og vest, samt fattigere mark i nord, mens det er litt mer gradvis overgang i sør. Litt skog er inkludert av arronderingsmessige årsaker (ca 30%).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om grunnlendte fastmattemyrer der mye er av rik til ekstremrik karakter, samt en del kildepregede, rike miljøer. Det er også litt fattigere myr, og bare ca 50% kan regnes som rikt.

Artsmangfold:

Flere typiske arter for rike kilder og rikmyr opptrer, som breiull, fjellfrøstjerne, gulsildre, marigras,

gulstarr, trillingsiv, sotstarr, finnmarkssiv, myrtevier og småsivaks. Det er potensial for flere kravfulle arter her, også av bl.a. moser.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Vegen opp til vanninntaket har medført en del fysiske inngrep innenfor deler av lokaliteten, samt trolig avskåret enkelte vannsig. Dette vurderes likevel å ha begrenset betydning for verdiene, siden det er snakk om grunnlendte bakkemyrer der veggen går på tvers og ikke på langs. Ellers er det middelaldrende skog rundt.

Verdivurdering

Lokaliteten er ganske liten, hittil uten funn av spesielt sjeldne arter og litt påvirket av inngrep. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: dvergjamne, myrtevier, fjellfrøstjerne, gulsildre, svarttopp, fjelltistel, bjørnebrodd, finnmarkssiv, tvillingsiv, trillingsiv, sotstarr, gulstarr, småsivaks, bredmyrull, sveltull, marigras.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig ytterligere fysiske inngrep er negativt.

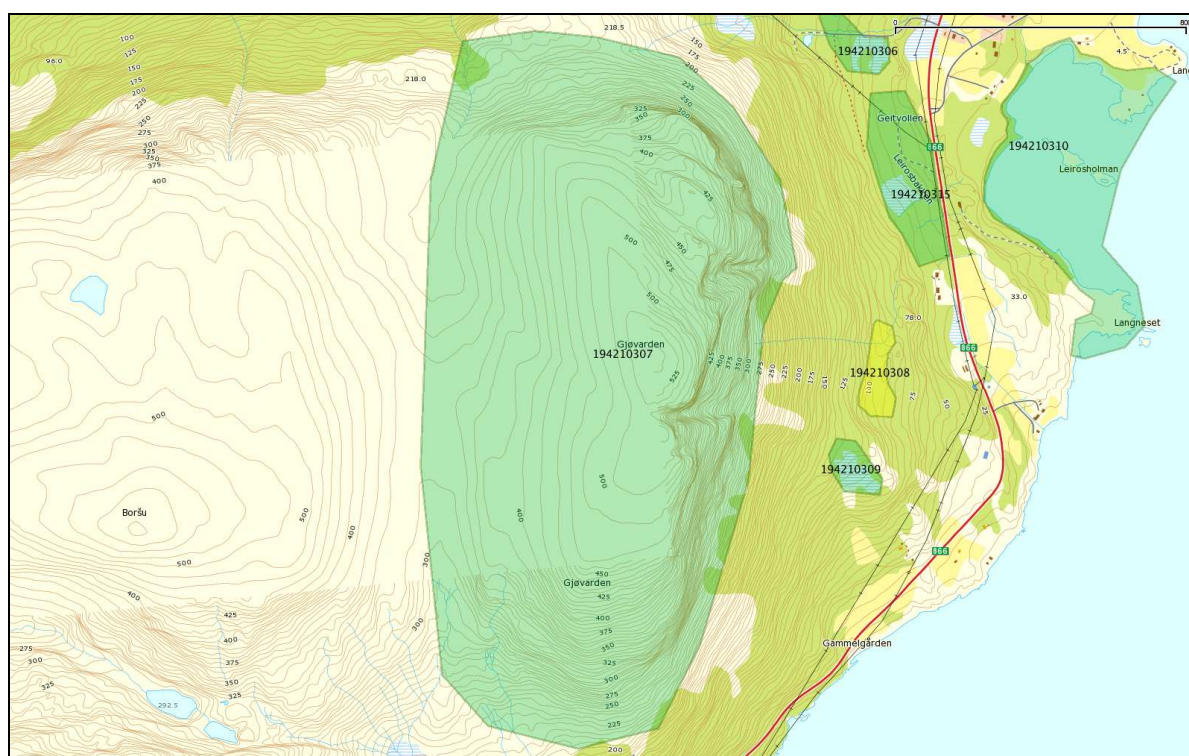
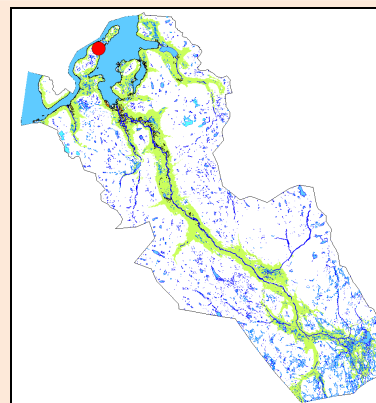
Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210307 Gjøvarden

Hovedtype:	C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming (20%):	C0104-Bergknaus og rasmark
Utforming (40%):	C0102-Leside
Utforming (40%):	C0101-Rabbe
Verdi:	A
Siste feltsjekk	14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten omfatter store deler av Gjøvarden ovenfor skoggrensa. Dette er en ganske markert fjelltopp (531 m o.h.) i ytre deler av Nordreisa kommune, ut mot Skjervøy. Berggrunnen er i utgangspunktet variert med en god del amfibolitt og grønnstein/grønnskifer, men gjennomgående kalkrik og det er nok sannsynligvis snakk om kalkspatmarmor flere steder. Gjøvarden har stupbratte berg med rasmark under mot vest, mens det er litt mer jevne lisider på andre kanter. Lokaliteten går over i rik høgstaudebjørkeskog og frodige rasmarksenger i øst (annen naturtype), mens det er snakk om en til dels nokså skarp grense mot fattigere fjellhei både i nord, vest og sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Oppe på toppen dominerer rabbesamfunn, mens lisidene i sør, vest og nord har mye lesidesamfunn. Det er bare tendenser til snøleiesamfunn i den vesle dalen i nordvest. Mot øst en del bergvegger, samt rasmark i nedkant. Anslagsvis minst 60% av arealet må betegnes som ganske rikt (dvs

reinroseheier, kalkrike bergvegger, rike høgstaudeenger og flekkmure-harerugenger).

Artsmangfold:

Dette er en rik fjellplantelokalitet, og uvanlig rik til å ligge så langt ut. Det er spesielt grunn til å trekke fram tidligere funn gjort av Yngvar Mejland 13.08.1936 og 01.08.1946 (eller 01.07.1946) (herb. Tromsø), som inkluderte bl.a. skjeggstarr, skredarve, grynsildre (NT), alperublom, snørublom, lappøyentrøst, bakkesøte (NT), lapprublom (NT) og ikke minst krypsivaks (NT). Ola Skifte (herb. Tromsø) fant 06.08.1953 på nordsiden av Gjøvarden bl.a. lappmarihand (i ei myr, så det spørres om det ikke var litt lenger ned i lia), mens han på selve Gjøvarden bl.a. hadde marinøkkel (NT). Johannes Lid var her 20.07.1953 (eller 1955) og fant da bl.a. rabbetust, nålearve og lapprose (herb. O). Ivar Heggelund (herb. Tromsø) fant bl.a. kalklok (NT) oppe på toppen samt i raskjeglene. I tillegg kommer Skifte (1980) sine funn av sølvkattefot og taresaltgras fra topp- partiet, der han også nevner bl.a. kastanjesiv og småsøte (NT) fra området. Hildur Krog og Eilif Dahl (herb. O) undersøkte lavfloraen 15.08.1968, men ser ikke ut til å ha funnet spesielt sjeldne arter. Under eget feltarbeid i 2009 ble hovedvekten lagt på å avgrense lokaliteten, men mange av de noe vanligere, kravfulle artene ble funnet, som brudespore (NT), skjeggstarr, rabbestarr, sotstarr, reinrose, grannsildre (NT), kantlyng, fjellkurle, fjellkvitkurle, dvergsnelle, rabbetust, finnmarkssiv, snøsøte og fjellkveke. Flere av artene må regnes som ganske sjeldne, og for krypsivaks er dette en svært interessant forekomst som ligger et stykke unna nærmeste kjente lokaliteter for denne internasjonalt sett sjeldne arten (nærmest i Kvænangen).

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker generelt lite påvirket av inngrep. Det ser ikke ut til å være særlig reinbeite her for tiden.

Verdivurdering

Lokaliteten får en klar verdi som svært viktig - A. Flere kravfulle og til dels sjeldne og rødlistede arter er påvist her, og det er et stort potensial for flere slike arter (særlig innenfor organismegrupper som moser og sopp). Lokaliteten er samtidig middels stor og intakt og er relativt variert.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 48 art(er) påvist: dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), kalklok (NT), fjell-lok, myrtevier, skredarve, nålearve, fjellsmelle, lodnerublom, lapprublom (NT), snørublom, gulsildre, tuesildre, grynsildre (NT), rødsildre, grannsildre (NT), reinrose, setermjelt, kalkfiol, lappøyentrøst, bergveronika, kantlyng, lapprose, fjellkattefot, sølvkattefot, småsøte (NT), snøsøte, bakkesøte (NT), fjellkurle, korallrot, brudespore (NT), fjellkvitkurle, finnmarkssiv, tvillingsiv, kastanjesiv, trillingsiv, svartstarr, sotstarr, hårstarr, rabbestarr, skjeggstarr, bergstarr, rabbetust, krypsivaks (NT), fjellkveke, taresaltgras, radblygmose.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig fysiske inngrep er negativt. Høyt beitetrykk av rein kan være negativt, men noe beiting er sannsynligvis positivt og det kunne med fordel vært litt mer beiting her nå trolig.

Kilder/Litteratur

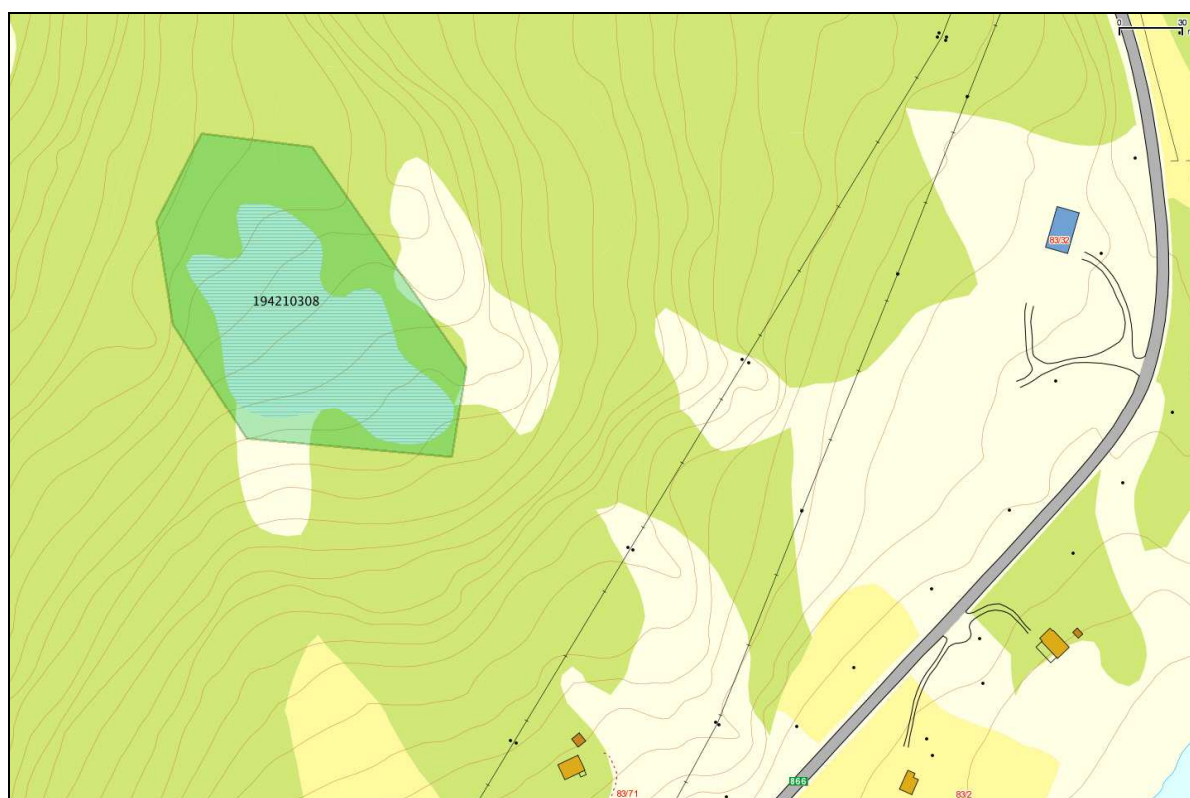
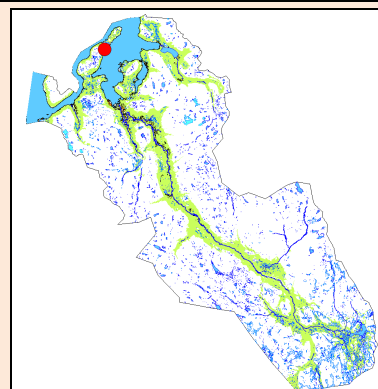
Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder, for en stor del basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen. En del andre botanikere har vært her opp gjennom årene. Ut fra Artskartet (Artsdatabanken 2010), så omfatter lista bl.a. Ola Skifte (1953), og sammen med Per Wendelbo (1971), Johannes Lid (1953 eller 1955), Yngvar Mejlund (1936 og 1946), Eilif Dahl og Hildur Krog (1968), Ilkka Kukkonen (1979), Eli Fremstad (1980), Alfred Granmo (1988) og Ivar Heggelund (1989, 1992). Det finnes også flere besøk her, så dette må betraktes som en klassisk botanisk lokalitet. Mye av eldre informasjon er for øvrig sammenstilt og omtalt av Skifte (1980).

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Skifte, O. 1980. Litt om floraen på fjellet Gjøvarden i Nord-Troms (Skjervøy herred). Polarflokken 4(1): 80-86.

Lokalitetsnr 194210308 Gjøvarden øst 1

Hovedtype: C05-Rikmyr
Utforming: C0501-Skog og krattbevakst myr
Verdi: B
Siste feltsjekk 14.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger nede i lia på østsiden av Gjøvarden, i ytre deler av Nordreisa kommune, ut mot Skjervøy. Berggrunnen er i utgangspunktet variert med en god del amfibolitt og grønnstein/grønnskifer, men gjennomgående kalkrik og det er nok sannsynligvis snakk om lokale innslag av kalkspatmarmor. Den avgrensede lokaliteten ligger i nedkant av rasmarene, der det tydelig presses fram nok sigevann til at det dannes myr og kilder. Den avgrenses ganske skarpt og tydelig mot skog på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyrer og enkelte kilder, for en stor del av ekstremrikt karakter, men også litt mindre rikt (middelsrikt og dels intermediert). På vestsiden er det frodige høgstaudebjørkeskoger, mens det er mer varierende rikhet på skogene mot øst.

Artsmangfold:

Av kravfulle og interessante arter kan nevnes en del brudespore (NT) og lappmarihand (noen ti-talls individ sett, regionalt ganske sjelden), samt finnmarkssiv, agnorstarr og hodestarr. I tillegg mer utbredte rikmyrsarter som breiull, fjellfrøstjerne, hårstarr og myrtevier.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker generelt lite påvirket av inngrep.

Verdivurdering

Lokaliteten får en ganske klar verdi som viktig - B. Den er liten, men har forekomst av flere kravfulle og dels uvanlige arter, samt tydelig en del ekstremrike partier.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 19 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, gulsildre, svarttopp, fjelltistel, myrsauløk, bjørnebrodd, lappmarihand, brudespore (NT), finnmarkssiv, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, gulstarr, agnorstarr, bredmyrull, marigras.

Skjøtsel og hensyn

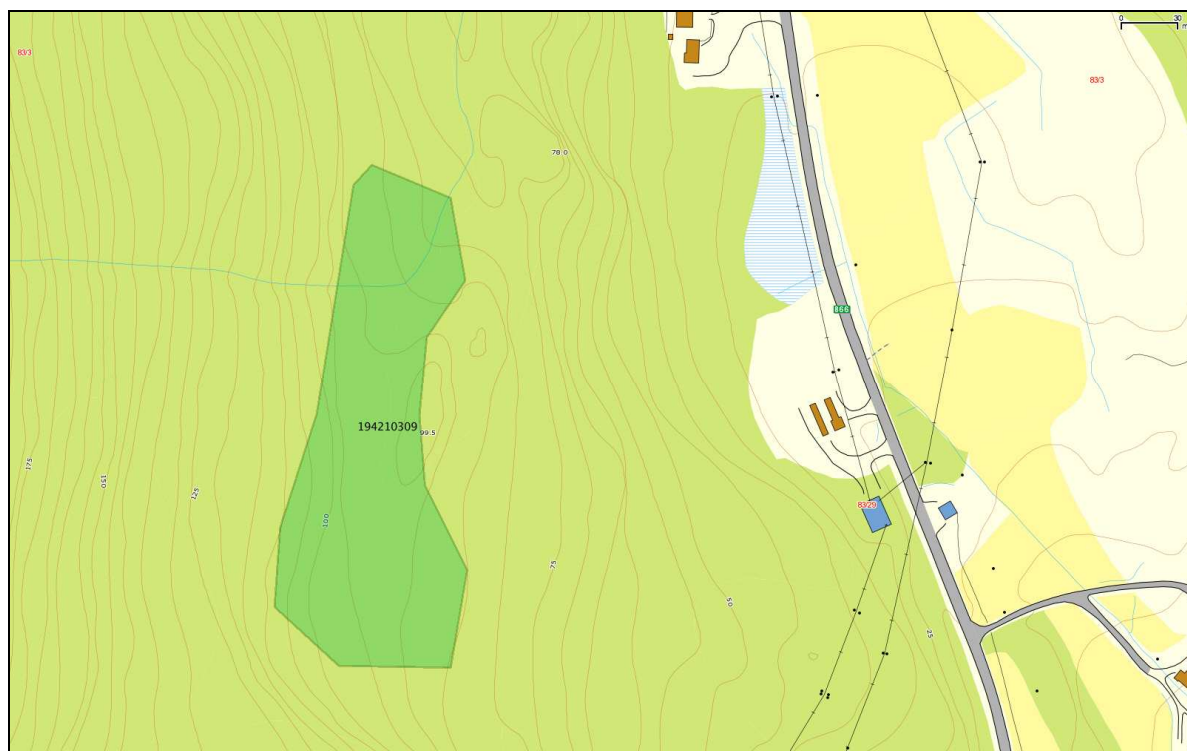
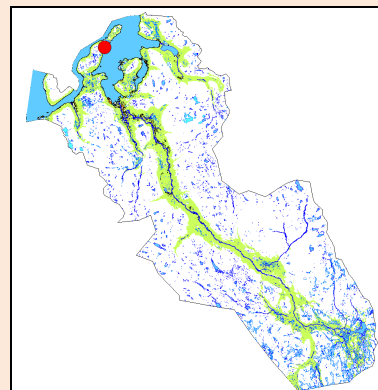
Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig fysiske inngrep er negativt. En bør også være svært restriktiv med inngrep i overkant, samt at myra ikke bør benyttes av motorkjøretøy.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210309 Gjøvarden øst 2

Hovedtype: C05-Rikmyr
Utforming: C0501-Skog og krattbevakst myr
Verdi: B
Siste feltsjekk 14.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia på østsiden av Gjøvarden, i ytre deler av Nordreisa kommune, ut mot Skjervøy. Berggrunnen er i utgangspunktet variert med en god del amfibolitt og grønnstein/grønnskifer, men gjennomgående kalkrik og det er nok sannsynligvis snakk om lokale innslag av kalkspatmarmor. Den avgrensede lokaliteten ligger i nedkant av rasmarene, der det tydelig presses fram nok sigevann til at det dannes myr og kilder. Lokaliteten er ganske smal og ligger som et ujevnt belte i skogslia, men avgrenses stort sett ganske tydelig mot fastmarksskogsmark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyrer og enkelte kilder, der en del er av ekstremrik karakter, men også litt mindre rikt (middelsrikt og dels intermediert). På vestsiden er det frodige høgstaudebjørkeskoger, mens det er mer varierende rikhet på skogene mot øst.

Artsmangfold:

Av kravfulle og interessante arter kan nevnes en del brudespore (NT) og lappmarihand (10-20 individ sett, regionalt ganske sjelden), samt finnmarkssiv, agnorstarr og sotstarr. I tillegg mer utbredte rikmyrsarter som breiull, fjellfrøstjerne, hårstarr, småsivaks og myrtevier, samt ei kantsone med rynkevier og marinøkkel (NT) og arter som lodnerublom, fjellbakkestjerne og bergstarr på en kalkrik steinblokk ute i myra.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker generelt lite påvirket av inngrep.

Verdivurdering

Lokaliteten får en ganske klar verdi som viktig - B. Den er liten, men har forekomst av flere kravfulle og dels uvanlige arter, samt tydelig en del ekstremrike partier.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 27 art(er) påvist: fjellsnelle, marinøkkel (NT), myrtevier, rynkevier, fjellfrøstjerne, lodnerublom, gulsildre, rødsildre, svarttopp, norsk vintergrønn, fjellbakkestjerne, fjelltistel, myrsauløk, bjørnebrodd, lappmarihand, brudespore (NT), finnmarkssiv, trillingsiv, sotstarr, tranestarr, hårstarr, agnorstarr, bergstarr, småsivaks, bredmyrull, sveltull, marigras.

Skjøtsel og hensyn

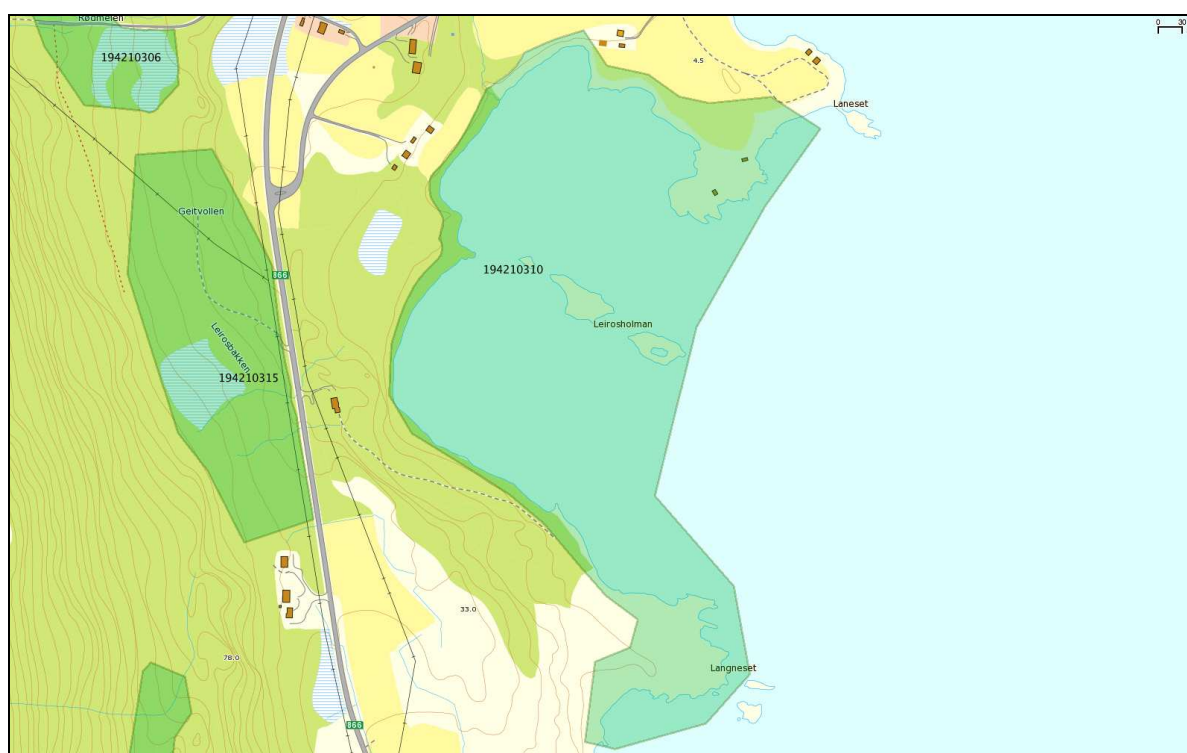
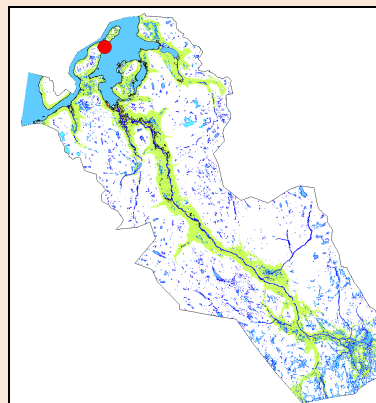
Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig fysiske inngrep er negativt. En bør også være svært restriktiv med inngrep i overkant, samt at myra ikke bør benyttes av motorkjøretøy.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210310 Leirosen

Hovedtype:	G05-Strandeng og strandsump
Utforming:	G0501-Større strandengkompleks
Verdi:	A
Siste feltsjekk	14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten omfatter den beskyttede bukta som blir liggende på østsiden av Gjøvarden og innsiden av Maurneset, i ytre deler av Nordreisa kommune, ut mot Skjervøy. Berggrunnen består trolig av glimmerskifer, men viktigere her er noe løsmasseravsetninger, inkludert en del skjellsandbanker som stedvis gir grunnlag for nokså kalkrik vegetasjon. Dels er det mer finkornet leire/mudder inne i bukta. Lokaliteten har ganske skarpe og tydelige grenser mot ordinær fastmarksvegetasjon (skog, dyrket mark eller fattig hei) på innsiden, samt mot dypere vann på utsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det finnes innslag av grusforstrender her, men relativt få. Det er også små areal med saltenger samt enkelte mindre sandstrender (særlig i sør). Derimot noe mer av gjengroende skjellsandenger (dunhavreng/flekkmure-sauesvingeleng), samt litt svakt utviklede flerårige tangvoller og sumpstrand. Mye av arealet består av mudderbanker uten høyere vegetasjon.

Artsmangfold:

Mest spesielle funn var ett eksemplar av den regionalt meget sjeldne arten handmarinøkkel (EN) i strandnær, skjellsandpåvirket kreklinghei i søndre del av lokaliteten, sammen med et eksemplar av fjellmarinøkkel (NT). Også bakkesøte (NT), fjellkurle og småsøte (NT) ble funnet meget sparsomt i skjellsandpåvirket, rik engvegetasjon i søndre deler. For øvrig ble det også gjort spredte funn av andre kravfulle eng- og bergknauserarter som bergstarr, fjellstarr, fjellsmelle, snøsøte, reinrose og fjellfrøstjerne. Av strandengarter var det få spesielle, men sparsomme forekomster av typiske arter som saltsiv, grusstarr, buestarr og ishavsstarr. Av fugl ble det sett 7-8 rødstilk, og en sandlo.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det er lite fysiske inngrep innenfor lokaliteten. Dette har nok tidligere vært viktig beite- og slåttemark, men gror nå igjen, noe vegetasjonen stedvis bærer tydelig preg av (lite lavvokste engsamfunn tilbake).

Verdivurdering

Som følge av enkelte artsfunn får lokaliteten verdi svært viktig - A. Både størrelse og artsrikdom for øvrig tilsier minst verdi viktig - B.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 34 art(er) påvist: sandlo, rødstilk, fjellmarinøkkel (NT), handmarinøkkel (EN), marinøkkel (NT), harerug, strandarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, reinrose, flekkmure, strandflatbelg, småengkall, strandkjempe, strandkjeks, småsøte (NT), snøsøte, bakkesøte (NT), bjørnebrodd, fjellkurle, sandsiv, saltsiv, svartstarr, hårstarr, grusstarr, buestarr, fjellstarr, bergstarr, ishavsstarr, fjæresivaks, dunhavre, smårørkvein, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

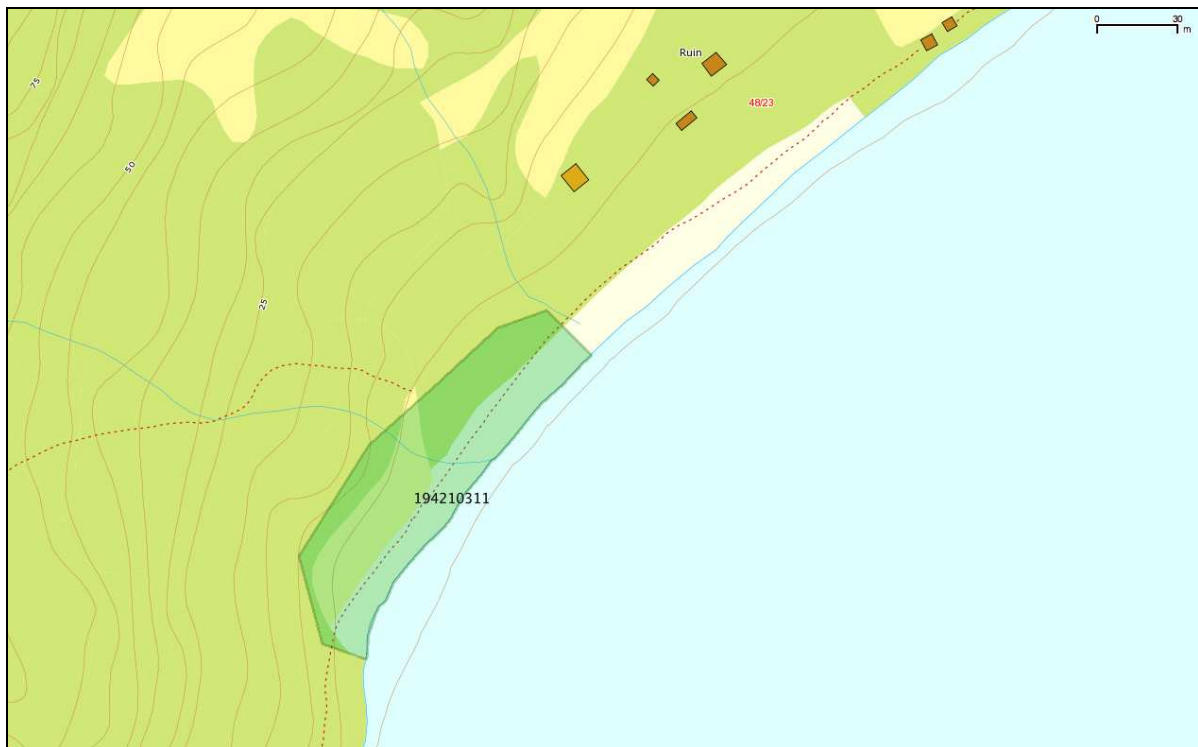
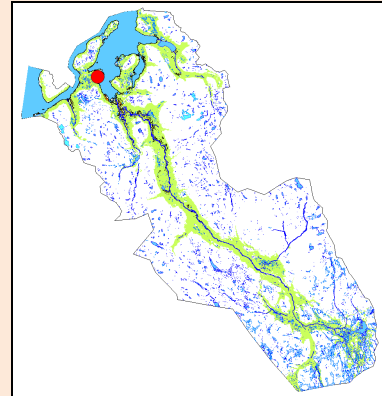
Dette hadde vært sterkt ønskelig om et ekstensivt husdyrbeite ble tatt opp igjen, da viktige deler av verdiene her ganske sikkert er betinget av dette. Det er også viktig å unngå gjødsling samt så hardt beitetrykk at det oppstår tråkkskader.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210311 Ytre Sokkelvika 1

Hovedtype:	D04-Naturbeitemark
Utforming:	D0408-Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Verdi:	B
Siste feltsjekk	14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Sokkelvika, ei ganske vid og åpen østvendt bukt nord for E6 på vestsiden av Reisafjorden. Berggrunnen består stort sett av kalkfattige gneisbergarter, men skjellsandpåvirkning kan nok likevel lokalt gi grunnlag for litt kalkkrevende plantesamfunn nær stranda. Noen bergknauser i kanten av lokaliteten. Kartlagt lokalitet grenser ganske klart mot sjøen i øst, samt skog i sør og vest, mens det er ei litt utydelig grense mot mer oppgjødslet engmark i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten har litt svakt utviklede flekkmure- sauesvingelenger, dels i overgang mot antatt gulaks-engkveineng.

Artsmangfold:

Engene er ikke spesielt artsrike, men inneholder et knippe typiske naturengplanter, inkludert finnskjegg, harerug, marinøkkel (NT), kattefot, flekkmure og snøsøte. Potensial for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten har ganske godt beitetrykk av sau og virker samtidig ugjødslet i søndre del, kanskje litt gjødslet tidligere i nordre del. Det går en sti fram til hytter og gamle hus langs stranda gjennom lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Sokkelvika og Sokkelnes utgjør et litt større, omtrent sammenhengende veiløst kulturlandskap på østsiden av Reisafjorden. Engene her blir fortsatt holdt i ganske god hevd med sauebeite. Samtidig er dette tydeligvis et ganske attraktivt friluftsområde for lokalbefolkningen. Engmark med naturbeitemarkspreg opptrer flekkvis sammen med mer oppgjødslet og artsfattig eng innenfor området, og avgrenset lokalitet utgjør det sørligste engområdet av noe størrelse her.

Verdivurdering

Lokaliteten får isolert sett en svak verdi som viktig - B, siden den er ganske liten og hittil med funn av få kravfulle og rødlistede arter. Som del av et større noe helhetlig preget kulturlandskap er det klart at verdien er viktig - B.

Artsliste for lokaliteten

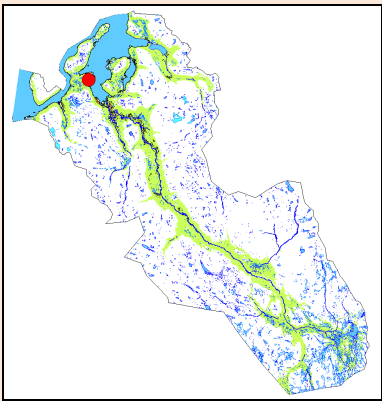
Totalt 11 art(er) påvist: , marinøkkel (NT), harerug, jåblom, flekkmure, småengkall, kattefot, snøsøte, engfrytle, gulstarr, kornstarr, finnskjegg.

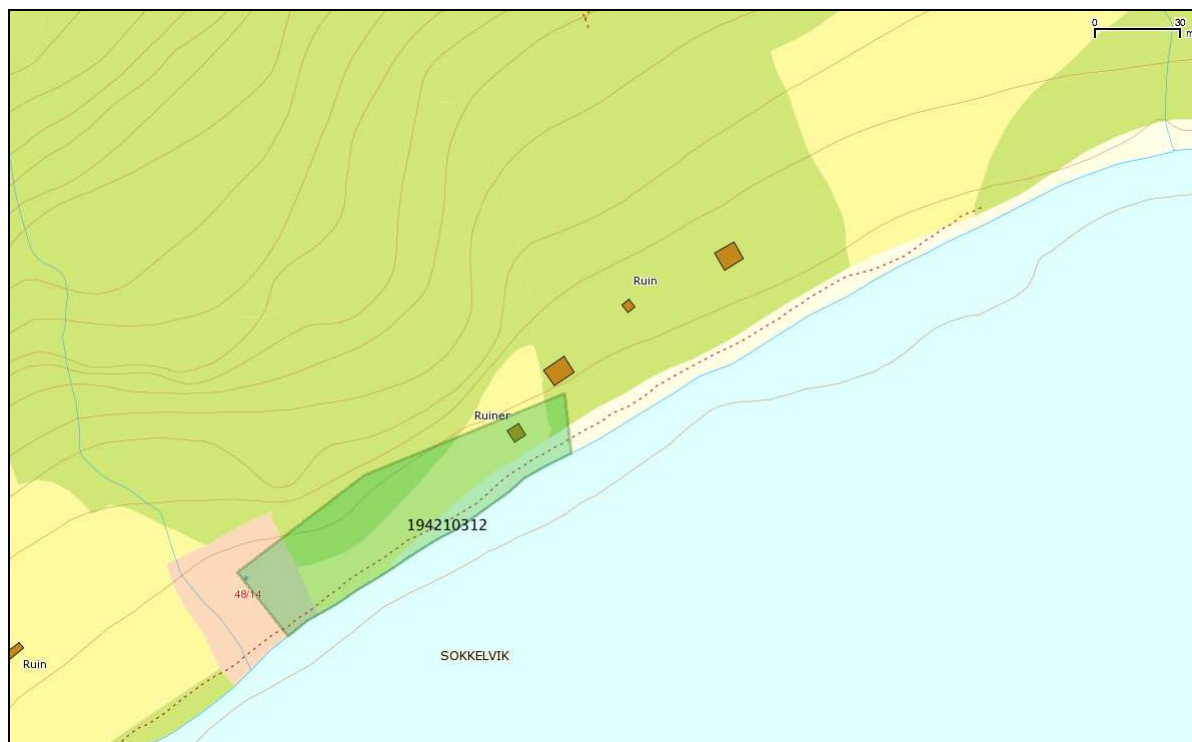
Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, minst like høyt som i dag. Samtidig vil det være behov for å rydde vekk busker og trær år om annet, slik at det åpne landskapet langs stranda kan opprettholdes. For øvrig bør en unngå gjødsling og fysiske inngrep som vegbygging.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210312 Ytre Sokkelvika 2		
Hovedtype:	D04-Naturbeitemark	
Utforming:	D0408-Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå	
Verdi:	B	
Siste feltsjekk	14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning	

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Sokkelvika, ei ganske vid og åpen østvendt bukt nord for E6 på vestsiden av Reisafjorden. Berggrunnen består stort sett av kalkfattige gneisbergarter, men skjellsandpåvirkning kan nok likevel lokalt gi grunnlag for litt kalkkrevende plantesamfunn nær stranda. Kartlagt lokalitet grenser ganske klart mot sjøen i øst, samt skog i vest, mens det er litt varierende grense mot mer oppgjødslet engmark i nord og sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten har litt svakt utviklede flekkmure- sauesvingelenger, dels i overgang mot gulaks-engkveineng.

Artsmangfold:

Engene er ikke spesielt artsrike, men inneholder et knippe typiske naturengplanter, inkludert

finnskjegg, harerug, marinøkkel (NT), kattefot, engfiol, flekkmure og snøsøte. Potensial for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten har ganske godt beitetrykk av sau og virker samtidig lite gjødslet over det meste (kanskje minst sør for hytta).

Del av helhetlig landskap:

Sokkelvika og Sokkelnes utgjør et litt større, omtrent sammenhengende veiløst kulturlandskap på østsiden av Reisafjorden. Engene her blir fortsatt holdt i ganske god hevd med sauebeite. Samtidig er dette tydeligvis et ganske attraktivt friluftsområde for lokalbefolkningen. Engmark med naturbeitemarkspreg opptrer flekkvis sammen med mer oppgjødslet og artsfattig eng innenfor området, og avgrenset lokalitet utgjør et tydelig mer artsrikt midtparti.

Verdivurdering

Lokaliteten får isolert sett en ganske grei verdi som lokalt viktig - C, siden den er ganske liten og hittil med funn av få kravfulle og rødlistede arter. Som del av et større noe helhetlig preget kulturlandskap settes verdien opp til viktig - B.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel (NT), harerug, jåblom, fjellmarikåpe, flekkmure, engfiol, småengkall, blåklokke, kattefot, snøsøte, engfrytle, finnskjegg, fjellrapp.

Skjøtsel og hensyn

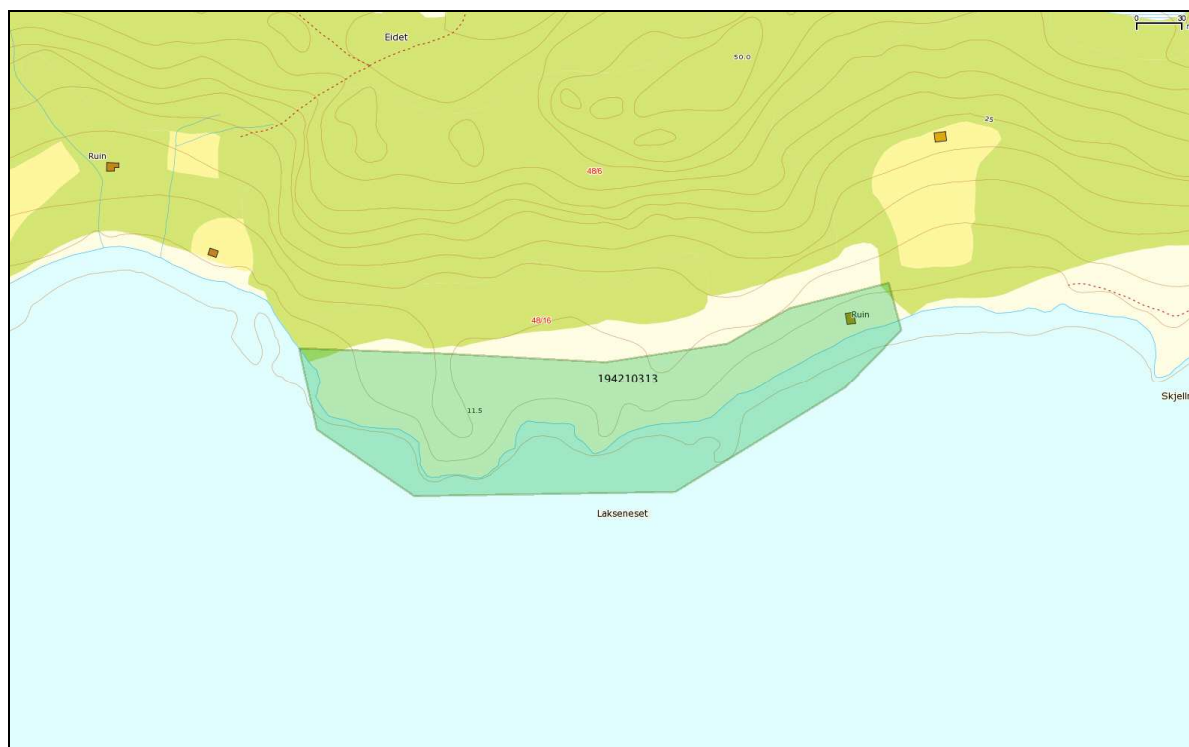
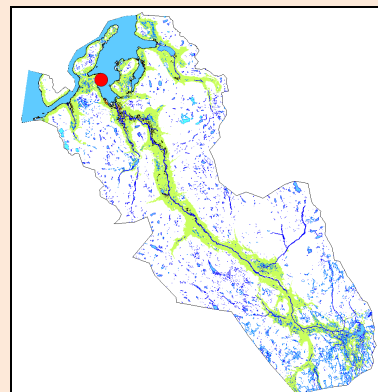
Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, minst like høyt som i dag. Samtidig kan det være behov for å rydde vekk busker og trær år om annet, slik at det åpne landskapet langs stranda kan opprettholdes. For øvrig bør en unngå gjødsling og fysiske inngrep som vegbygging.

Kilder:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009 sammen med Ane Elene Johansen.

Lokalitetsnr 194210313 Ytre Sokkelvika 3

Hovedtype: D04-Naturbeitemark
Utforming: D0405-Finnskjeggen /Sauesvingeleng
Verdi: B
Siste feltsjekk 14.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Sokkelvika, ei ganske vid og åpen østvendt bukt nord for E6 på vestsiden av Reisafjorden. Berggrunnen består stort sett av kalkfattige gneisbergarter, men skjellsandpåvirkning kan nok likevel lokalt gi grunnlag for litt kalkkrevende plantesamfunn nær stranda. Kartlagt lokalitet grenser ganske klart mot sjøen i sør, mer gradvis mot fattig hei og skog på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten har noe fattige sauesvingelenger, samt fattig kreklinghei.

Artsmangfold:

Engene er ikke spesielt artsrike, men inneholder et knippe typiske naturengplanter, inkludert finnskjeggen, harerug, fjellmarinøkkel (NT) og sauesvingel, samt så vidt litt hårstarr. Svakt potensial for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten har ganske godt beitetrykk av sau og virker samtidig ugjødslet.

Del av helhetlig landskap:

Sokkelvika og Sokkelnes utgjør et litt større, omtrent sammenhengende veiløst kulturlandskap på østsiden av Reisafjorden. Engene her blir fortsatt holdt i ganske god hevd med sauebeite. Samtidig er dette tydeligvis et ganske attraktivt friluftsområde for lokalbefolkningen. Engmark med naturbeitemarkspreg opptrer flekkvis sammen med mer oppgjødslet og artsfattig eng innenfor området, og avgrenset lokalitet utgjør de nordøstligste delene av det åpne eng- og heimiljøet i Sokkelvika.

Verdivurdering

Lokaliteten får isolert sett en ganske grei verdi som lokalt viktig - C, siden den er ganske liten og hittil med funn av få kravfulle og rødlistede arter. Som del av et større noe helhetlig preget kulturlandskap settes verdien under litt tvil opp til viktig - B.

Artliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: fjellmarinøkke (NT), harerug, kjerteløyentrøst, blåklokke, engfrytle, hårstarr, sauesvingel, finnskjegg.

Skjøtsel og hensyn

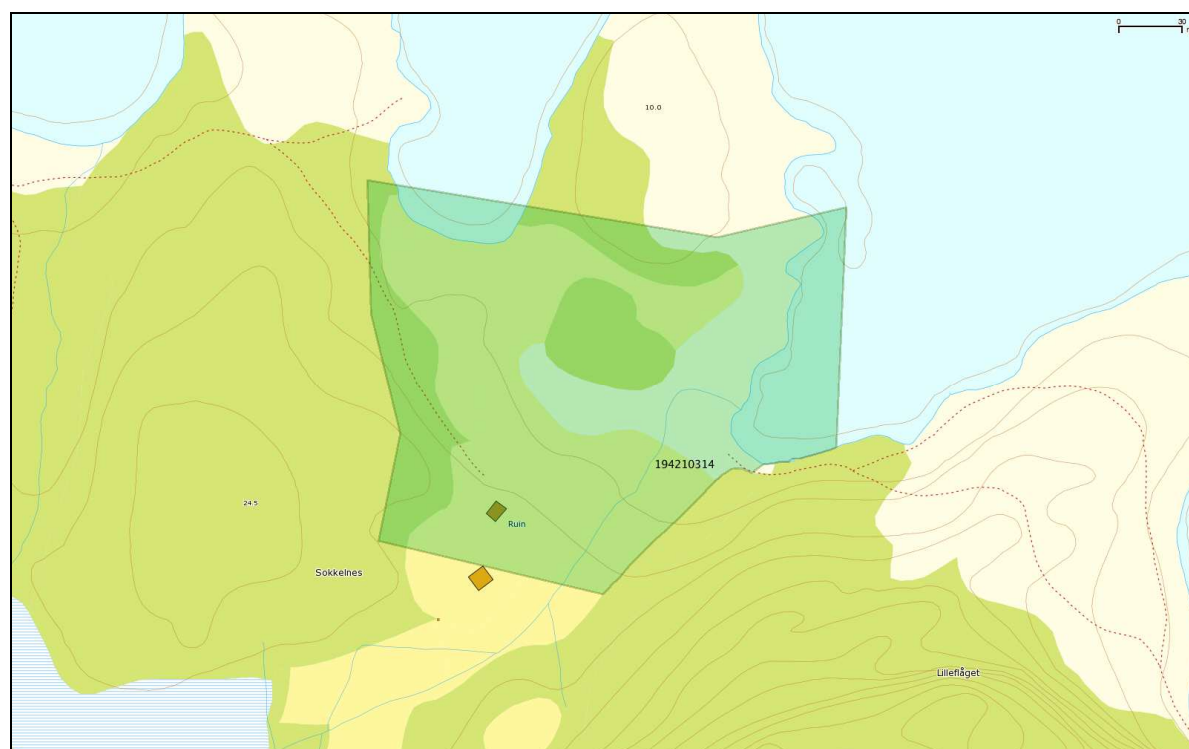
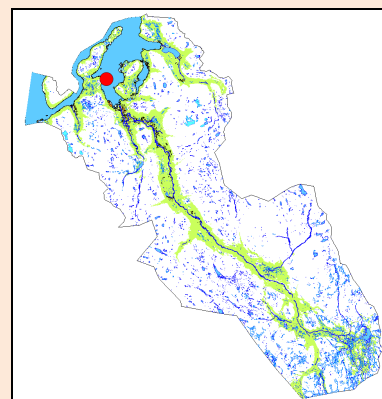
Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, minst like høyt som i dag. Samtidig kan det være behov for å rydde vekk busker og trær år om annet, slik at det åpne landskapet langs stranda kan opprettholdes. For øvrig bør en unngå gjødsling og fysiske inngrep som vegbygging.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009.

Lokalitetsnr 194210314 Sokkelnes

Hovedtype (40%):	D04-Naturbeitemark
Utforming:	D0405-Finnskjeggeng /Sauesvingeleng
Tilleggstype (20%):	G05-Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503-Hevdet med beite
Verdi:	B
Siste feltsjekk	14.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ute på Sokkelnes, inne i ei bukt som ligger litt beskyttet (?) mot nordvesten, på østsiden av Reisafjorden. Berggrunnen består stort sett av kalkfattige gneisbergarter, men skjellsandpåvirkning kan nok likevel lokalt gi grunnlag for litt kalkkrevende plantesamfunn nær stranda. Kartlagt lokalitet grenser dels mot sjøen i nord, samt mot fattige strandberg, mens det blir skog i vest og sørøst, og mer gjengrodd, artsfattig eng i sør. Et bjørkeholt står sentralt i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten har trolig noe gulaks-engkveinenger, samt i indre deler dels overgang mot sølvbunkeenger. I tillegg kommer små partier med saltenger og brakkvannseng.

Artsmangfold:

Engene er ikke spesielt artsrike, men inneholder et knippe typiske naturengplanter, inkludert gulaks, harerug, fjellmarinøkkel (NT - spredte funn), marinøkkel (NT) og sauesvingel, samt så vidt litt hårstarr. I tillegg arter som ishavsstarr og pølstarr i strandenger. Potensial for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten har ganske godt beitetrykk av sau, men det meste av engene har nok vært noe gjødslet før (men kanskje lite ytterst). Ruiner fra et hus ligger innenfor søndre del av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Sokkelvika og Sokkelnes utgjør et litt større, omtrent sammenhengende veiløst kulturlandskap på østsiden av Reisafjorden. Engene her blir fortsatt holdt i ganske god hevd med sauebeite. Samtidig er dette tydeligvis et ganske attraktivt friluftsområde for lokalbefolkningen. Engmark med naturbeitemarkspreg opptrer flekkvis sammen med mer oppgjødslet og artsfattig eng innenfor området, og avgrenset lokalitet utgjør mye av engene som er tilbake ute på Sokkelneset.

Verdivurdering

Lokaliteten får isolert sett en svak verdi som viktig - B, siden den hittil har få funn av kravfulle og rødlistede arter. Som del av et større noe helhetlig preget kulturlandskap er det klart at verdien skal være viktig - B.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: fjellmarinøkkel (NT), marinøkkel (NT), harerug, flekkmure, blåklokke, engfrytle, grusstarr, pølstarr, snipestarr, ishavsstarr, gulaks, smårørkvein, sauesvingel.

Skjøtsel og hensyn:

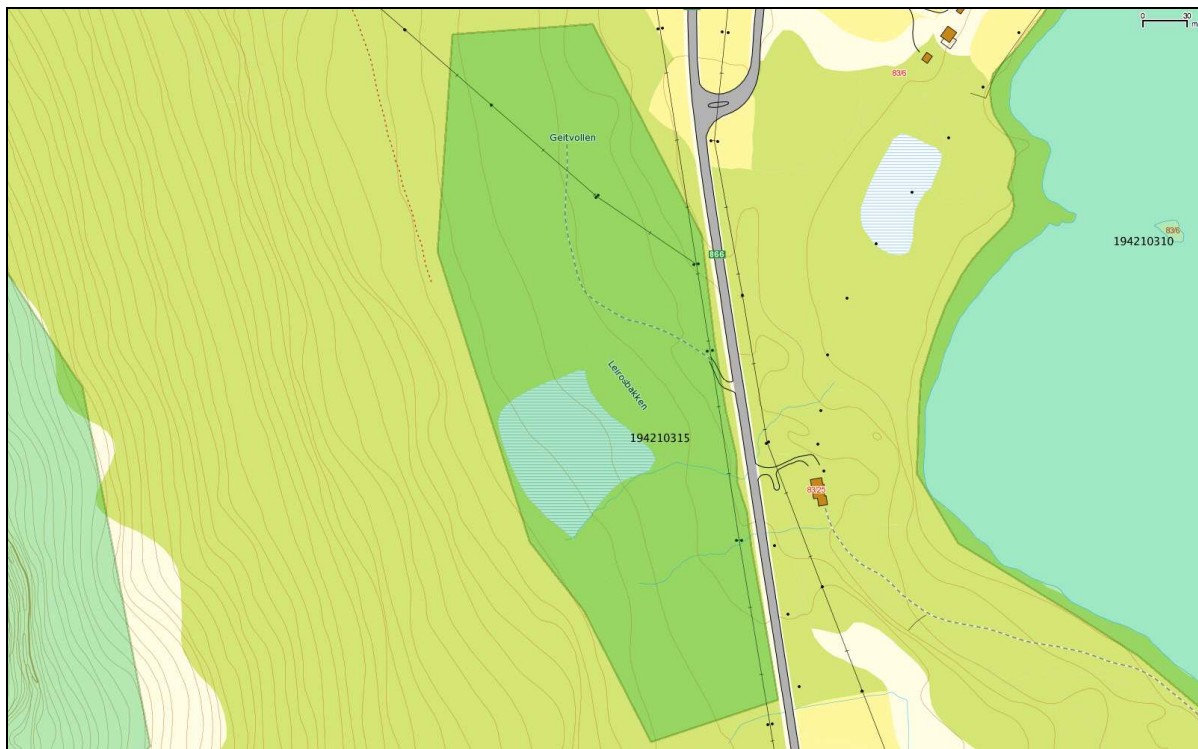
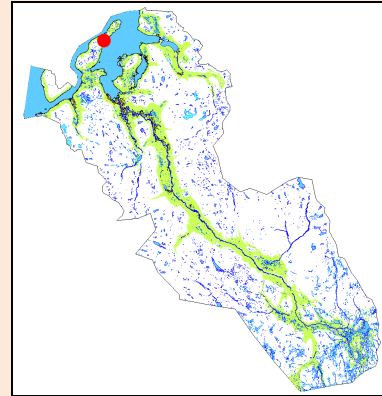
Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, minst like høyt som i dag. Samtidig vil det være behov for å rydde vekk busker og trær år om annet, slik at det åpne landskapet langs stranda kan opprettholdes. For øvrig bør en unngå gjødsling og fysiske inngrep som hyttebygging.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 14.07.2009.

Lokalitetsnr 194210315 Åsheim

Hovedtype: C05-Rikmyr
Utforming: C0501-Skog og krattbevakst myr
Verdi: B
Siste feltsjekk 10.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger nede i lia på østsiden av Gjøvarden, i ytre deler av Nordreisa kommune, ut mot Skjervøy. Berggrunnen er i utgangspunktet variert med en god del amfibolitt og grønnstein/grønnskifer, men gjennomgående kalkrik og det er nok sannsynligvis snakk om lokale innslag av kalkspatmarmor. Den avgrensede lokaliteten ligger i nedkant av den bratte skogslia, der det tydelig presses fram nok sigevann til at det dannes myr og kilder. Lokaliteten ligger som et bredt belte mellom mer sammenhengende fastmarksskog i vest og vegen i øst. Den avgrenses ganske skarpt i disse retningene, mens det er mer gradvis overgang i nord, samt dels mot boligtomt i sør. Litt fastmarksskog er også inkludert i lokaliteten av arronderingsmessige årsaker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyrer og enkelte kilder, der en del er av ekstremrik karakter, men også litt mindre rikt (middelsrikt og dels intermediert). På vestsiden er det en del mer ordinær bjørkeskog.

Artsmangfold:

Av kravfulle og interessante arter kan nevnes brudespore (NT) og lappmarihånd (spredte funn, regionalt ganske sjelden), samt finnmarkssiv, agnorstarr og sotstarr. I tillegg mer utbredte rikmyrsarter som breiull, fjellfrøstjerne, hårstarr, småsivaks og myrtevier, samt gullmose og piperensermose. Ivar Hegglund (herb. Tromsø) fant 16.07.1994 trolig mye av de samme artene her, inkludert lappmarihånd, småsivaks og agnorstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Vegen i nedkant har i liten grad påvirket myra, kanskje med unntak av noen sig. Derimot går ei kraftlinje gjennom lokaliteten i nord, samt at det der går inn en traktortrasé som nylig har medført en del negative kjøreskader i myrpartier. Det er for det meste eldre skog rundt. I tillegg 1-2 grøfter som går på tvers av myra i søndre halvdel, uten at dette har påvirket den alt for mye.

Verdivurdering

Lokaliteten får en klar verdi som viktig - B. Den er middels stor, og har forekomst av flere kravfulle og dels uvanlige arter, samt tydelig en del ekstremrike partier.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, gulsildre, svarttopp, myrklegg, norsk vintergrønn, myrsauløk, bjørnebrodd, lappmarihand, brudespore (NT), skogsiv, finnmarkssiv, sandsiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, strengstarr, gulstarr, agnorstarr, småsivaks, bredmyrull, marigras, piperensermose, gullmose.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best om området får ligge urørt. Særlig fysiske inngrep er negativt. En bør også være svært restriktiv med inngrep i overkant, samt at myra i framtiden ikke bør benyttes av motorkjøretøy.

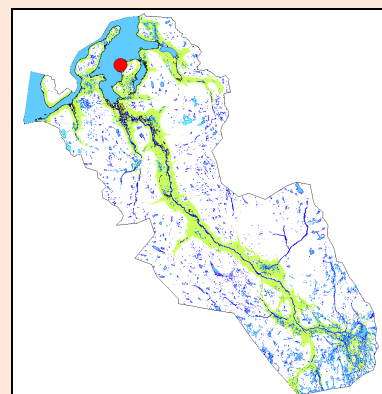
Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 10.07.2009. Ivar Heggelund botaniserte i "Leirosbakken" i 1994 (Artsdatabanken 2010/herb. Tromsø), ganske sikkert innenfor denne lokaliteten.

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Lokalitetsnr 194210316 Stornesbukta

Hovedtype:	G05-Strandeng og strandsump
Utforming (30%):	G0506-Strandeng-forstrand/panne
Tilleggstype (10%):	A05-Rikmyr
Utforming:	A0505-Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Tilleggstype (40%):	I08-Bløtbunnsområder i strandsonen
Utforming:	I0803-Strandflater med bløtt mudder i beskyttede områder
Verdi:	B
Siste feltsjekk	11.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ute på Reasnjarga mellom Reisafjorden og Straumfjorden, ved bygda Stornes nordvest på halvøya. Stornesbukta er eksponert mot nord, men indre deler er bare forbundet med sjøen med et trangt og grunt sund og ligger ganske beskyttet til. Samtidig er det noe løsmasser her, for en stor del finkornet, som har gitt grunnlag for store mudderflater og litt strandenger inntil. En liten myrflakk er inkludert i sørøst, da det er også er mindre kvaliteter knyttet til den. Lokaliteten grenser eller skarpt mot fastmark uten særlig saltvannspåvirkning på alle kanter (skogkledd terrasseskråning i sør, dels hei vest).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er smale soneringer med både nedre og øvre saltenger, bakre sumpstrand samt brakkvannsenger, mens det virker som om det er lite pannesamfunn ute på mudderbankene. Myrflekken i overkant er av svakt middelsrik karakter.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne arter ble funnet, men det er et typisk arts mangfold for havstrender inkludert arter som pølstarr, ishavsstarr, grusstarr, fjørestarr, småsivaks, snipestarr og saltsiv. På myra en del trådstarr og fjellfrøstjerne. Av fugl et par gravender og noen rødstilk. I. H. Jensen fant ålegras på "sandfjære" ved Storneshamn i 1983, sannsynligvis innenfor eller like utenfor denne lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten grenser dels inntil dyrket mark i nordøst, men er gjennomgående lite påvirket av inngrep. Det beiter fremdeles litt sau i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det er ei middels stor, ganske godt bevart og intakt strandeng/mudderfjære, om enn uten funn av spesielt sjeldne arter. Myrflekken i sørøst har bare lokal verdi.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 19 art(er) påvist: ærfugl, gravand, rødstilk, kildeurt, fjellfrøstjerne, jåblom, gåsemure, fjæresauløk, myrsauløk, saltsiv, grusstarr, trådstarr, pølstarr, snipestarr, fjærestarr, småsivaks, fjæresivaks, smårørkvein, marigras.

Skjøtsel og hensyn

Det er viktig å unngå fysiske inngrep her. Fortsatt ekstensivt husdyrbeite på strandengene vurderes som positivt.

Kilder/Litteratur

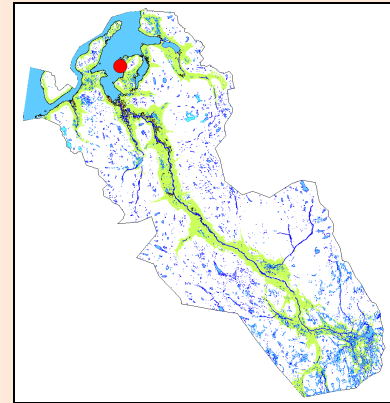
Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 11.07.2009. For øvrig foreligger plantefunn fra Storneshamn gjort av Ivar Henning Jensen 01.09.1983, som godt kan være innenfor denne lokaliteten (Artsdatabanken 2010/herb. Tromsø).

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Lokalitetsnr 194210317 Myrli

Hovedtype (90%):	I08-Bløtbunnsområder i strandsonen
Utforming:	I0803-Strandflater med bløtt mudder i beskyttede områder
Hovedtype (10%):	G05-Strandeng og strandsump
Utforming:	G0506-Strandeng-forstrand/panne
Verdi:	B
Siste feltsjekk	11.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ute på Reasnjarga mellom Reisafjorden og Straumfjorden, ved bygda Stornes nordvest på halvøya. Vuohpi ved Myrli er ei delvis innsnevret bukt med munningen mot sør, noe som gjør den relativt skjermet mot vær og vind. Den avgrenses ganske skarpt mot fastmark på tre kanter og litt mer gradvis mot dypere vann i sør. Det er litt grus og småstein i kanten, men eller mye mudder her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er smale og dels usammenhengende soneringer med både nedre og øvre saltenger, samt brakkvannsenger, mens det virker som om det er lite pannesamfunn ute på mudderbankene. På sørsiden er det noe myr (men først en bratt 1-2 meter høy skråning) av fattig til intermediær karakter. Fjelland et al. (1983) nevner fjøresaltgras- eng, ishavsstarr-eng, fjøresivaks-eng (stort areal) og

rødsvingel-grusstarr-eng i området.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne arter ble funnet, men spraglestarr er en mindre vanlig art. Ellers et typisk arts mangfold for havstrender inkludert arter som pølstarr, grusstarr, fjørestarr, snipestarr og saltsiv. For øvrig ble 2 traner og 4 gravender sett, mindre vanlige fuglearter i distriktet, men ikke nødvendigvis med sterk tilknytning til lokaliteten. Også Målfrid Fjelland (Fjelland et al. 1983) fant spraglestarr her i 1981 (under daværende navn østerbottenstarr), samt eskimomure.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten grenser dels inntil dyrket mark i øst, men er gjennomgående lite påvirket av inngrep. Fjelland et al. (1983) nevner mye beiting i området, noe som så godt som har opphørt nå.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det er ei middels stor, ganske godt bevart og intakt strandeng/mudderfjøre, om enn uten funn av spesielt sjeldne arter.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: gravand, trane, jåblom, gåsemure, fjæresauløk, myrsauløk, saltsiv, grusstarr, pølstarr, snipestarr, fjørestarr, ishavsstarr, fjæresivaks, smårørkvein.

Skjøtsel og hensyn:

Det er viktig å unngå fysiske inngrep her.

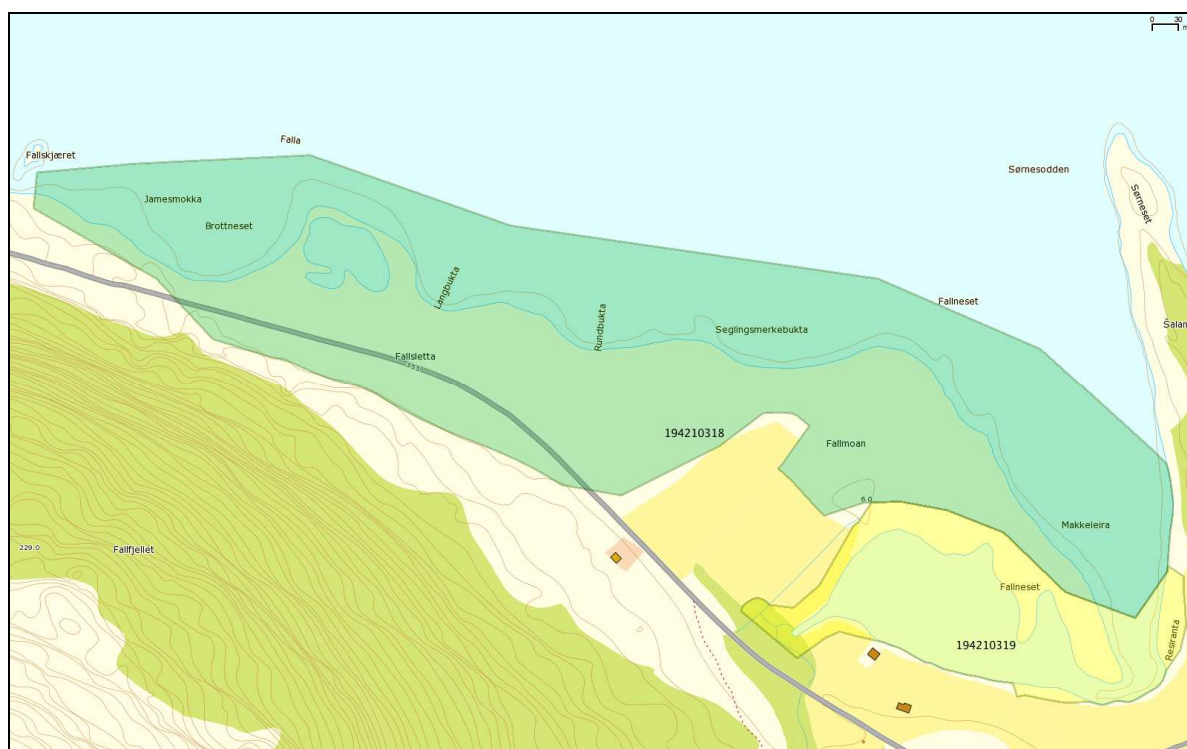
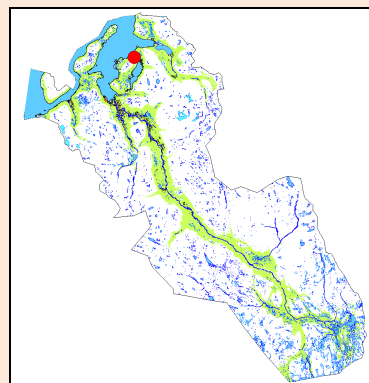
Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 11.07.2009, med supplement fra Fjelland et al. (1983) sin undersøkelse her 16.08.1981.

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Rapport fra Miljøverndepartementet T-551. 291s.

Lokalitetsnr 194210318 Falla

Hovedtype:	D04-Naturbeitemark
Tilleggstype 1 (30%)	G04 Sand- og grusstrand
Utforming:	G0402 Overgang til sump, saltpanne, stranding etc.
Tilleggstype 1 (10%)	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdi:	B
Siste feltsjekk	11.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ute på Reasnjarga mellom Reisafjorden og Straumfjorden, ved Lyngmo ytterst i Straumfjorden. Her er det litt strandflatelandskap mellom fjellet og havet, bestående av ei litt større, ganske flat slette bygd opp av småstein, grus og sand (rullesteinsstrand). Indre deler er ganske plan, mens det er brede strandvoller dannet av bølger ytterst. Ut fra floraen er det tydelig innslag av noe kalk i marka her, enten fra skjellsand eller fra berggrunnen. Lokaliteten grenser litt gradvis mot småskog og fattig hei i vest og sør, mot sjøen i nord, samt skarpere mot dyrket mark og annen naturtypelokalitet i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det finnes litt saltenger og brakkvannsenger her, men ikke mye og ikke særlig godt utviklet. Strandvollene er ikke særlig artsrike, men har enkelte typiske arter for vollene som i liten grad får tilført tang og tare. Derimot er det innenfor en del beitede reinroseheier, i overgang mot sauesvingel-

flekkmureeng og fattigere engtyper, samt mot fattigere kreklinghei.

Artsmangfold:

De saltvannspåvirkede engene har enkelte typiske strandengarter som ishavsstarr, pølstarr, buestarr og fjæresivaks, samt arter som strandarve og østersurt ute på strandvollene. På de urterike engene vokser bl.a. bleiksøte, marinøkkel (NT), setermjelt og lodnerublom, mens reinroseheiene foruten karakterarten også inneholder svartstarr, fjellkattefot, bergstarr, fjellbakkestjerne og rynkevier.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Området beites noe av bl.a. sau. Beitetrykket virker brukbart, men kan sikkert økes ytterligere litt. Engene er neppe særlig gjødslet. Vegen ut til Storvik krysser indre deler av engene. Bortsett fra det rene arealbeslaget har denne liten innvirkning på verdiene. Trolig har det vært litt grusuttak på deler av området i vest tidligere (men vanskelig å vurdere omfanget).

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B. Dette fordi den er ganske stor, i brukbar hevd, lite gjødslet og preget av langvarig kontinuitet. Den virker likevel for artsfattig og svakt utviklet (enten det gjelder som naturbeitemark eller reinrosehei) til å få høyere verdi.

Artsliste for lokaliteten

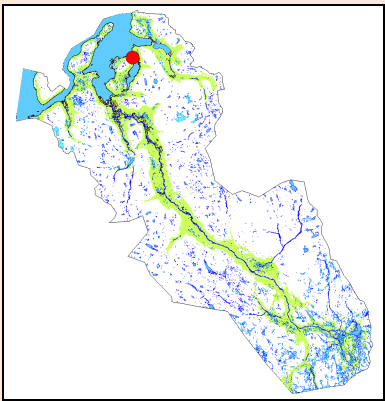
Totalt 29 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsmelle, marinøkkel (NT), musøre, rynkevier, glattarve, strandarve, fjellsmelle, lodnerublom, reinrose, flekkmure, setermjelt, østersurt, fjellkattefot, fjellbakkestjerne, snøsøte, bleiksøte, myrsauløk, grønnkurle, aksfrytle, svartstarr, hårstarr, pølstarr, buestarr, fjellstarr, bergstarr, ishavsstarr, fjæresivaks, strandrug.

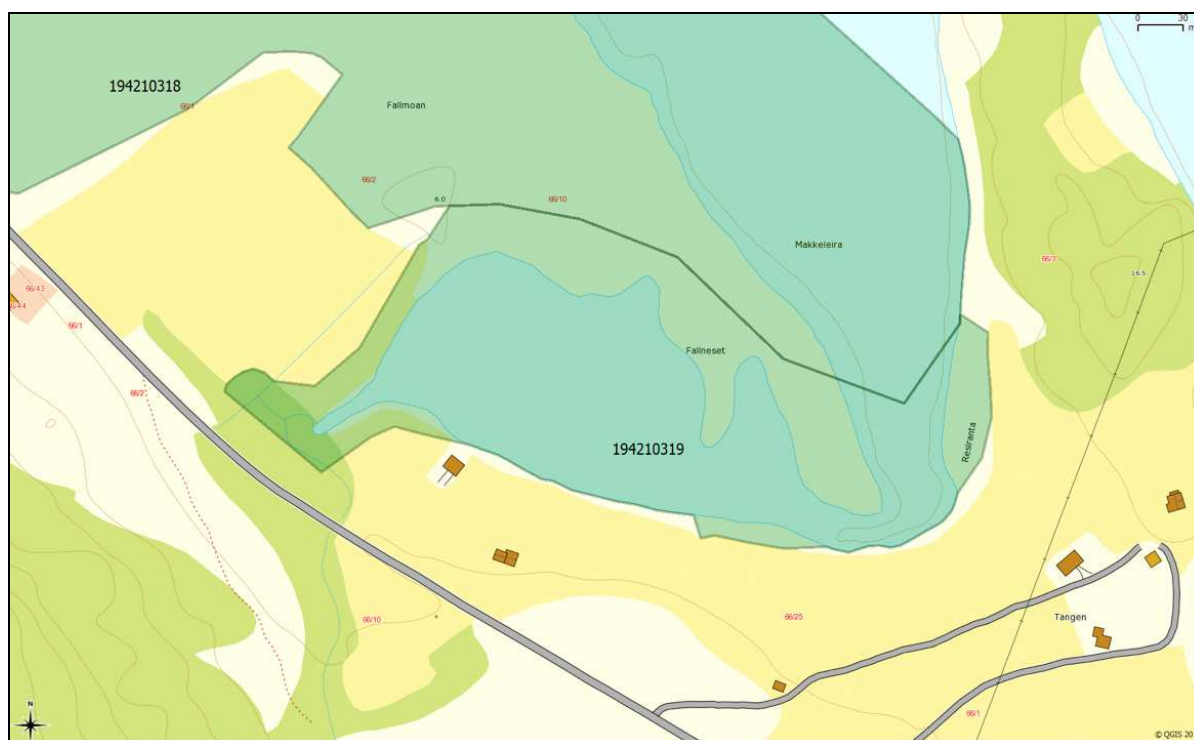
Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av godt beitetrykk, minst like høyt som i dag. Samtidig vil det være behov for å rydde vekk busker og trær år om annet i kantsoner mot bergfoten og kanskje også dyrket mark. For øvrig bør en unngå gjødsling og ytterligere fysiske inngrep.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 11.07.2009.

Lokalitetsnr 194210319 Lyngmo		
Hovedtype:	G02-Undervannseng	
Utforming:	G0202-Havgras/tjønnaks-undervannseng	
Verdi:	B	
Siste feltsjekk	11.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning	

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ute på Reasnjarga mellom Reisafjorden og Straumfjorden, ved Lyngmo ytterst i Straumfjorden. Her har et litt større, grunt brakkvannstjern blitt nesten avsnørt av ei slette med løsmasser ut mot sjøen, bare forbundet med en smal kanal i øst, der floa trolig bare kommer opp ved spesielt høy vannstand/dårlig vær. Tjernet virker ikke mer enn 1-2 meter dypt. Bare en småbekk kommer ut i det og miljøet er ganske brakt. Lokaliteten grenser stort sett skarpt mot fastmark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er lite vegetasjon ute i brakkvannstjernet, men noe svakt utviklede havgrasenger. Langs kanten finnes litt brakkvannsenger og strandsump.

Artsmangfold:

Av særlig interesse er forekomsten av småhavgras, en sørlig art som her trolig har sin kjente norske nordgrense. Ellers ble bare et fåtall vanlige arter funnet i kantsonene, inkludert kildeurt, nordlandsstarr og pølstarr, samt litt hesterumpe ute i tjernet i indre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det har nok sannsynligvis vært tilført litt næring fra omliggende jordbruksmark, men siden dette er et brakkvannsmiljø, har det antagelig hatt marginal effekt på arts mangfoldet. Det er dyrket opp nær inntil, men det meste av kantsona mot fastmark er bevart intakt. Det beites inntil på nordsiden (avgrenset som egen lokalitet).

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det er snakk om et intakt brakkvannstjern med forekomst av en regionalt sjelden art, samt at også denne typen miljøer sannsynligvis er sjeldne i regionen.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 6 art(er) påvist: kildeurt, hesterumpe, småhavgras, nordlandsstarr, gråstarr, pølstarr.

Skjøtsel og hensyn

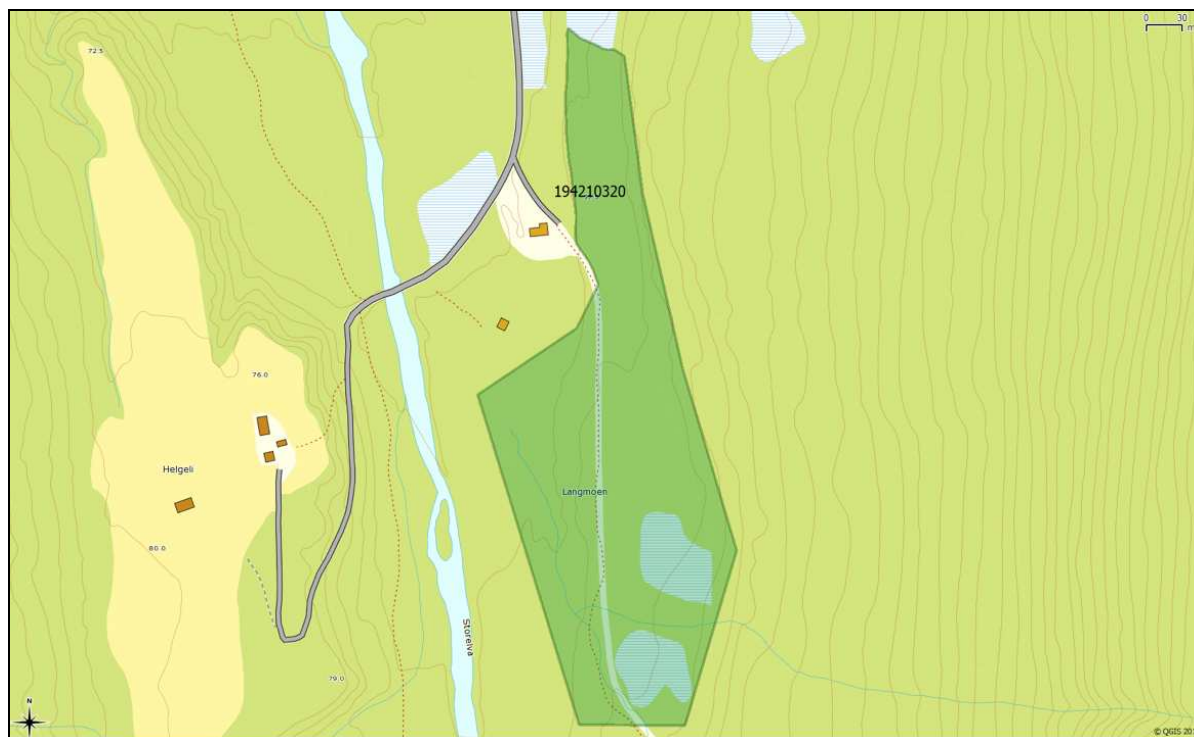
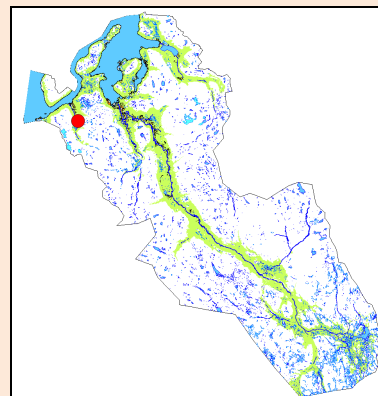
Det beste for naturverdiene vil være å la miljøet få ligge mest mulig urørt, med unntak av noe ekstensivt beite rundt som bare vurderes som positivt. Det er svært viktig at vannutskiftningen med sjøen opprettholder et mest mulig naturlig mønster.

Kilder:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 11.07.2009.

Lokalitetsnr 194210320 Langmoen i Rotsunddalen

Hovedtype:	F06-Rikere sumpskoger
Utforming:	F0601-Rik sumpskog
Verdi:	C
Siste feltsjekk	20.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger oppe i Rotsunddalen, rett sønnafor enden på bilvegen. Dalbunnen er fortsatt ganske flat, med noe løsmasser og småbekker som kommer ned fra lisdene rundt. Avgrenset lokalitet omfatter et ganske forsumpet parti langs enkelte slike småbekker, og avgrenses for det meste mot tørrere fastmark på alle kanter, men noe ordinær fastmarksskog er også inkludert i lokaliteten av arronderingsmessige årsaker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det finnes litt halvåpne småmyrer i søndre del av lokaliteten, primært av intermediær kartakter, men med overganger både mot fattigmyr og middelsrik fastmattemyr. Langs bekkefarene er det litt sumpskog av ganske rik karakter, lokalt i overgang mot gråor-heggeskog/høgstaudeskog.

Artsmangfold:

På de myrpregede delene forekommer rikmyrsarter som breiull, gulstarr, hårstarr og jåblom. I sumpskogsmiljøene opptrer arter som nubbestarr, bukkeblad og sumphaukeskjegg, i tillegg til at filthinnelav ble funnet på stammer av lauvtrær. Av treslag er det mest bjørk, men også litt gråor og istervier.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det går en gjengroende traktorveg gjennom lokaliteten på langs. Denne har nok stedvis påvirket miljøet noe, men i liten grad bekkefarene med tilhørende sumpskog. Skogen er middelaldrende til ganske ung og uten kontinuitet i dødt trevirke eller gamle trær.

Verdivurdering

Verdisettingen er noe usikker. Under tvil settes bare verdi lokalt viktig - C, siden lokaliteten er ganske liten, noe negativt påvirket av inngrep og hittil uten funn av spesielt sjeldne arter. Hvis naturtypen er sjelden i regionen bør nok verdien settes opp.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: elvesnelle, myrsnelle, jåblom, myrhatt, sumphaukeskjegg, fjelltistel, bukkeblad, skogsiv, trillingsiv, hårstarr, gulstarr, nubbestarr, fjellstarr, bredmyrull, filthinnelav, piperensermose.

Skjøtsel og hensyn

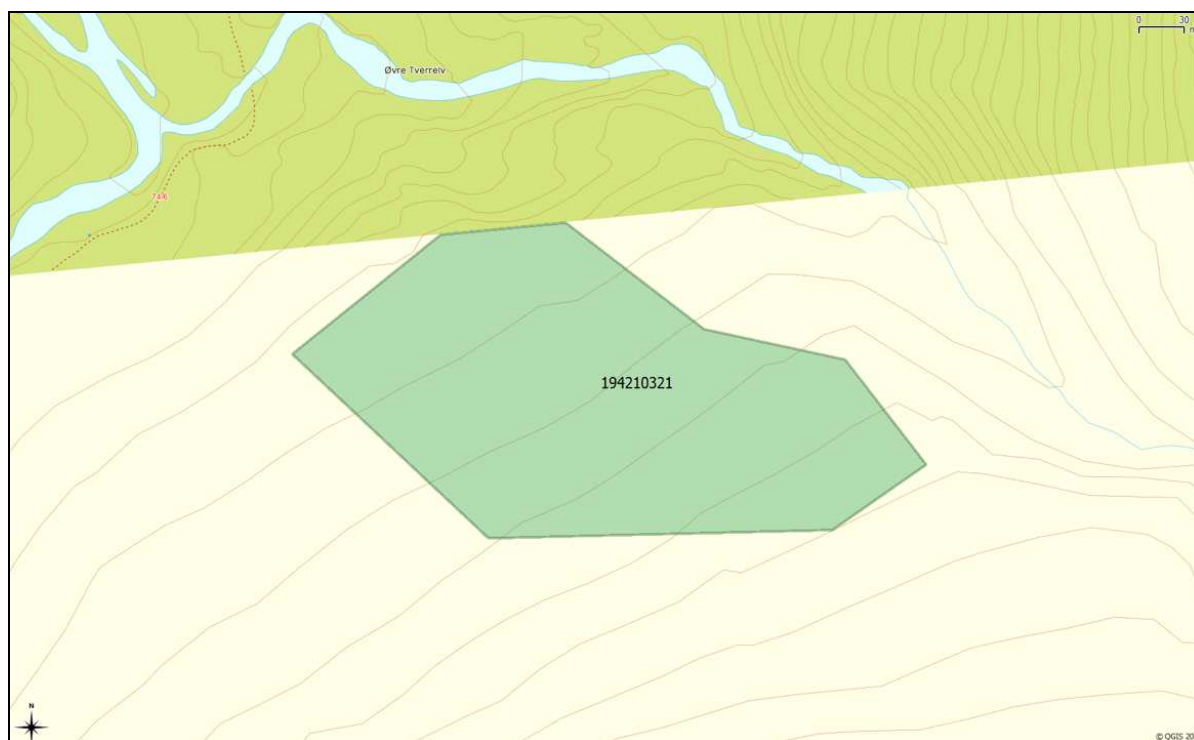
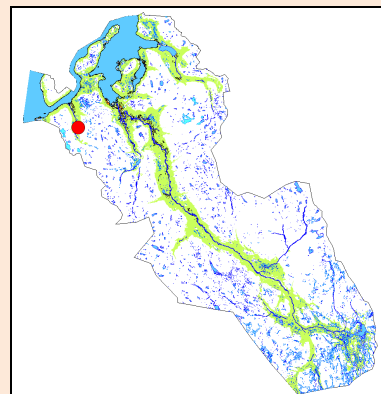
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Særlig skogsdrift og grøfting/drenering av bekkene og fuktsigene er negativt. Rydding av traktorvegen er trolig mindre konfliktfyllt, men hvis dette samtidig medfører en klar opprusting av den, så kan det fort oppstå skadevirkninger på naturverdiene.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 20.07.2009.

Lokalitetsnr 194210321 Øvre Tverrelva sør

Hovedtype: F06-Rikere sumpskog
Utforming: A0503-Ekstremrik fastmattemyr
Verdi: C
Siste feltsjekk 20.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger oppe i Rotsunddalen, i indre deler der Øvre Tverrelva kommer ned fra sørøst. Berggrunnen er i utgangspunktet fattig med metaarkoser, men artsfunn tyder på lokalt litt mer kalkrik mark her. Lokaliteten ligger i ei lisode der det tydelig kommer fram litt grunnvann/sigevann flere steder. Lokaliteten grenser litt gradvis (dels dårlig sjekket opp) mot mer skogkledd mark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dels er det små kilder og kildebekker her, samt grunnlendt fastmattemyr av rik til ekstremrik karakter.

Artsmangfold:

Registrerte arter omfatter flere noe kravfulle, typiske arter for rik til ekstremrik myr og kildesamfunn, som gulstarr, sotstarr, fjellstarr, gulsildre, fjellfrøstjerne, trillingsiv, fjellsnelle og nubbestarr.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker lite påvirket av inngrep.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi lokalt viktig - C, siden den ikke er særlig stor og hittil uten funn av spesielt sjeldne eller rødlistede arter.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, bjørnebrodd, tvillingsiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, nubbestarr, fjellstarr, sveltull, marigras, myrtrompetmose.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

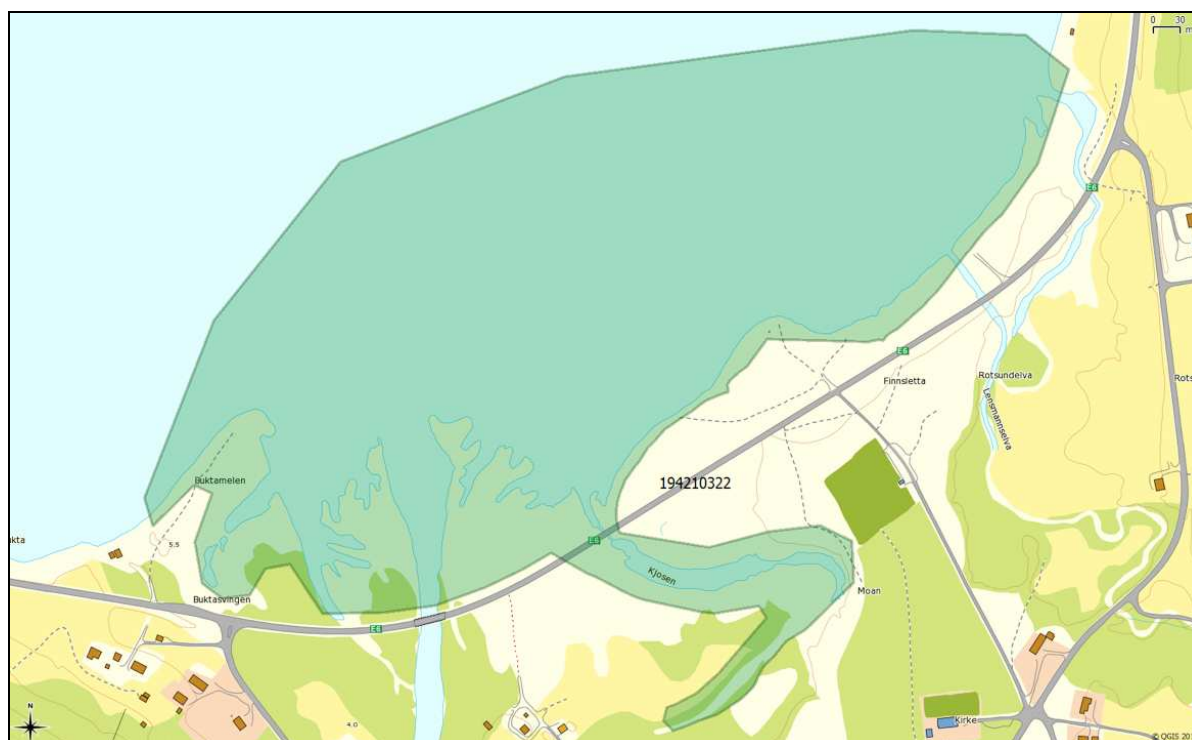
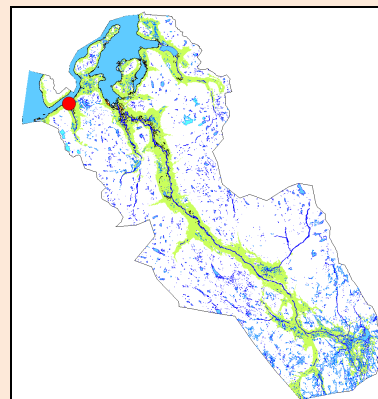
Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 20.07.2009.

Lokalitetsnr 194210322 Rotsundelvas delta

Hovedtype: G07-Brakkvannsdeltaer
Verdi: A
Siste feltsjekk 20.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Rotsundet, der Rotsundelva kommer ut. Denne elva har her bygd opp et litt større delta med tilhørende strandenger og gruntvannsområder. Det er noe varierende kornstørrelser (dels mudder i indre deler, noe mer sand og grus på utsiden av E6). Avgrensning er til dels skarp mot fastmark på innsiden (dels E6), og der ei gammel elvekile er inkludert på innsiden av E6, da den fortsatt henger brukbart sammen med resten av området. Mot nord er det gradvis avgrensning mot dypere vann.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er klare soneringer her, fra forstrender og grusrygger ut mot sjøen, via øvre og nedre saltenger innenfor og til brakkvannsenger og sumpstrand, samt fattig kreklinghei innerst. Inne i den gamle elvekilen kommer en også etter hvert over i ferskvannsmiljøer med starrsummer og småtjern (kroksjøer). Fjelland et al. (1983) nevner fjøresaltgras-eng, salbendel-strand, rødsvingel-eng og taresaltgras-grusstrand fra området.

Artsmangfold:

Ute på strandvollene opptrer typiske arter som strandflatbelg, strandarve og strandkjeks. Litt eksponerte forstrender rundt elveoset har forekomst av bl.a. skjørbuksurt og strandkjempe. Saltengene har også typiske arter som saltsiv, fjøresivaks, grusstarr, ishavsstarr og strandkryp. I indre deler kommer arter som pølstarr, spraglestarr og i brakt vann trådtjønnaks inn. I de mer ferske sumpene og kroksjøene vokser arter som nordlandsstarr, myrhatt og hesterumpe. En flokk på ca 25 gråhegrer ble sett i indre deler, noe som nok er et ganske høyt antall så langt nord. Fjelland et al. (1983) fant også saltbendel her, en mindre vanlig art.

Bruk, tilstand og påvirkning:

E6 har skåret gjennom indre deler av deltaet, men har nok samlet sett i begrenset grad påvirket havstrandmiljøene (elvekilen er nok litt mer avskåret, men fortsatt er det noe vannutskiftning via dreneringsrør). Derimot har det antagelig vært noe forbygninger langs Rotsundelva som gjør at den nå bare har et løp, slik at dynamikken med nydanning av elveløp og gradvis gjengroing av gamle har opphørt. Det har vært litt småroting helt i vest med kjørespor og mindre grusuttak, men ellers virker det å være lite fysiske inngrep og aktiviteter ute på dette deltaet. Lokaliteten ble karakterisert som sterkt nedbeitet og tråkkskadd i 1981 (Fjelland et al. 1983), noe det var vanskelig å finne spor etter i 2009, da alt beite tydeligvis for lengst var opphørt.

Verdivurdering

Deltaet får verdi som svært viktig - A, siden det kan karakteriseres som et ganske stort og intakt delta, som er forholdsvis lite berørt av inngrep. Fjelland et al. (1983) vurderte området som "helt uinteressant", men det var etter helt annen verdissettingsmetodikk, og vektlegges derfor ikke her.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: gråhegre, krikand, stokkand, kildeurt, strandarve, knoppsmåarve, skjørbuksurt, jåblom, myrhatt, strandflatbelg, hesterumpe, strandkjempe, strandkjeks, strandkryp, fjæresøte, myrsauløk, trådtjønnaks, sandsiv, saltsiv, nordlandsstarr, grusstarr, pølstarr, fjærestarr, ishavsstarr, österbottenstarr, fjæresivaks, smårørkvein, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst masseuttak, avfallsdumping eller ferdsel i området med motorkjøretøy (utenfor E6).

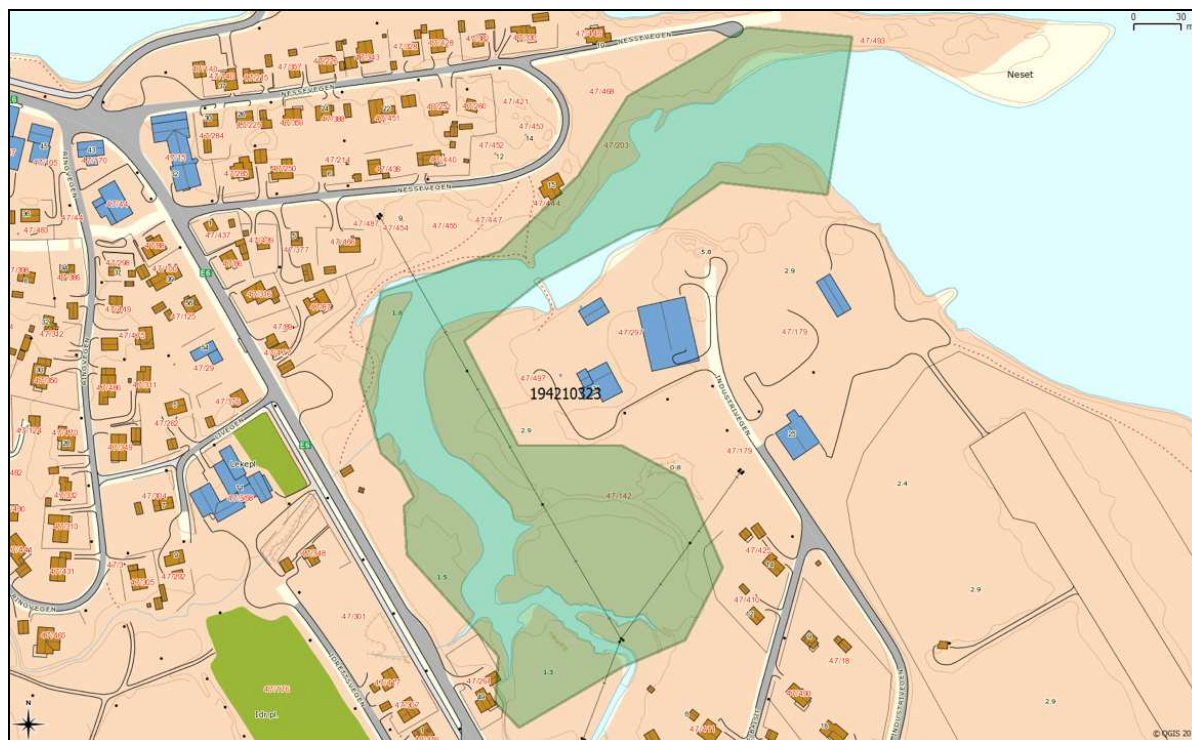
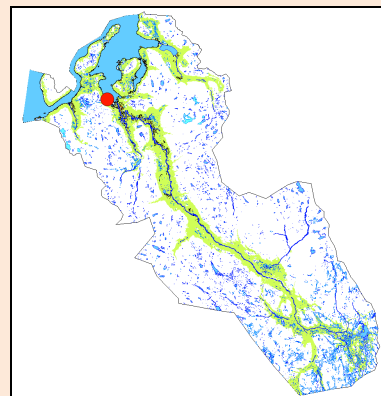
Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 20.07.2009. Også Bjarne Oddane var på lokaliteten og undersøkte deler av den 12.07.2009. Lokaliteten ble også undersøkt i forbindelse med havstrandundersøkelsene (Fjelland et al. 1983), av Målfrid Fjelland og Reidar Elven.

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Rapport fra Miljøverndepartementet T-551. 291s.

Lokalitetsnr 194210323 Sørkjosen

Hovedtype: G05-Strandeng og strandsump
Utforming: G0501-Større strandengkompleks
Verdi: B
Siste feltsjekk 20.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i indre deler av Reisa fjorden, inne i tettstedet Sørkjosen. Tilknyttet et mindre vassdrag som her kommer ned fra vest har det bygd seg opp et havstrandsystem som henger sammen med hoveddeltaet til Reisaelva. Bekken meandrer gjennom lokaliteten. Lokaliteten ligger inneklemt blant bebyggelse, samt i ytre deler flyplassen, og grenser skarpt mot nedbygd mark på omtrent alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er i første rekke snakk om øvre saltenger og brakkvannsenger her, i overgang mot sumpstrand. Også noe små pøler finnes i indre deler, samt tendenser til strandvoll i ytre deler.

Artsmangfold:

På restene av strandvoll dominerer ofte strandflatbelg. Saltengene og brakkvannsengene har typiske

arter som saltsiv, grusstarr, fjørestarr og pølstarr. I en pøl vokser trådtjønnaks. A. Warén fant den 29.08.1991 ved "Sörkjosen harbour" bl.a. den sårbare muslingarten *Mya arenaria* (herb. SMNH - dvs Svensk Naturhistorisk museum). Det er mulig funnet ble gjort på utsiden, men det kan ikke utelukkes at arten også forekommer innenfor avgrenset lokalitet. Jan Erik Eriksen (herb. O) fant 15.07.2004 arter som jåblom, grusstarr og fjørestarr "inne i lita bukt, rett nord for flyplassen", dvs tydelig innenfor samme lokalitet.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Dette er en utpreget restlokalitet, der deler av soneringene og arealet har gått tapt som følge av nedbygginger med bolighus m.v. I tillegg kommer ikke minst bygging og utvidelser av flyplassen, som fører til at lokaliteten nå delvis er avskåret fra resten av deltaet. Et litt opprotet parti i vest er delvis inkludert da det fremdeles er en del havstrandplanter der. En gangvei med tilhørende gangbru går over kilen i midtre deler av avgrenset lokalitet, men påvirker ikke miljøet i særlig grad.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisa fjorden, primært dannet av Reisaelva.

Verdivurdering

Isolert sett er lokaliteten såpass liten og redusert at den bare fortjener verdien lokalt viktig - C. Som del av et stort og meget verdifullt brakkvannsdelta får den derimot verdien viktig - B.

Artliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: strandarve, skjørbuksurt, jåblom, gåsemure, strandflatbelg, strandkjempe, fjæresauløk, trådtjønnaks, saltsiv, grusstarr, pølstarr, fjørestarr, fjæresivaks, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for ytterligere utfyllinger er skadelige.

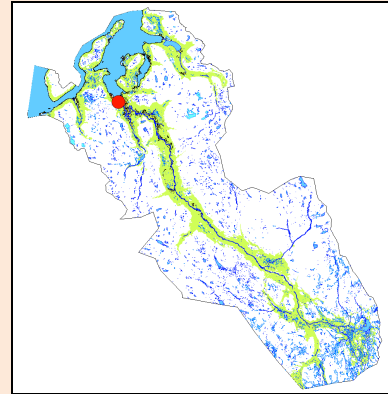
Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 20.07.2009. I tillegg har bl.a. A. Warén undersøkt bløtdyrsfaunaen ved "Sörkjosen harbour" i 1991, muligens innenfor denne lokaliteten (Artsdatabanken 2010/herb. SMNH), samt at Jan Erik Eriksen tydelig var på samme plass i 2004 (herb. O).

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Lokalitetsnr 194210324 Sandøra - dam

Hovedtype:	E03-Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming:	E0302-Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Verdi:	B
Siste feltsjekk	21.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisa fjorden, og kan være en gammel kroksjø som nå er godt adskilt fra hovedelva, inn mot E6 på sørvestsiden av deltaet (eller en gammel avsnørt rest av ytre deler av deltaet, bygd opp av strandvoller e.l.). Den er ganske grunn, ikke mye over en halv meter og ligger på sandgrunn. Den avgrenses skarpt mot fastmark på alle kanter, dels nedbygde arealer av veier og industri.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er noe starrsumper langs kanten av dammen, mens det ser ut til å være lite langskudds- eller flytebladvegetasjon.

Artsmangfold:

Ingen spesielle arter ble sett, men mer typiske trivielle arter som elvesnelle og flaskestarr forekommer.

Ellers slik som trådtjønnaks, sennegras og trådsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Kantsonene til dammen er fortsatt ganske intakte, selv om det er nedbygd nær inntil. Trolig har veier mv. medført noe mer markert avsnøring fra resten av deltaet mot nord i nyere tid. Vannet virket ikke forurenset ved besøket, men samtidig var det overraskende lite vegetasjon her. Det var lite spor etter forsøpling.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisafjorden, primært dannet av Reisaelva.

Verdivurdering

Isolert sett ville lokaliteten trolig ikke fått mer enn en god C-verdi som lokalt viktig, men som en del av det store deltaområdet er det naturlig å gi det verdien viktig - B (ikke minst fordi det er mangelvare på slike kroksjøer i ytre deler av deltaet).

Artsliste for lokaliteten

Totalt 4 art(er) påvist: myrhatt, trådtjønnaks, flaskestarr, sennegras.

Skjøtsel og hensyn

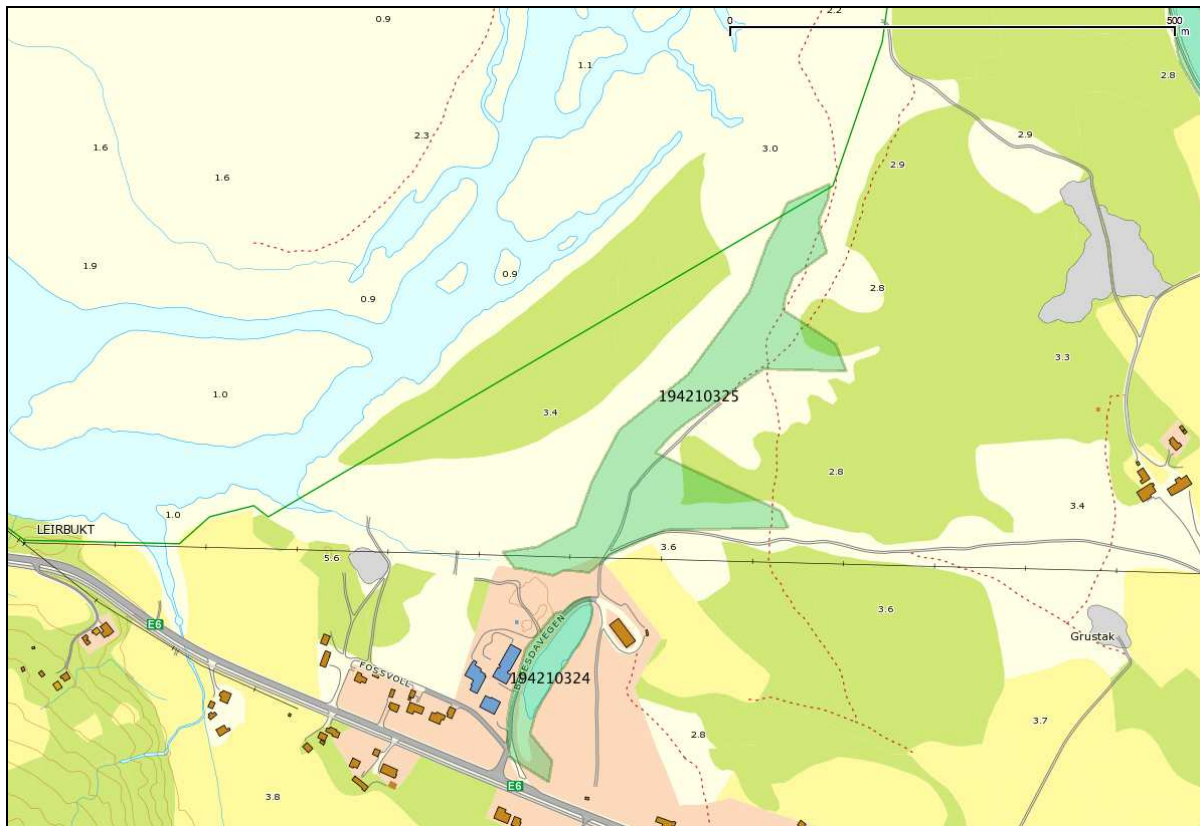
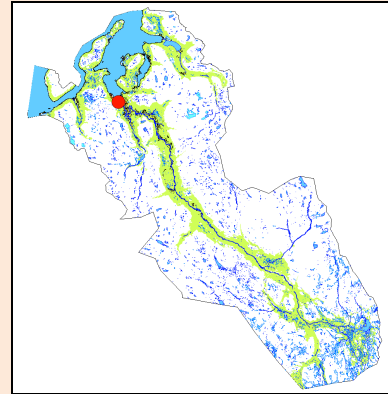
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for utfyllinger er skadelige.

Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009.

Lokalitetsnr 194210325 Sandøra - havstrand

Hovedtype: G05-Strandeng og strandsump
Utforming: G0501-Større strandengkompleks
Verdi: A
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisa fjorden, og det virker som om dette er en indre, nesten rest av strandengsystemet som gradvis har blitt avsnørt fra resten som følge av at det har bygd seg opp strandvoller på utsiden. Den grenser ganske skarpt til dyrket mark, småskog og hei uten strandengvegetasjon på alle kanter (unntatt ved utløpet i nordøst, der det kommer i kontakt med resten av deltaet innenfor reservatet).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er i det første rekke brakkvannsenger her, men også litt tørrere mark (rester av etablerte sanddyner?). I ytre deler er det også litt øvre saltenger, mens indre deler har noe sumpstrand. Fjelland et al. (1983) nevner at området har "to utmerkete dreningssystem, et gammelt innerst og et ferskere med aktiv erosjon utover" og videre at det "innerst finnes også flere pøler".

Artsmangfold:

Miljøet er ikke særlig artsrikt, men flere typiske arter opptrer, som pølstarr, snipestarr, grusstarr, fjørestarr, fjøresivaks og strandflatbelg.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten må sies å være forholdsvis lite påvirket av inngrep. Kontakten mot hoveddelen av strandengene og deltaet er fortsatt ganske intakt, og det samme gjelder kantsonene. Det går ei kraftlinje over i sør, samt en og annen sti, men ikke noe som påvirker miljøet her.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisafjorden, primært dannet av Reisaelva.

Verdivurdering:

Som følge av størrelse og intakt preg får lokaliteten isolert sett en klar verdi som viktig - B. Som del av et stort, verdifullt deltaområde får det verdien svært viktig - A. Dette bl.a. fordi det fanger godt opp miljøer (brakkvannsenger) som kan være dårlig representert innenfor reservatet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: jåblom, strandflatbelg, fjæresauløk, myrsauløk, saltsiv, grusstarr, pølstarr, snipestarr, fjørestarr, småsivaks, fjæresivaks, smårørkvein, strandrug.

Skjøtsel og hensyn:

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for utfyllinger eller avsnøringer er skadelige. Ekstensivt beite er positivt.

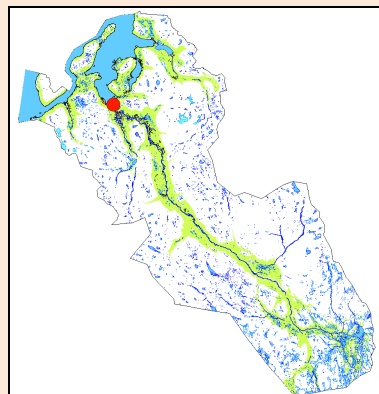
Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009. Ut fra kart i rapporten til Fjelland et al. (1983), så ble også dette delområdet av deltaet undersøkt i 1981 (lokalitet 22.3 - Leirbukta), men de har begrenset med spesifikk informasjon om denne lokaliteten.

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Rapport fra Miljøverndepartementet T-551. 291s.

Lokalitetsnr 194210326 Reisaelva nedenfor E6

Hovedtype: G04-Sandstrender
Utforming: G0403-Grus- og steinstrender med spesiell flora
Verdi: B
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisafjorden, og omfatter noen grusbanker på vestsiden av elva, mellom Storslett/E6 og selve deltaet. Miljøet bærer preg av å være særlig påvirket av vannføringen i elva, men også nærheten til sjøen og har trolig svake brakke tendenser.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er for det meste grusbrender her (elvørpreg), men med innslag av svakt utviklede øvre saltenger og kortskuddsamfunn.

Artsmangfold:

Miljøet er ikke særlig artsrikt, men omfatter arter som strandflatbelg, strandarve, skjørbuksurt, småvasshår, fjøresivaks, saltsiv og grusstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker ikke synlig påvirket av inngrep. På østsiden er elva forbygd og dermed uten særlig interesse som naturtype. Det er også litt forbygd helt øverst langs elva inntil avgrenset lokalitet.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisafjorden, primært dannet av Reisaelva.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B. Dette dels fordi den er en del av et stort, meget verdifullt brakkvannsdelta, men også fordi det er snakk om intakte, svakt brakke elvøvrer av noe størrelse.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: strandarve, skjørbuksurt, jåblom, strandflatbelg, småvasshår, strandkjempe, strandkjeks, saltsiv, grusstarr, fjæresivaks, smårørkvein.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for utfyllinger er skadelige.

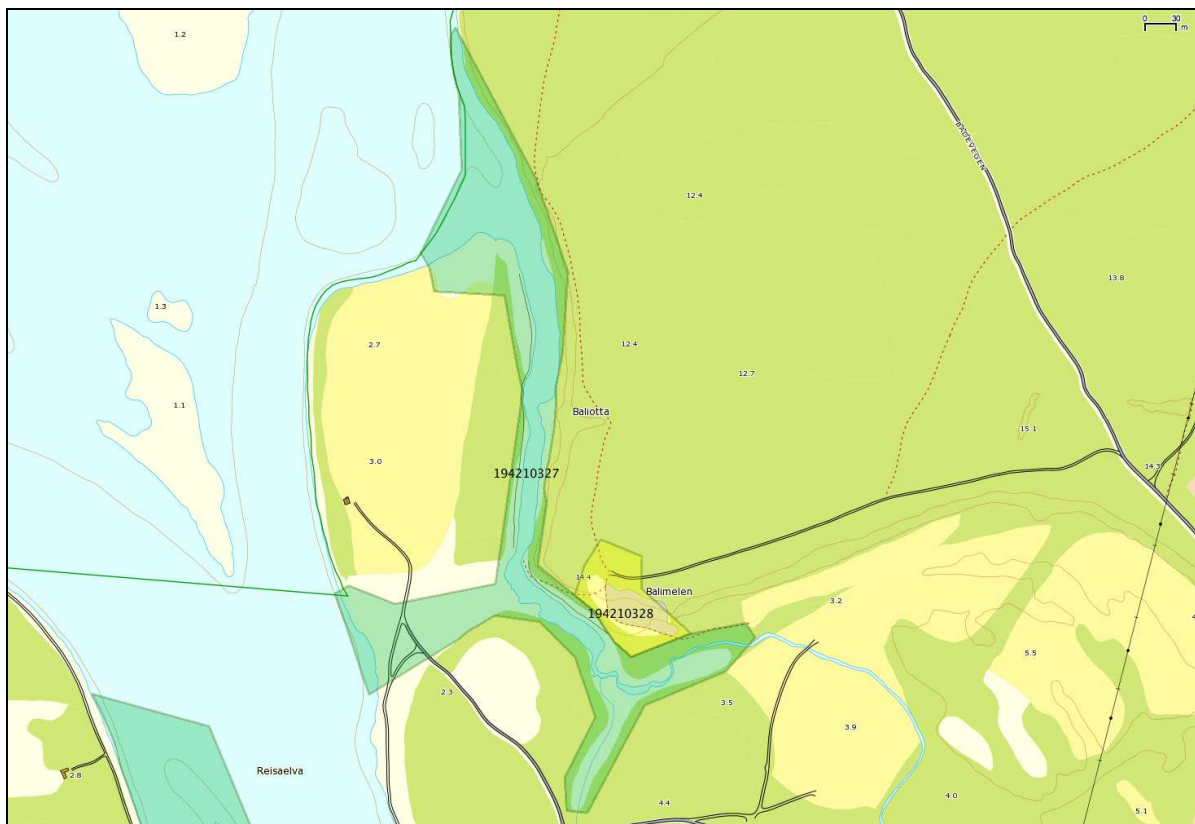
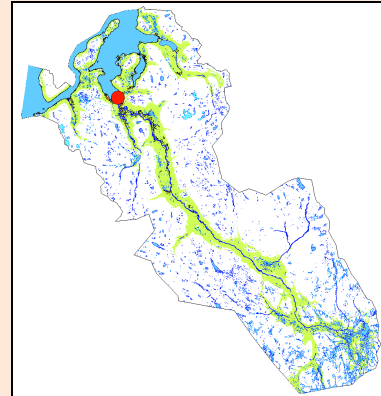
Kilder/Litteratur

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009.

Lokalitetsnr 194210327 Kipperneset, mot Kippernesveien

Hovedtype: G05-Strandeng og strandsump
Utforming: G0501-Større strandengkompleks
Verdi: A
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisa fjorden, og omfatter en elvekile/bekkeutløp på østsiden av Reisaelva, samt litt strandenger inntil. Lokaliteten grenser mot naturreservatet i ytre deler, samt stort sett ganske skarpt mot fastmark på kantene. Det er litt gradvis grense mot lite havstrandtilknyttede miljøer oppover langs bekken, samt også litt utydelig mot manglende havstrandmiljøer ute på tungen ytterst langs Reisaelva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er lite saltenger her, men det finnes litt, samt noe brakkvannsenger, og i indre deler noe sumpstrand og ferskvannssumper.

Artsmangfold:

Flere typiske strandengarter opptrer, som strandflatbelg, saltsiv, fjørestarr, skjørbuksurt, grusstarr og eskimomure. I tillegg mer ferskvannstilknyttede arter som nordlandsstarr, hesterumpe, bekkeblom og saftstjerneblom. Ei krikand ble også sett. R. E. Fridtz samlet 14.07.1899 en del planter i "bæk ved Kippernes i brakvand", noe som med ganske god sannsynlighet bør være innenfor denne lokaliteten. Han fant da bl.a. saltstarr, nordlandsstarr, fjæresivaks og eskimomure.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det er stedvis litt dyrket mark inntil, men miljøet virker forholdsvis intakt og er også i stor grad omgitt av naturlige kantsoner mot skog. En enkel traktorveg krysser ut til den ytre tangen nær Reisaelva. Helst har indre deler vært påvirket av næringstilførsel, men dette virket ikke særlig omfattende nå.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisa fjorden, primært dannet av Reisaelva.

Verdivurdering

Isolert sett har lokaliteten en ganske grei verdi som viktig - B, siden det er et halvstort, ganske intakt indre del av et brakkvannsdelta. Som del av et stort, meget verdifullt område, der dette delområdet fanger opp soneringer og miljøer som ellers er dårlig representert, får det verdien svært viktig - A.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: krikand, kildeurt, saftstjerneblom, bekkeblom, skjørbuksurt, eskimomure, strandflatbelg, hesterumpe, strandkjempe, strandkjeks, saltsiv, nordlandsstarr, grusstarr, snipestarr, fjørestarr, fjæresivaks, marigras, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for utfyllinger eller avsnøringer er skadelige.

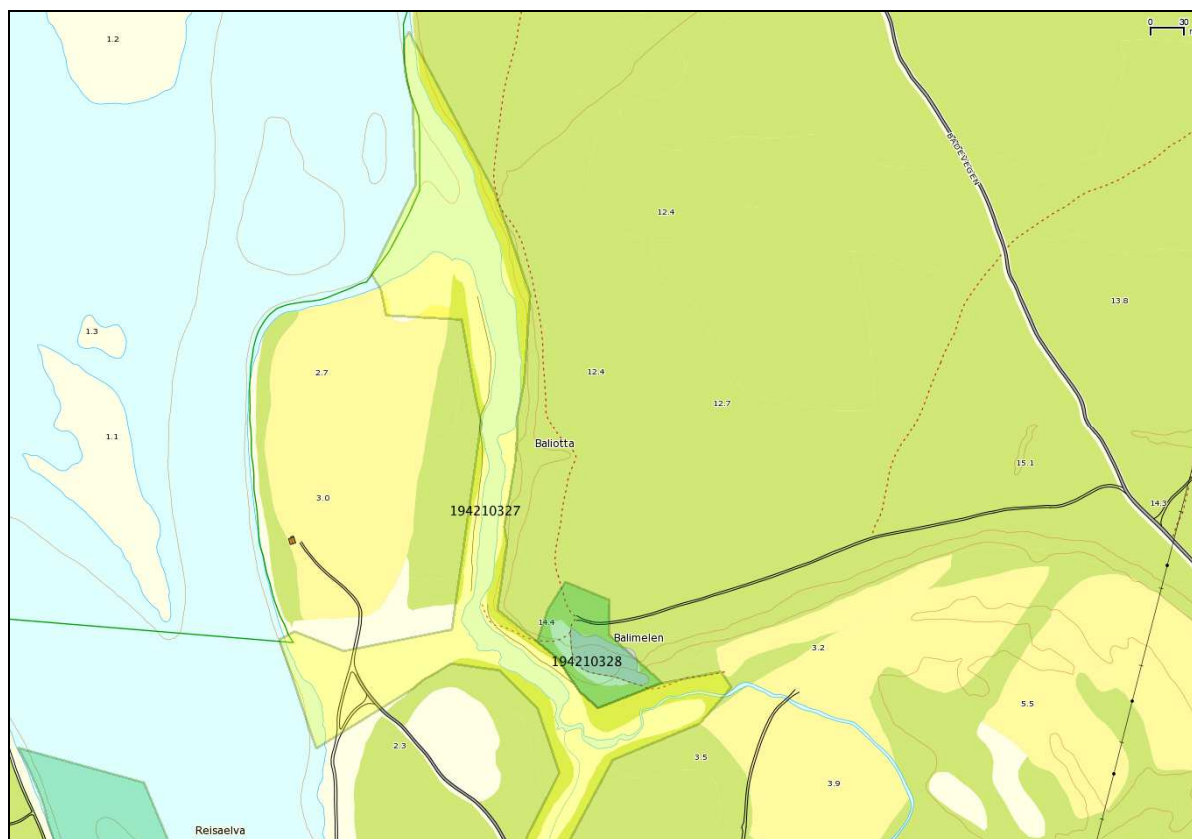
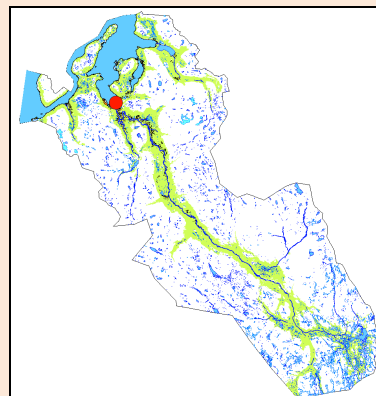
Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009. I tillegg til dette virker det ganske tydelig at R. E. Fridtz botaniserte her i 1899 (Artsdatabanken 2010/herb. TRH og Tromsø).

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Lokalitetsnr 194210328 Kipperneset, Balimelen

Hovedtype: G03-Sanddyner
Utforming: G0301-Artsfattige dyner
Verdi: C
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisa fjorden, og omfatter det som må ha vært ei gammel, tidligere mer eller mindre stabilisert sanddyne i innerkant av strandengene. Den ligger i en terrassekant og består tydeligvis av rein sand. Lokaliteten grenser til annen naturtypelokalitet i nedkant (elvekile) og mot skog uten sanddynepreg på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er partier med aktiv sanddyne her, som følge av menneskelig aktivitet, men ellers er det rester av gamle, grå, stabiliserte sanddyner som enda ikke har blitt overvokst med skog.

Artsmangfold:

Lokaliteten er artsfattig (på karplanter, det er potensial for mer kravfulle insekter her), og bare vanlige arter som blåklokke, strandrug og kattedot ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det går noen enkle stier på oversiden og dels nede i kanten. Helst har det vært tatt ut litt sand her før, som delvis har revitalisert sanddyna. Litt ferdsel på ulike måter fra folk er med på å holde den delvis åpen (det ligger bl.a. noen bildekk nede i sanddyne som viser aktiviteter), men den trues av skog på alle kanter. Det står ei lysmast/signalmast på oversiden tilknyttet flyplassen.

Del av helhetlig landskap:

Lokaliteten ligger inntil det store deltaområdet i indre deler av Reisafjorden, primært dannet av Reisaelva, men kan ikke lenger sies å henge særlig godt sammen med resten av deltaet.

Verdivurdering

Det er snakk om en ganske liten, tilsynelatende artsfattig lokalitet uten funn av spesielt sjeldne eller kravfulle arter hittil. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 5 art(er) påvist: kjerteløyentrøst, småengkall, blåklokke, kattedot, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

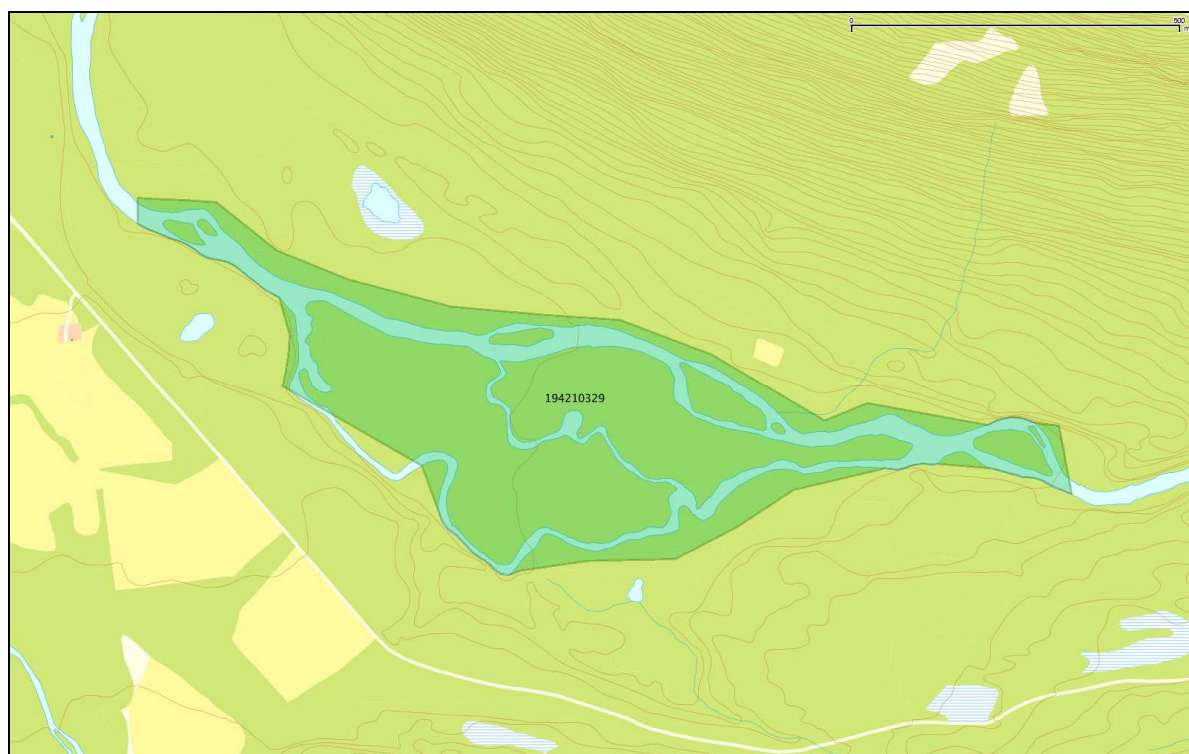
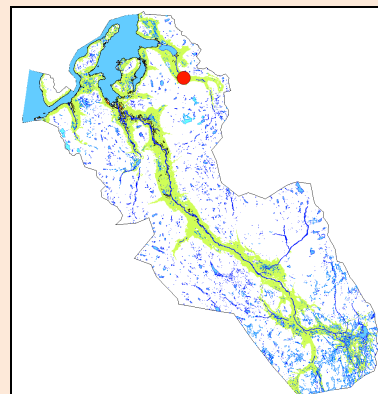
Naturverdiene er avhengig av en viss forstyrrelse for å opprettholdes. Det beste vil nok være gjennom husdyrbeite og -tråkk, men også moderat menneskelig ferdsel (inkludert med motorkjøretøy) kan nok her virke positivt. I tillegg må det ryddes jevnlig for busker og kratt i kantsoner så det ikke vokser igjen.

Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009.

Lokalitetsnr 194210329 Lommemoen

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger langs Storelva i Oksfjorddalen. Ved de øverste gårdsbrukene (Solvang) har elva forgreinet seg noe på ei slette og dannet et litt større flommarkssystem. Lokaliteten grenser til mer høytliggende, ikke flompåvirket skog på alle kanter, men er noe usikker på nordsiden av elva (skogen nord for hovedløpet ble ikke sjekket under feltarbeidet i 2009), og det er nok litt gradvise overganger mot opphør av flommarksmiljøer langs elva både i øst og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er i første rekke snakk om gråor-heggeskog av flommarkstypen. Noen små grusører finnes også i elva, men dette miljøet er dårlig utviklet her.

Artsmangfold:

Det ble ikke funnet spesielt sjeldne eller kravfulle arter. Bjørk og gråor er viktige treslag, i tillegg litt salix-arter. I feltsjiktet opptrer bl.a. strutseving (stedvis dominant) og skogstorkenebb, bringebær og myskegras. Lavfloraen på trærne virket dårlig utviklet og det ble f. eks. ikke påvist kravfulle arter i lungeneversamfunnet eller blant knappenåslav, men enkelte vanlige arter som glattvrenge, grynvreng, skrubbenever, filthinnelav og stiftfiltlav. Ingen spesielle arter på grusører, men arter som gulsildre, rødsildre, fjellsnelle og dvergsnelle, samt et funn av høyfjellskarse.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker ikke påvirket av fysiske inngrep. Skogen er gjennomgående i aldersfase. Lokalt er det innslag av litt grove trær og dødt trevirke, og det kan være litt kontinuitet i dødt trevirke. Det beites noe i området, trolig primært av storfe.

Verdivurdering

Det er snakk om et ganske stor og intakt forekomst av flommarksskog. Den får derfor verdi viktig - B, selv om det ikke er gjort funn av spesielt sjeldne eller kravfulle arter her, og miljøet bare virker middels godt utviklet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: strutseving, bringebær, filthinnelav, skrubbenever, glattvrenge, grynvreng, stiftfiltlav.

Skjøtsel og hensyn

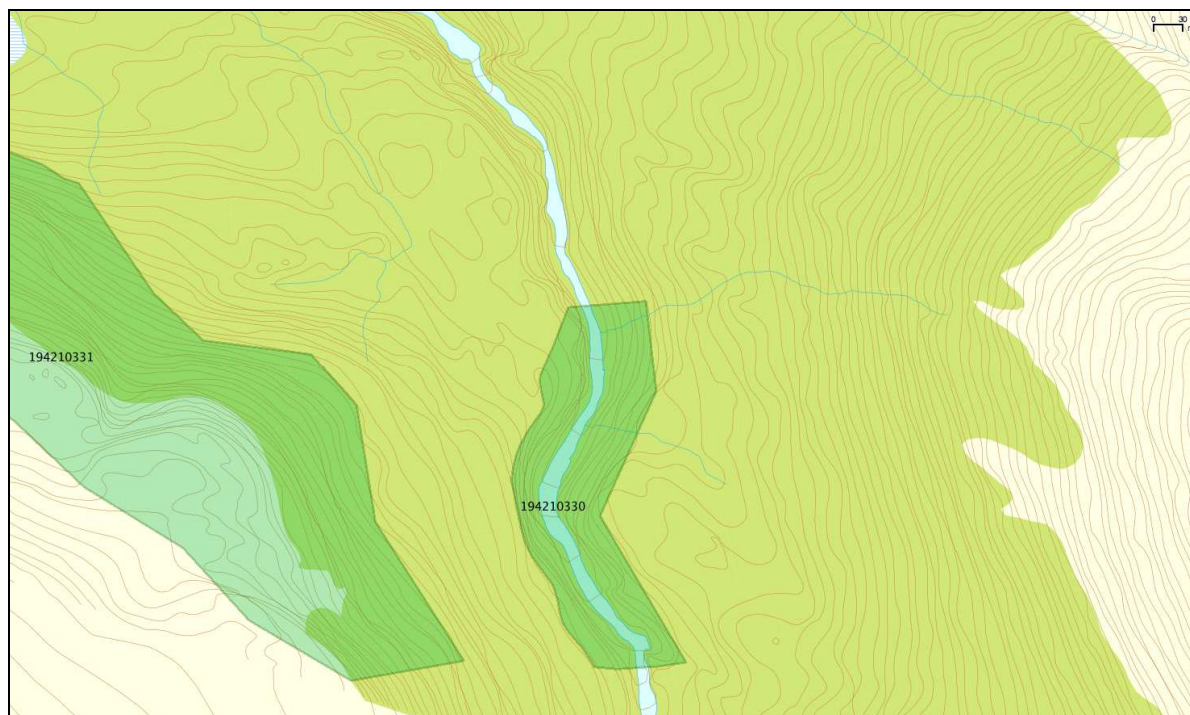
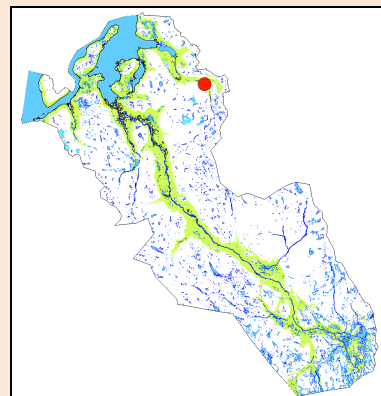
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep, inkludert alle former for hogst. Fortsatt husdyrbeite er derimot lite konfliktylt.

Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009.

Lokalitetsnr 194210330 Storelva ved Vaddas gruver

Hovedtype:	F09-Bekkekløfter
Utforming:	F0901-Bekkekløft
Verdi:	B
Siste feltsjekk	21.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Innledning:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009. Bare vestsiden ble sjekket i felt.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger langs Storelva i Oksfjorddalen. Den omfatter et parti av Storelva ovenfor samløpet med Litlelva, der elva danner ei trang kløft med en halvstor foss et stykke oppe. Berggrunnen er til dels ganske kalkrik, med en del skifrig berg. Lokaliteten grenser nokså tydelig mot opphør av kløftmiljø på sidene og i sør, mens det blir mer kalkfattig i nedre deler.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen har dels preg av litt fuktige rasmarker, rike lesidesamfunn og dels reinroseskrenter.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne og kravfulle arter ble funnet, men det er potensial for slike, bl.a. av moser. Registrerte arter omfattet bl.a. reinrose, grønnburkne, fjellsnelle, bergstarr, snøsøte, dverglodnebregne, fjellkveke, dubbestarr, rødhøstmose og sveipsigmose. Ei ørn ble sett i dalen, og det er mulig det hekker havørn her (et reir i bruk ble sett).

Bruk, tilstand og påvirkning:

Lokaliteten virker ikke påvirket av fysiske inngrep. Det er et ganske hardt reinbeite i området, men ikke særlig mye spor av dette nede i kløfta.

Verdivurdering

Lokaliteten vurderes å ha en ganske klar verdi som viktig - B, og en skal ikke helt utelukke at supplerende undersøkelser gir grunnlag for enda høyere verdi. Det er snakk om ei nokså velutviklet kløft med innslag av fossefall og tilhørende fosseenger, på ganske kalkrik mark.

Artsliste for lokaliteten

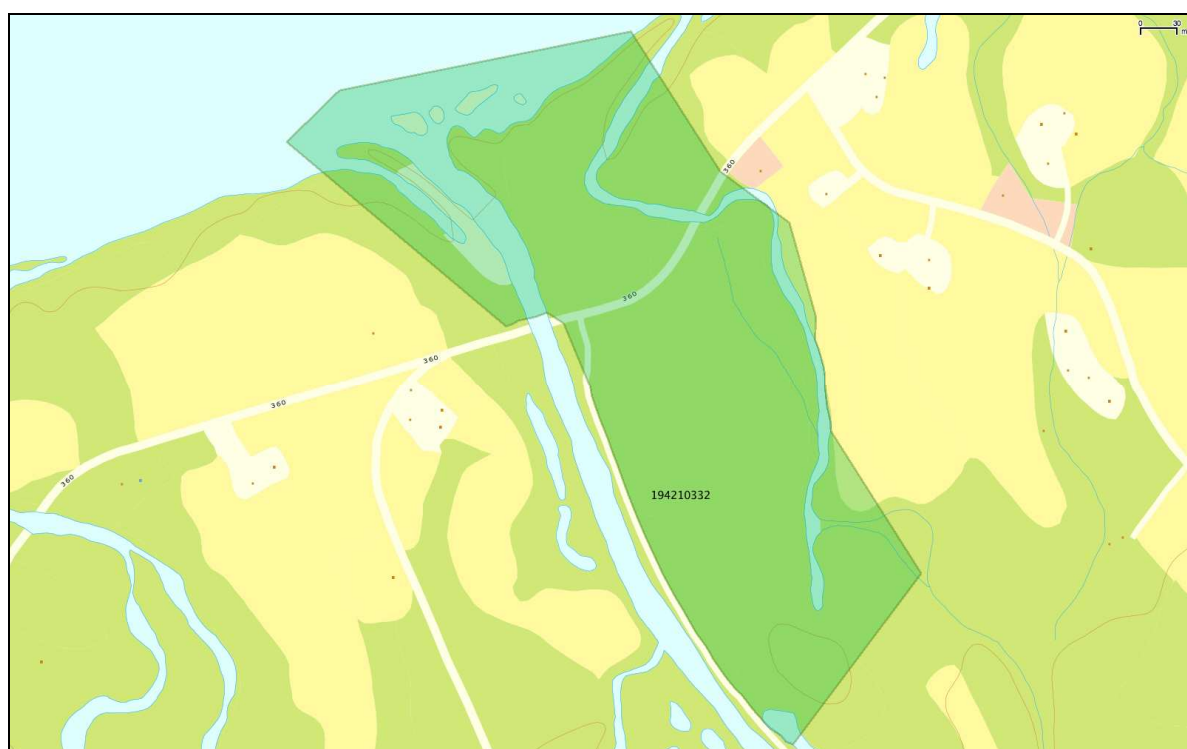
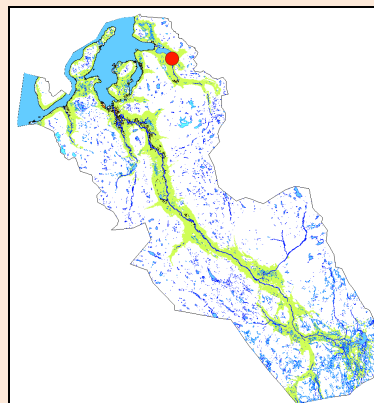
Totalt 28 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, grønnburkne, fjell-lok, dverglodnebregne, taggbregne, rynkevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, bergrublom, berggull, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, svarttopp, norsk vintergrønn, kantlyng, fjellbakkestjerne, snøsøte, svartstarr, hårstarr, dubbestarr ssp. misandra, bergstarr, fjellkveke, sveipsigmose, raudhaustmose, labbmose.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep, inkludert vassdragsreguleringer.

Lokalitetsnr 194210332 Vassbotn

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk 21.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved utløpet av Storelva i Oksfjordvatnet. Elva har her dannet et deltaområde med en del flommarksskog. Avgrenset lokalitet omfatter sentrale deler av det som er tilbake av denne skogen, med skarp grense mot vatnet i nord, stor sett skarp grense mot elveforbygning i vest (litt intakt på vestsiden av elva i ytre deler), mot dyrket mark i øst, samt mer gradvis mot tørrere og lite flompreget vegetasjon i øvre deler. Det er fortsatt igjen gamle elveløp som delvis fungerer fortsatt inne i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten har mye frodig gråor-heggeskog med høgstaudevegetasjon. Små fragment av elvørør finnes, bl.a. ut mot vatnet, og rester innenfor forbygningen lenger oppe.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne og kravfulle arter ble påvist, men et utvalg av typiske høgstaudearter som strutseving, mjørdurt, myskegras, skogstjerneblom, firblad og hundekjeks. På elveørflekke vokste bl.a. gulsildre, knoppsildre, fjellsnelle og trillingsiv. Et tre med et eldre spettehull indikerer mulig hekkeplass for dvergspett (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning:

Vegen krysser tvers gjennom lokaliteten, men har ikke ødelagt særlig mye. Da er det mye verre med elveforbygningen, som har skåret av kontakten med elva og flompåvirkningen for det aller meste av skogen. Det har ellers vært noe opprotting nedenfor vegen, kanskje for å bygge en enkel veg ned til vatnet. I tillegg skjærer ei kraftlinje gjennom lokaliteten. Skogen er gjennomgående i aldersfase (men også litt yngre skog), men med begrenset med dødt trevirke.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden den er middels stor og brukbart utviklet. Inngrep, særlig elveforbygningen trekker verdien klart noe ned.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellsnelle, strutseving, stornesle, skogstjerneblom, gulsildre, knoppsildre, rødsildre, mjørdurt, bringebær, hundekjeks, vendelrot, turt, firblad, trillingsiv, hårstarr, skogørkvein, myskegras.

Skjøtsel og hensyn

Det beste for naturverdiene vil være å unnta skogen for fysiske inngrep, inkludert alle former for hogst. I tillegg er det klart ønskelig å få fjernet deler av forbygningen, slik at elva igjen kan bevege seg etter mer naturlig mønster her.

Kilder/Litteratur:

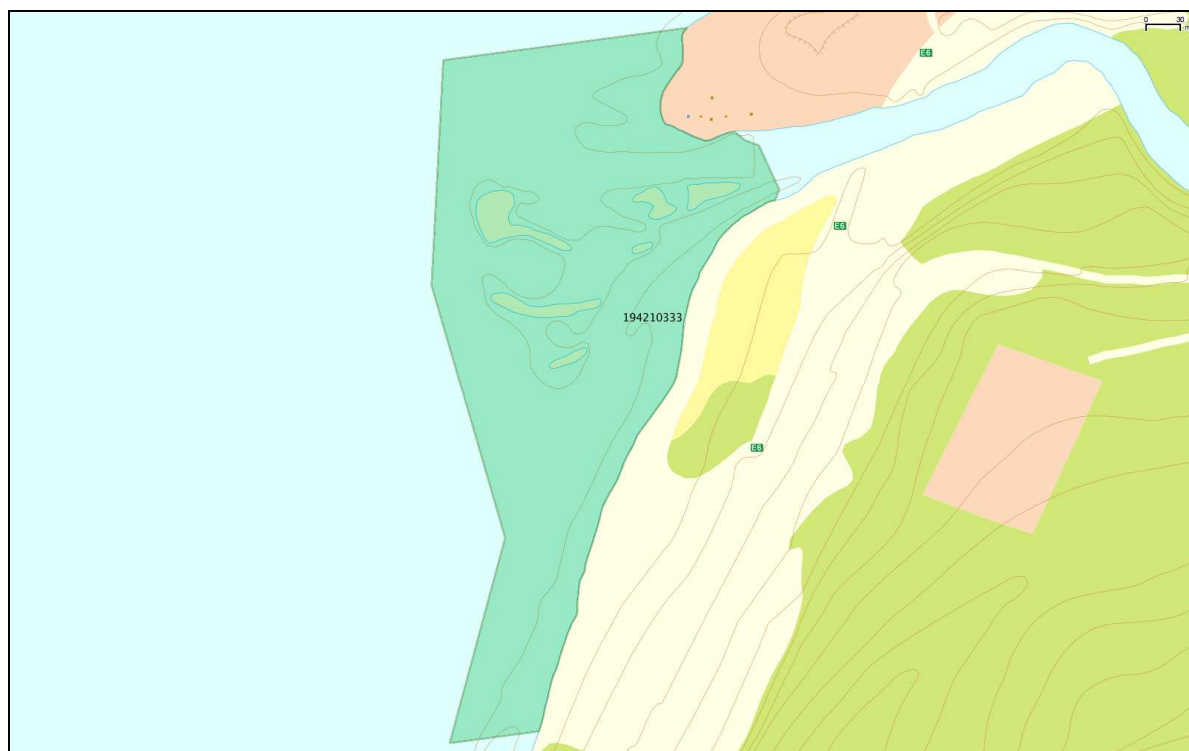
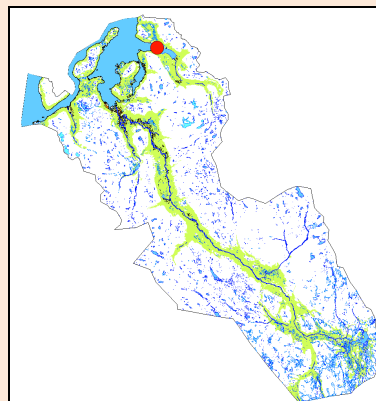
Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 21.07.2009. For øvrig botaniserte Hartvig Sætra i Vassbotn 15.09.1996, men ut fra Artskart (Artsdatabanken 2010) så fant han bare enkelte vanlige arter her.

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Lokalitetsnr 194210333 Oksfjordhamn

Hovedtype: G07-Brakkvannsdeltaer
Verdi: C
Siste feltsjekk 22.07.2009, Geir Gaarder –
Miljøfaglig utredning

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved utløpet av Fiskelva fra Oksfjordvatnet og ut i sjøen ved Oksfjordhamn. Elva danner bare et lite, enkelt formet delta, primært oppbygd av grus og stein. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot terrassekanter på innsiden og dypere vann på utsiden. Det er også en ganske klar grense mot dårligere utviklet strandenger i nord, mens grensa mot sør er mer skjønnsmessig satt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er begrenset med variasjon i strandengtyper her, men mest forstrender og litt saltenger.

Artsmangfold:

Ingen spesielt sjeldne og kravfulle arter ble påvist, men et utvalg av typiske strandengarter som strandarve, strandflatbelg, gåsemure, saltsiv, fjøresivaks, ishavsstarr, østersurt og skjørbuksurt.

Bruk, tilstand og påvirkning:

I praksis virker deltaet lite berørt, selv om det er bebyggelse ganske nær inntil på nordsiden, og E6 går i overkant.

Verdivurdering

Lokaliteten er ganske liten og ikke særlig godt utviklet. Verdien som naturtype settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: strandarve, skjørbuksurt, jåblom, gåsemure, strandflatbelg, østersurt, strandkjempe, strandkjeks, vendelrot, myrsauløk, saltsiv, ishavsstarr, fjæresivaks, krypkvein, smårørkvein, rødsvingel, strandrug.

Skjøtsel og hensyn

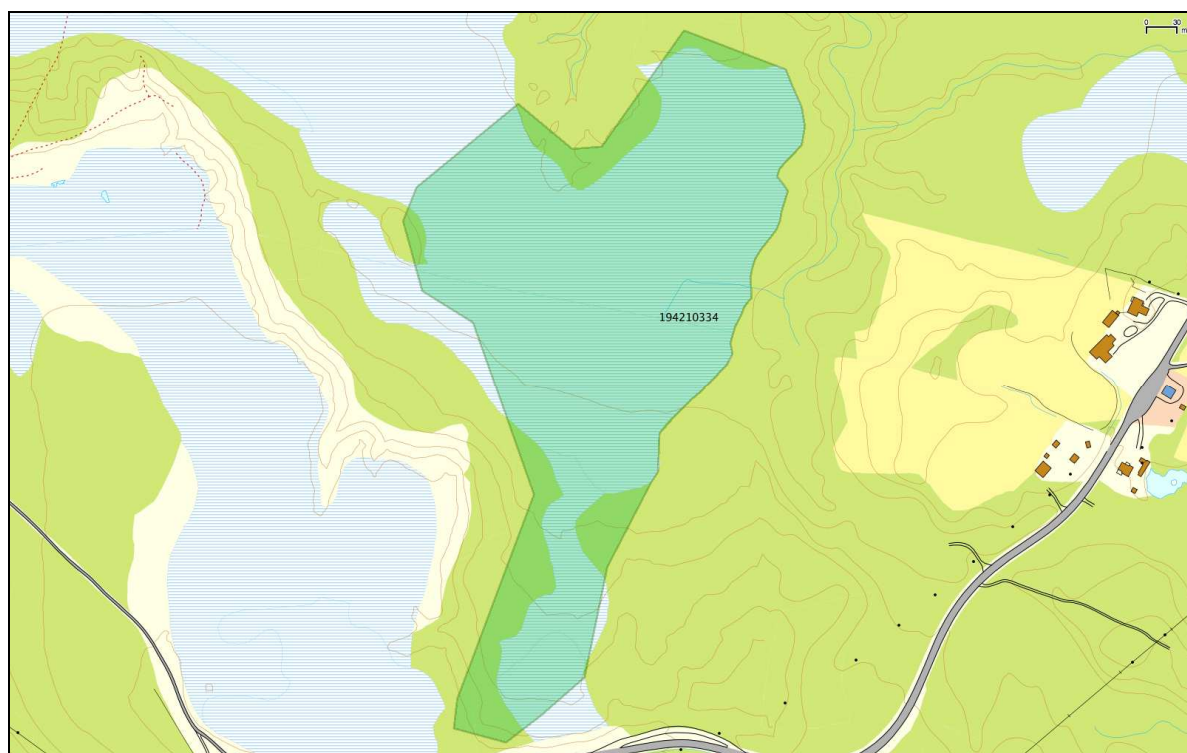
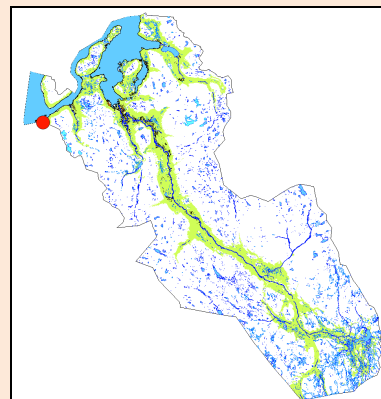
Det beste for naturverdiene vil være å unngå fysiske inngrep. Ekstensivt husdyrbeite ville vært positivt på sørsiden av deltaet.

Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder basert på eget feltarbeid 22.07.2009.

Lokalitetsnr 194210334 Kvitmyra

Hovedtype:	A05-Rikmyr
Utforming	A0502-Middelsrik fastmattemyr
Verdi:	B
Siste feltsjekk	20.07.2009, Geir Gaarder – Miljøfaglig utredning

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved Djupvika, på kommunegrensa til Kåfjord. Det er ganske tydelig store løsmasseavsetninger her, helst marine sedimenter, som på dette flate partiet har gitt grunnlag for en del myrdannelse. Lokaliteten grenser ganske tydelig mot fastmark i øst, sør og vest (der også ei mindre fattigmyr ovenfor en liten skogkledt kant), litt mer utydelig grense mot fattig fastmattemyr og nedbørsmyr og skog i nord.

Naturtyper/vegetasjonstyper:

Valg at naturtype kan diskuteres, da det er snakk om ei relativt plan fastmattemyr av intermediær og lokalt svakt middelsrik karakter. I tillegg mindre innslag av mjukmattemyr av intermediær type. Partier med rikest myr, samt mjukmattemyr ble funnet på Kåfjord-delen av myra, mens den virket et hakk fattigere og mer ensartet på Nordreisa-sida.

Artsmangfold:

Myra er ikke spesielt artsrik, men har en del typiske arter for litt rikere myrer. Av kanskje størst interesse er sparsom forekomst av engmarihand (NT), der dette trolig er en nordøstlig utpostlokalitet i nasjonal sammenheng. Arten ble primært funnet på Nordreisa-sida av myra (med et ti-talls eksemplar, samt ett omtrent på kommunegrensa). Heller ikke blystarr er vanlig i distriktet, men arten vokser sparsomt i den søndre tarmen av lokaliteten (Kåfjord-delen). For øvrig opptre diverse typiske arter som fjelltistel, jåblom, fjellfrøstjerne, strengstarr, sveltull, marigras, breiull og småsivaks (de to siste ble bare funnet i sør, i Kåfjord-delen). For øvrig ble et par enkeltbekkasin skremt opp og ei småspove hørt.

Påvirkning/bruk/trusler:

Det er så vidt utfylling fra E6 har påvirket kantsoner helt i sør. Et gammelt gjerde går over myra, og den har sikkert blitt brukt til både slåttemark og beite tidligere. Ellers virker den ikke synlig påvirket av grøfting. Skogen rundt er ganske småvokst og ung til middelaldrende.

Verdivurdering

Lokaliteten vurderes å ha en ganske klar verdi som viktig - B. Selv om den ikke er særlig artsrik, utgjør den en regionalt nokså sjelden utforming (dvs plan lavlandsmyr) og den er samtidig forholdsvis stor og med forekomst av enkelte regionalt uvanlige arter.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: engmarihand (NT), trådstarr.

Skjøtsel og hensyn

Det beste for naturverdiene er å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Dette gjelder ikke minst i forhold til fysiske inngrep som grøfting, men også alle former for motorisert ferdsel samt forurensning fra veien i overkant.

Kilder/Litteratur:

Beskrivelsen er basert på eget (Geir Gaarder) feltarbeid 20.07.2009.

9 Fakta-ark fra lokaliteter i Kvænangen kommune

Lokalitetsnr 1943200 Litlebakken, Kjøllefjord		
Hovedtype:	D01-Slåttemark	
Utforming:	D0111-Vekselfuktig, baserik eng	
Verdi:	A	
Siste feltsjekk	13.07.2009, Bjarne Oddane, Ingve Birkeland, Geir Arnesen - Ecofact AS	

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Kjøllefjord innerst i Kjøllefjorden. Mesteparten av den avgrensede lokaliteten ligger på nedsiden av veien ned mot fjorden. Det er en markert kant på slåttingen og særlig nedenfor denne kanten var det rikelig med skjellsand i jordsmonnet og det var her de mest spennende artene var. Resten av den markerte slåttingen bærer mindre preg av å være kalkpåvirket.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Slåttemarken har en kalkrik utforming og kan føres til vekselfuktig baserik eng (G11).

Artsmangfold:

På den laveste delen (nedenfor "kanten") er vegetasjonen preget av det kalkrike jordsmonnet med arter som svartstarr, fjellnøkleblom, bleksøte og marigras.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det går en vei gjennom den avgrensa lokaliteten. Det kan se ut til at engen ikke er blitt slått de siste årene da det ble registrert noen få småtre (20-30 cm) på engen.

Verdivurdering:

Slåttemarker er nå så truet og sjeldne at alle føres til A, så sant de ikke er for preget av gjengroing. Dette i tillegg til innslaget av kalkeng gjør at slåttemarken får verdi A.

Skjøtsel og hensyn

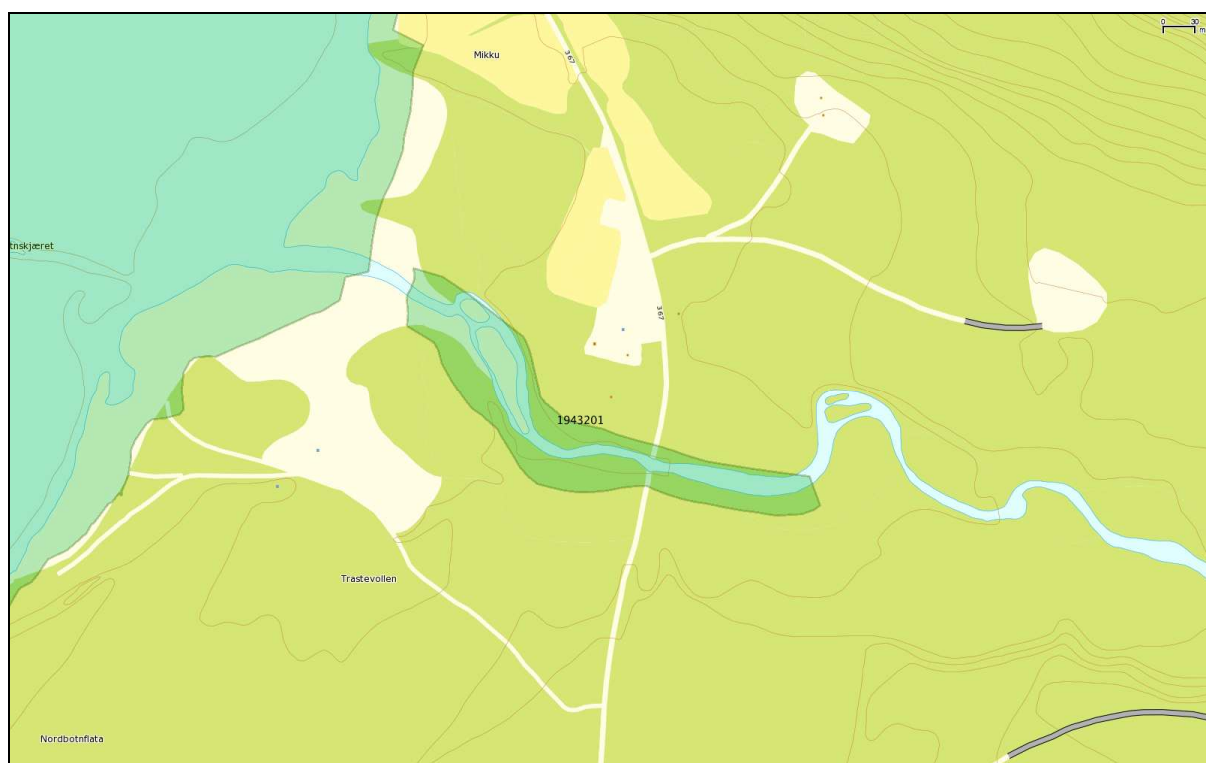
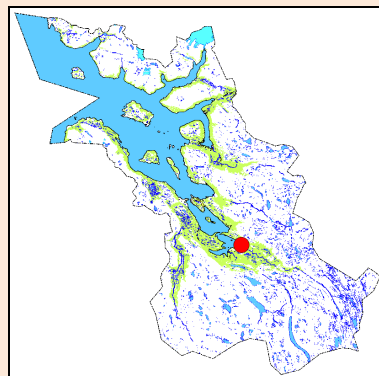
Engen bør skjøttes og slås slik den har blitt gjort i tidligere tider. Engen må ikke tilføres gjødsel.

Kilder/Litteratur:

Feltarbeid: 13.07.2009 – Bjarne Oddane, Ingve Birkeland, Geir Arnesen - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943201 Nordbotn - flomskog

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: C
Siste feltsjekk 13.07.2009, Bjarne Oddane -
Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Kvænangen (Sørfjorden) ved Nordbotn i den nedre delen av Nordbotnelva. Lokaliteten er delt i to av en vei. Ved stor vannføring i elva blir skogen oversvømt. Det er flere flommarksrenner i skogen. Forholdsvis lite død ved.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen er frodig og dominert av gråor med bregner og høgstauder i feltsjiktet og kan føres til gråor-heggeskog (C3) med høgstaudef-strutsevingutforming (C3a).

Artsmangfold:

Tresjiktet består for en stor del av gråor og feltsjiktet domineres av vanlige arter som strutseving,

sumphaukeskjegg, vendelrot, skogstjerneblom, skogrørkvein, sølvbunke, bringebær, hundekjeks, skogstorkenebb og trollurt. En god del tråkk og beitespor etter elg i lokaliteten. Lokaliteten er trolig et viktig helårsbeiteområde for elg.

Bruk, tilstand og påvirkning:

En vei deler området i to. Det er et gårdsbruk rett nord for lokaliteten, men dette har nok i mindre grad påvirket flommarkskogens omfang.

Verdivurdering:

Lokaliteten er fortsatt flompåvirket, men er av begrenset størrelse og det er ikke registrert noen sjeldne eller rødlista arter på lokaliteten. Lokaliteten får verdi C.

Skjøtsel og hensyn:

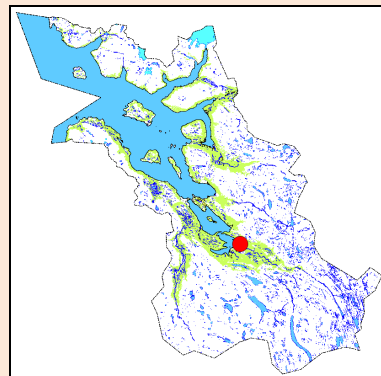
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst hogst, fjerning av død ved, vannstandsregulering og elveforebygging.

Kilder/Litteratur:

Feltarbeid: 13.07.2009 – Bjarne Oddane - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943202 Nordbotn - havstrand

Hovedtype: E01-Deltaområder
Utforming: E0101-Større typisk utformede deltaer
Verdi: A
Siste feltsjekk 13.07.2009, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Kvænangen (Sørfjorden) rett øst av Kvænangsbotn ved Nordbotn/Bjørkenes, der Nordbotnelva og Kvænangselva kommer ut. Disse elvene har her bygd opp et delta med tilhørende strandenger og gruntvansområder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er klare soneringer her, fra forstrender ut mot sjøen, via nedre og øvre saltenger innenfor og til brakkvansenger og sumpstrand, samt fattig kreklinghei innerst.

Artsmangfold:

På de mer eksponerte forstrender rundt elveosen er det større områder med forekomst av bl.a. skjørbuksurt og strandkjempe. På saltengene er det blant annet vanlige arter som saltsiv, taresaltgras

jåblom og rødsvingel.

Bruk, tilstand og påvirkning:

Det er noe bebyggelse, blant annet en campingplass ved utløpet nær tilknyttet deltaet, men dette har nok i svært begrenset grad påvirket havstrandmiljøene. Det virker å være lite fysiske inngrep og aktiviteter ute på dette deltaet.

Verdivurdering

Deltaet får verdi som svært viktig - A, siden det kan karakteriseres som et forholdsvis intakt delta av en viss størrelse og er forholdsvis lite berørt av .

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst masseuttak, avfallsdumping eller ferdsel i området med motorkjøretøy (utenfor E6).

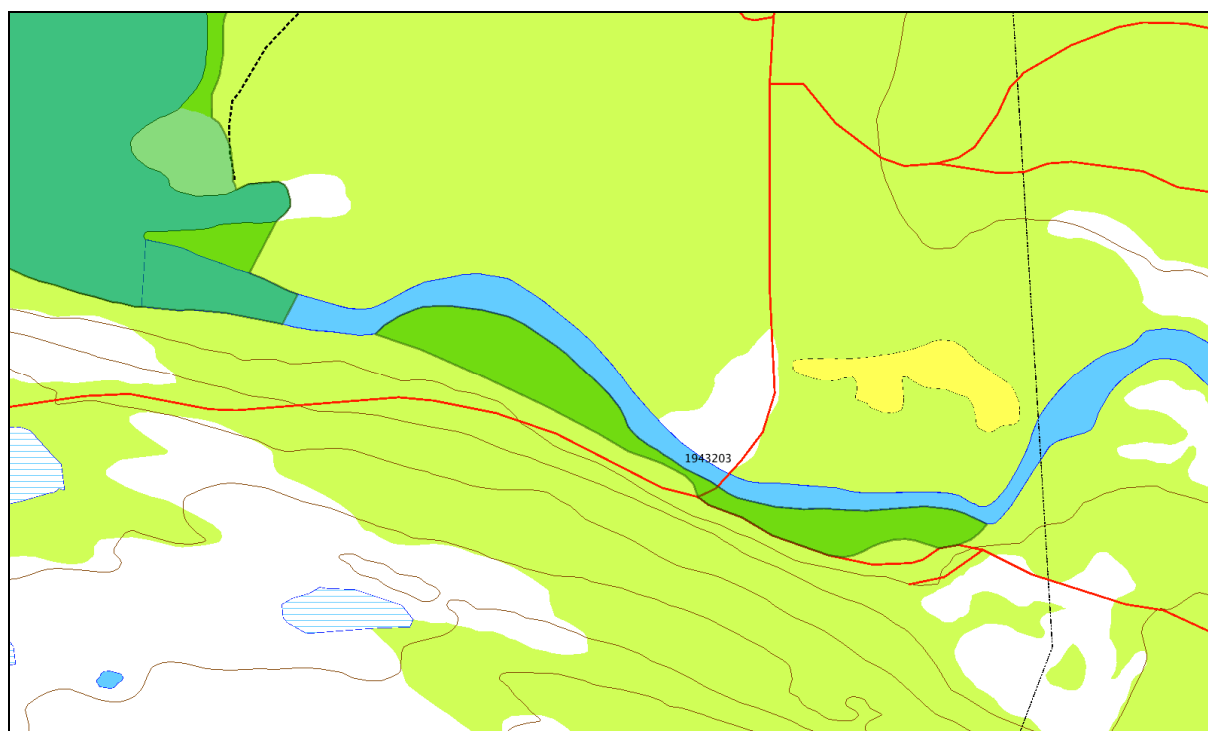
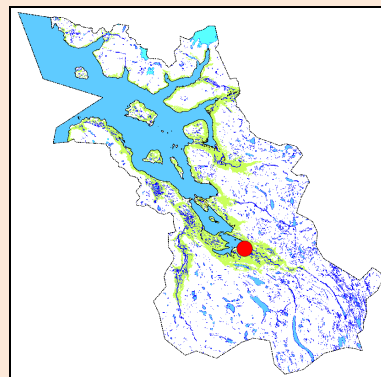
Kilder/Litteratur

Feltarbeid: 13.07.2009 – Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943203 Bjørkenes, Myrdal

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk 13.07.2009, Ingve Birkeland og
Bjarne Oddane - Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Kvænangen (Sørfjorden) Bjørkenes i den nedre delen av Kvænangelva. Lokaliteten er delt i to av en vei. Særlig i den delen av skogen som er på nedsiden av veien og som er lokalisert på innsiden av en stor bukning i elven blir oversvømt av elven ved stor vannføring. Her er det flere flommarksrenner med til dels mye oppsamla vedfloker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen er frodig og dominert av gråor med bregner og høgstauder i feltsjiktet og kan føres til gråor-heggeskog (C3) med høgstaude-strutsevingutforming (C3a).

Artsmangfold:

Tresjiktet består for en stor del av gråor, og feltsjiktet domineres av vanlige arter som strutseving, sumphaukeskjegg, vendelrot, skogstjerneblom, skogrørkvein, sølvbunke, bringebær, hundekjeks og skogstorkenebb.

Bruk, tilstand og påvirkning:

En vei deler området i to. Det går også en vei langs østsiden av den øvre delen. Det er noe bebyggelse, blant annet en campingplass på motsatt elvebredd, men dette har nok i mindre grad påvirket flommarkskogens omfang.

Verdivurdering:

Lokaliteten er fortsatt flompåvirket og inneholder en god del død ved. Det er ikke registrert noen rødlistearter men det er et visst potensial på den døde veden. Lokaliteten får verdi B.

Skjøtsel og hensyn:

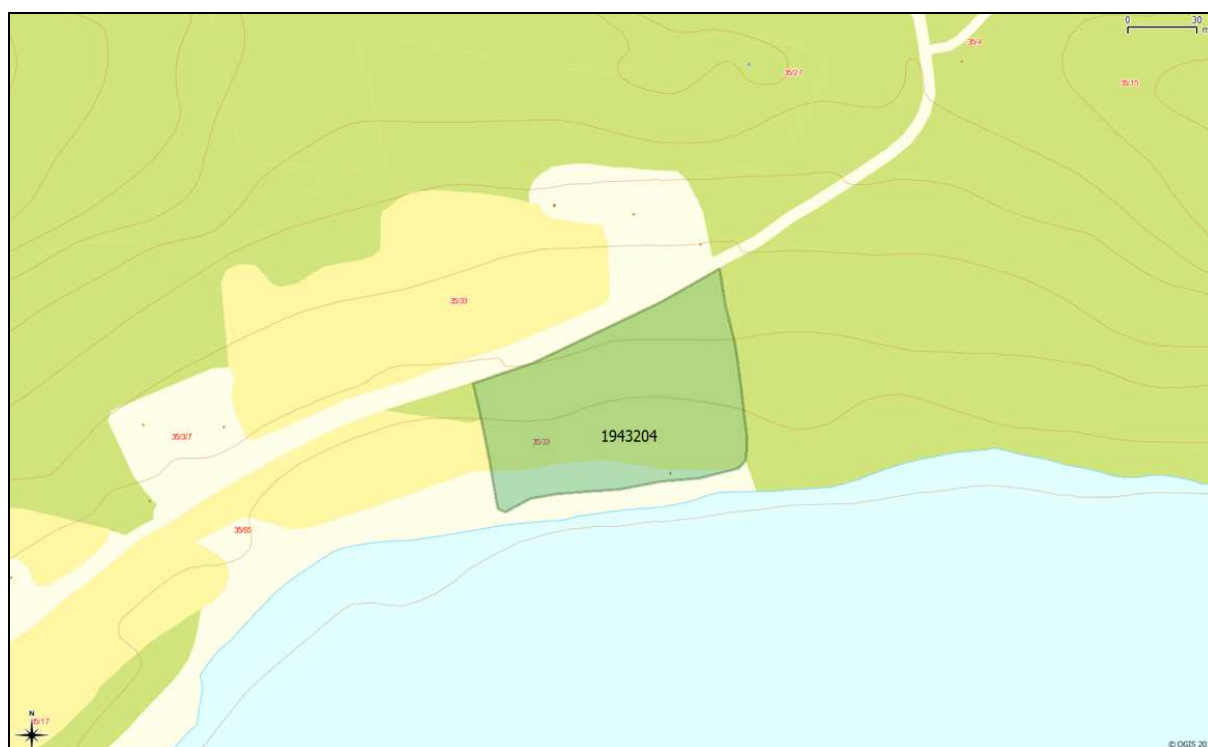
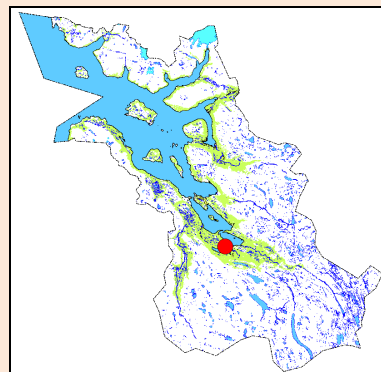
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst hogst, fjerning av død ved, vannstandsregulering og elveforbygning.

Kilder:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943204 Undereidet, Leirbukt

Hovedtype: D01-Slåttemark
Utforming: D0112-Våt/fuktig, middels næringsrik eng
Verdi: B
Siste feltsjekk 13.07.2009, Geir Arnesen, Ingve Birkeland og Bjarne Oddane - Ecofact AS.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Undereidet i skrånende terreng ned mot Sørfjorden. I nedre del av lokaliteten er det et fuktig som påvirker vegetasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Liten slåttemark i hellende terreng. Lokaliteten er middels næringsrik med våt og fuktig jord i nedre del hvor det kommer innslag av mer fuktikrevende arter som tråsisv og trillingsiv. Øvre del er tørrere og domineres av ryllik og tromsøyentrøst.

Artsmangfold:

Rødvingel, sausvingel, sølvbunke, småengkall, tromsøyentrøst, grasløk, hvitkløver, harerug, gresstjerneblom, engsmelle, engsyre, engsoleie, fjelltistel, fjelltimotei og blåklokke

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Dersom lokaliteten ikke slås vil det med tiden gro igjen og en del av karakterartene for slåttemarken vil utgå.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B da tilbakegangen av naturtypen i regionen er stor. Velhevdede slåttemarken vil i løpet av kort tid bli borte dersom det ikke blir stimulert til hevd av de rikeste utformingene.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

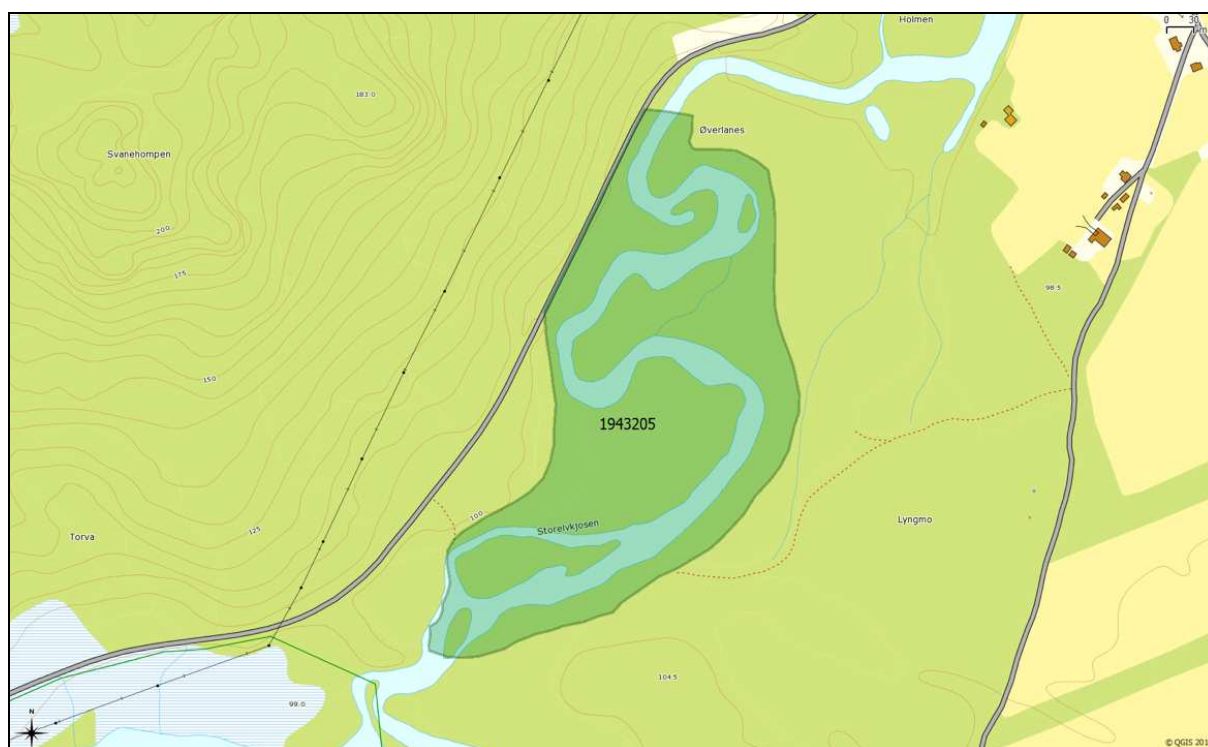
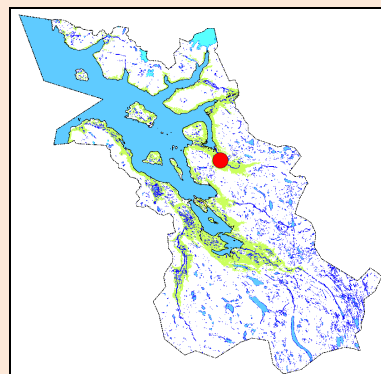
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Det bør vurderes stimulering til skjøtsel av lokaliteten dersom slått opphører.

Kilder

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943205 Storelva, Burfjorddalen

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk 14.07.2009, Ingve Birkeland og
Bjarne Oddane - Ecofact AS.

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger 3 km sørøst for kommunesentert Burfjord. Området ligger på begge sidene av Storelva som kommer fra Pekkarmyra. Skogen har avgrønsing mot E6 og det er derfor noe kantrydding i skogen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Hovedutformingen er flommarksskog med mye død ved både i form av gadd og læger. Stedvis finnes det en del store vierarter som silkevier, svartvier og grønnvier. Noen små grusører finnes også i elva, men dette miljøet er dårlig utviklet her uttak til biobrenselanlegg.

Storelva i Burfjorddalen. Foto: Ingve Birkeland.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten har avgrensning mot E6 og kantrydding og eventuelt salting kan utgjøre en trussel mot økosystemet. Det at skogen ligger så nær eksisterende vei gjør den også utsatt for vedhogst.

Artsmangfold:

Det ble ikke funnet spesielt sjeldne eller kravfulle arter. Bjørk og gråor er viktige treslag, i tillegg enkelte salix-arter. I feltsjiktet opptrer vanlige arter som bl.a. strutseving, skogburkne, turt, vendelrot, bringebær, hundekveke, hundekjeks, skogstorkenebb, bringebær, skogrørkvein, hengeaks og vendelrot. Ingen spesielle arter på grusører, men arter som elvesnelle, gulsildre og fjellsnelle ble registrert.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi dette er en relativt stor og velutviklet flommarksskog med god kontinuitet i dødt trevirke, og med rik fuglefauna. Her er det stort potensiale for å finne sjeldene og rødliste arter innenfor organsimegrupper som lav og vedboende sopp. Området er viktig hekkeområde for spurvefugl og viktig beiteområde for elg.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

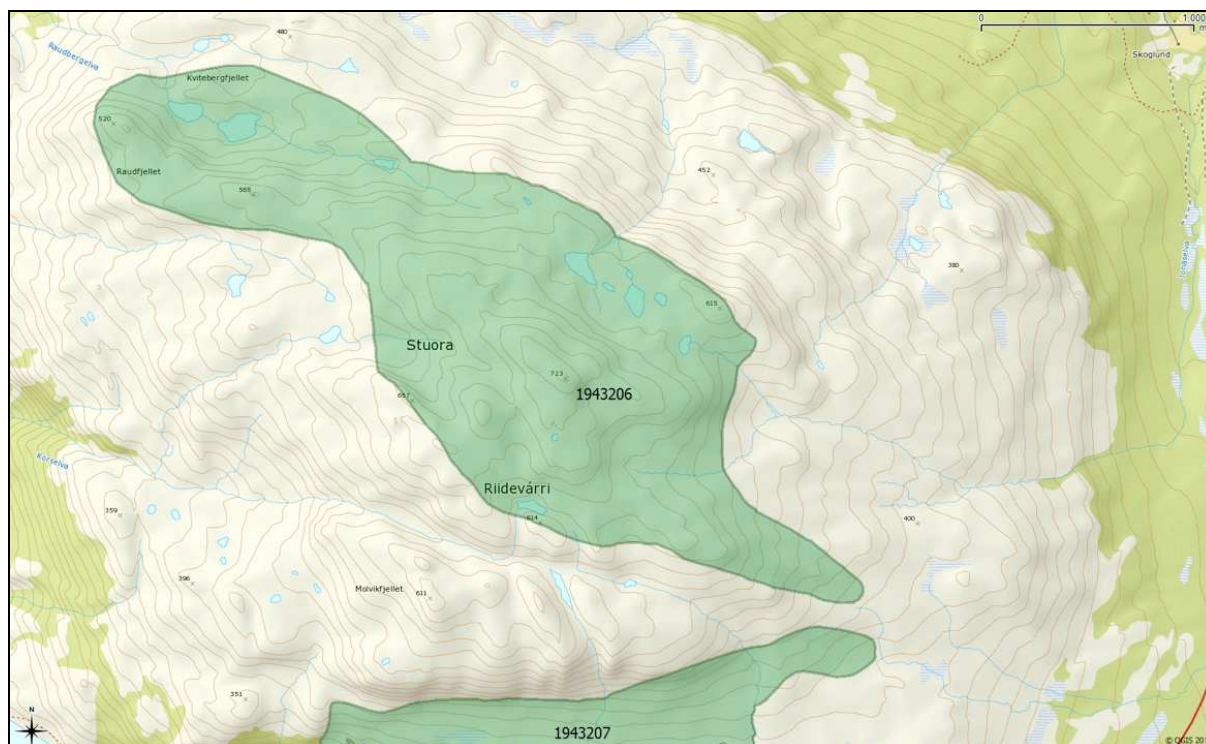
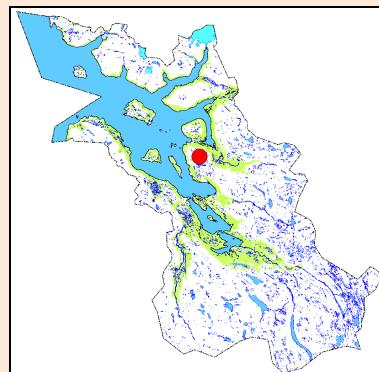
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder/Litteratur

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943206 Stuora Riidevarri

Hovedtype: C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming: C0101-Rabber
Verdi: A
Siste feltsjekk 14.07.2009 – Bjarne Oddane og
Ingve Birkeland

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten omfatter store deler av Stuora Riidevarri. Lokaliteten ligger ca 4 km sørvest for kommunesentert Burfjord. Berggrunnen er i utgangspunktet variert med en god del amfibolitt og grafittførende leirskifer, men gjennomgående kalkrik og det er nok sannsynligvis snakk om kalkspatmarmor flere steder. Større områder er overdekt med løsmasser i form av rasmarker, morener og sand og leire. Det er bratte berg med rasmark under rundt hele fjellet, men mot sør er det en litt mer jevnere liseide ned mot Riidejavri. Lokaliteten går over i frodige rasmarksenger/naturbeitemark i sør (annen naturtype), mens det er snakk om en til dels nokså uklar grense mot fattigere fjellhei både i nord, øst og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er stor og inneholder alle hovedutformingene for kalkrike områder i fjellet; rabber, lesider, snøleier samt bergknauser og rasmark.

Reinrosehei med blant annet sibirkoll på Stuora Riidevárri. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Lokaliteten er artsrik og flere rødlistearter er registret. I de kalkrike rabbe- og lesidevegetasjonsområdene finnes områder med fine utforminger av reinrosehei og kantlynghei. I disse områdene vokser det sibirkoll, fjellhvitkurle, grønnkurle, fjellfrøstjerne, reinrose, svarttopp og fjellbakkestjerne. Ridevarri har også den største kjente populasjonen av kolavalmue (EN) (1000+ individer i 2006). Flere steder ble det registrert rike snøleier av ulike utforming med arter som snøsoleie (NT), polarvier og museøre. I sigområder vokser det krypsivaks (NT), tvillingsiv, bjønnskjegg og fjellsnelle.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området benyttes som oppsamlingsområde og gjennomflytningsområde av flere reindistrikter. Reinen kanaliseres over Stuora Riidevárre og ned til Kviteberg ved Kvænangsfjorden der den flyttes videre med landgangsfartøy. Tråkk og beitepress fra ventende rein setter sitt preg på lokaliteten og en økning av reintallet kan være kritisk for de botaniske verdiene i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A på grunn av stort areal og flere registrerte rødlistearter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

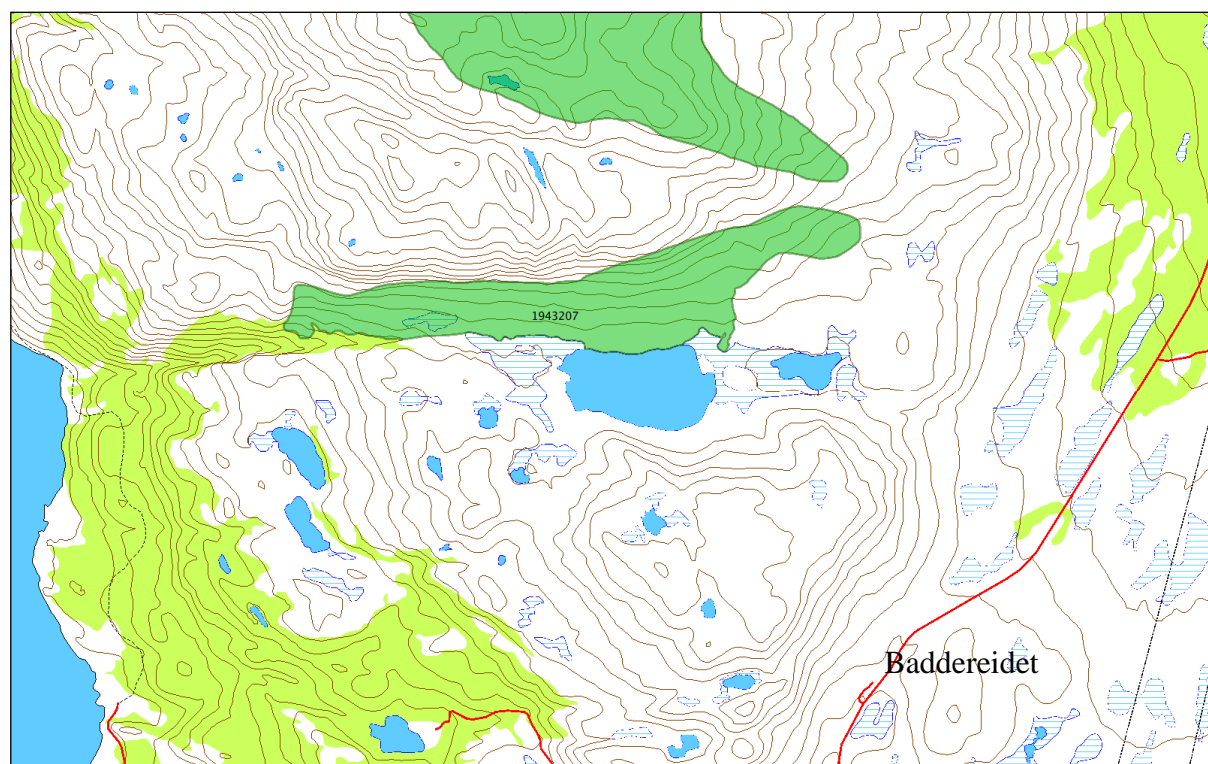
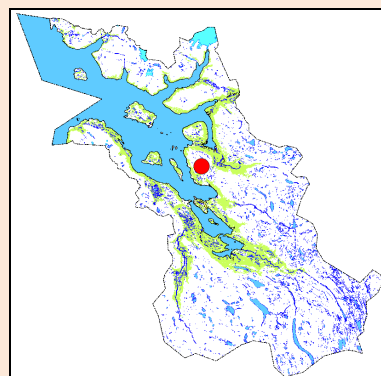
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Bestanden av kolavalmue bør overvåkes og det bør foretas frøinnsamlinger for ex situ bevaring.

Kilder/Litteratur:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943207 Molvikfjellet

Hovedtype: D04-Naturbeitemark
Utforming: D0409-Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk
Verdi: C
Siste feltsjekk 14.07.2009 – Bjarne Oddane og Ingve Birkeland

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området er en lang gresskledd sørvendt skråning mellom Molvikfjellet og Riidevarrejavri. Det renner noen bekker gjennom området, ellers er det god drenering og kun ved foten av skråningene dannes det noen fuktige sigområder. Det er en kalkrik berggrunn som gjenspeiles i vegetasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er en lang skråning med naturbeitemark på middels baserik berggrunn med dominans av grasarter og innsalg av enkelte fjellplanter.

Artsmangfold:

Finnskjegg og sølvbunke er dominerende gressarter. I tillegg vokser det sauesvingel, geitsvingel, fjellgulaks og fjellrapp i skråningen. Fjellplanter som fjellkvitkurle, grønnekurle, fjellbakkestjerne, vokser i øvre del av skråningen. Nedover skråningen vokser det engsoleie, fjellkvann, sløke, skogstorkenebb.

Gressbakkene sør for Molvikfjellet sees i midten og til høyre i bildet. Foto: Ingve Birkeland.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området brukes nå som sommerbeite for tamrein. Lokalitetens verdi som naturbeitemark er avhengig av et moderat beitepress. Opphør av beiting vil trolig endre artssammensetningen i skråningen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C, siden det er snakk om en middels stor, ganske godt arrondert og velhevdet lokalitet, selv om den virker gjennomgående artsfattig. Det er sjelden å finne lavlandsheier i brukbar hevd i regionen.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep, men at beitetrykket opprettholdes.

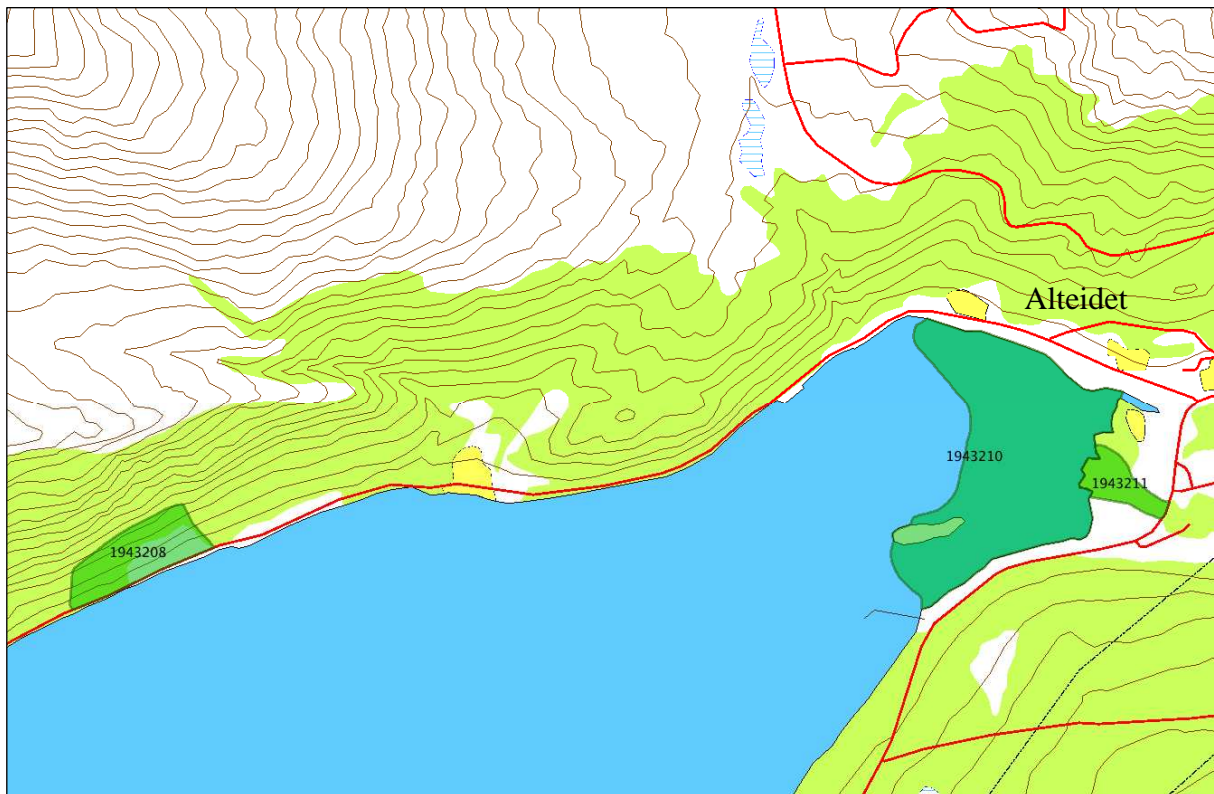
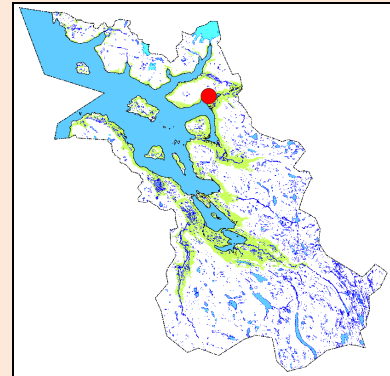
Kilder/Litteratur:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943208 Laslett, Alteidet

Hovedtype: B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming: B0103-Rasmarker
Verdi: B
Siste feltsjekk: 14.07.2009 – Bjarne Oddane og
Ingve Birkeland

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Den avgrensa lokaliteten ligger i en bratt sør-sørøstvendt rasskråning opp av fjorden ca 2,4 km fra Alteidet. Nedre delen er forholdsvis vegetasjonsfattig mens det gradvis blir mer vegetasjon oppover i skrånningen. Lokaliteten er avgrenset ved hjelp av ortofoto.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen kan føres til rasmark (F1) med en del tre særlig i øvre del. Rasmarken består av flere utforminger med mer slutta vegetasjon i øvre deler og i tilknytning til tre og skogsholt via mer åpen rasmark uten slutta vegetasjonsdekke til helt åpen rasmark spesielt i det nedre partiet

Artsmangfold:

Trærne domineres av osp, bjørk og rogn. I feltsjiktet kan lodnebregne trekkes frem som en

dominerende art og breiflangre kan spesielt nevnes da denne er sjelden i Troms og denne lokaliteten er en av Norges nordligste registreringer for denne arten. Flere arter av treboende sopp som sinoberkjuke, knuskkjuka og raggkjuka ble registrert på liggende dødved i skråningen. Det er ikke noen registreringer av rødlistearter.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området ble befart da det foreligger planer om hyttebygging i området. Det er et lite steinuttak i nedre del av rasmarken som ved videre drift kan utgjøre en trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en velutviklet sørvendt rasmark som inneholder blant annet den varmekjære sørlige arten breiflangre.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

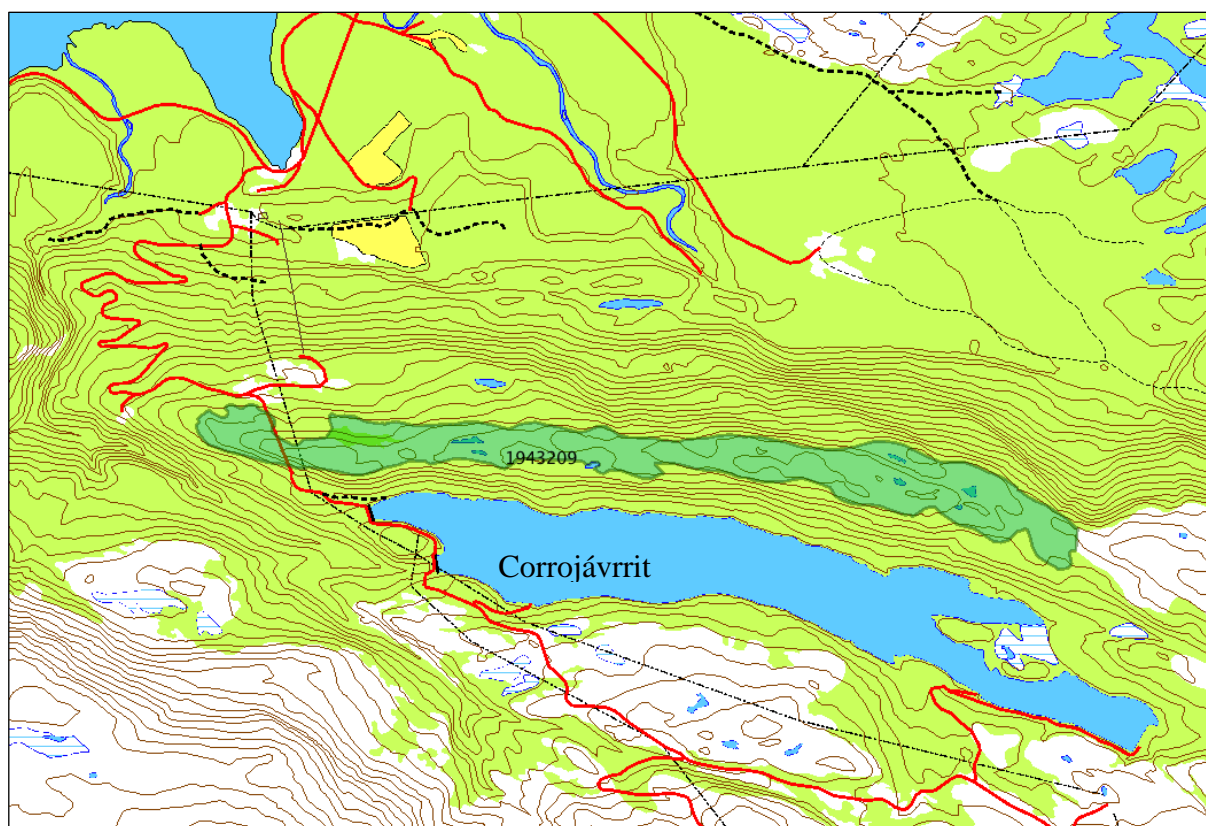
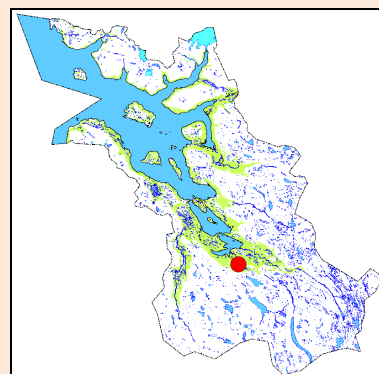
Steinuttaket i nedre del av rasmarken bør ikke utvides.

Kilder/Litteratur:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943209 Corrovárri

Hovedtype: C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming: C0101-Rabber
Verdi: B
Siste feltsjekk: 01.07.2008 – Roy Mangersnes og Rune Søyland.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på en åsrygg som strekker seg fra tunnel i vest og langs hele ryggen over skoggrensa. Området består av småkuperte rabber, med noen fuktigere områder og små tjern. Da området er en rygg finnes både nord- og sørvendte sider med tilhørende vegetasjon. Det er relativt lite løsmasser på ryggen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Store deler av området er dominert av fjellkrekling, med greplyng og dvergbjørk. Tørrere områder med løsmasser har typisk rabbevegetasjon med reinroseutforming (R3). På nordsiden av ryggene finnes noen bergskrenter med fuktig sig med fuktikrevende arter.

Artsmangfold:

I forbindelse med fuktigere områder ble det funnet en rekke vanlige arter som bukkeblad, bekkeblom, skrubbær, myrfiol, fjellfiol, blålyng og skogstorkenebb. Det ble funnet en rekke kalkkrevende arter i området. Reinrose og kantlyng var vanlig forekommende. I tillegg ble det registrert lapprose, sibirkoll, rabbesiv, fjellpyrd, reinmjelt, snøbakkestjerne, fjellhvitkurle, snørublom og myrtevier. Ung kongeørn dro over ryggen. Denne ble jaget av et par med fjellvåk og et par med jaktfalk. Begge parene viste territoriell adferd og hekker nok i nærområdet. I tillegg til paret ble det også registrert en tredje fjellvåk som varslet og viste hekkeadferd vest i området.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Nedre del ved tunnelen er påvirket av vannkraftutbygging med vei og tunnel. Her vokser reinrose og fjelltettegras på grus i veikanten.

Verdivurdering:

Området vurderes som et spesielt godt utviklet kalkrikt området i fjellet i Nord-Norge med regional verdi (B).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

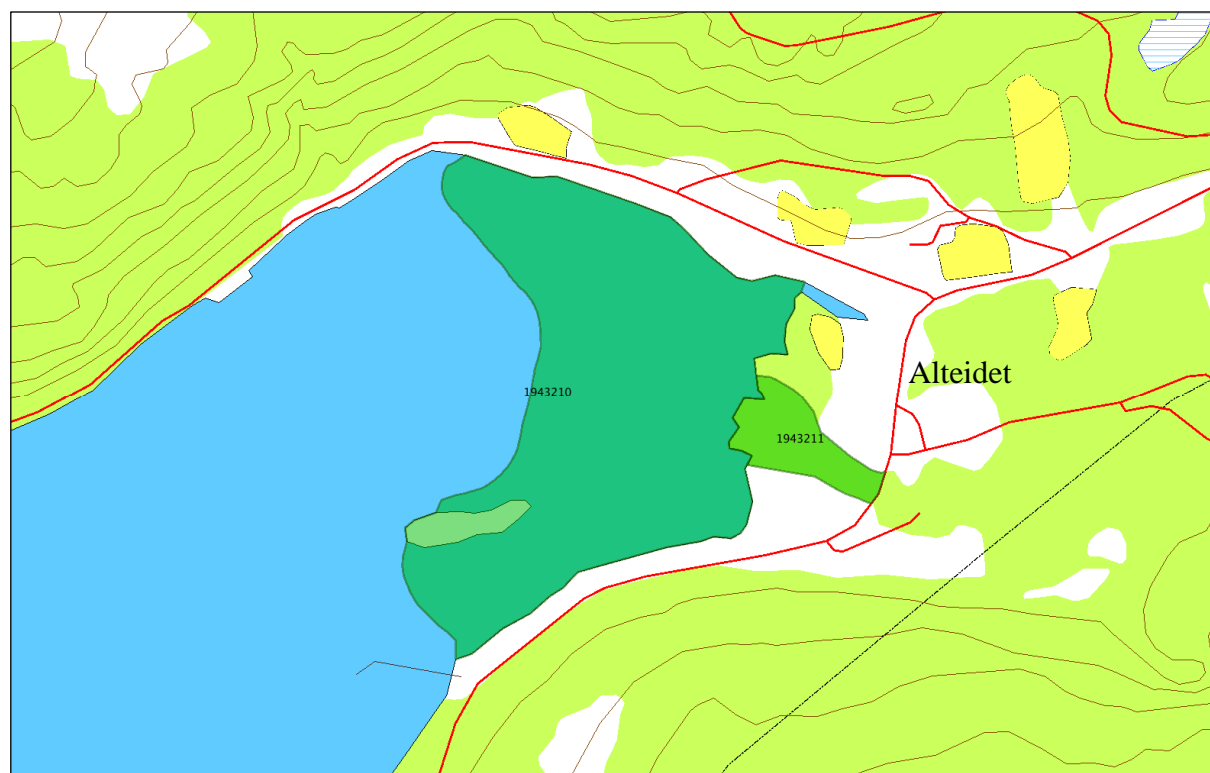
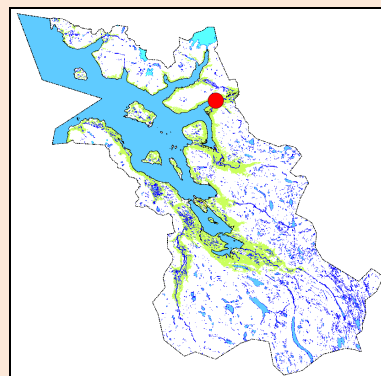
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder:

Mangersnes R, Birkeland I, Oddane B, Søyland R og Solvang R. 2008. KU 420 kV Kraftledning Balsfjord-Hammerfest - Biologisk mangfold. Naturforvalteren AS rapport 44. 102s

Lokalitetsnr 1943210 Alteidet, brakkvannsdelta

Hovedtype: E01-Deltaområder
Utforming: E0101-Større typisk utformede deltaer
Verdi: A
Siste feltsjekk: 14.07.2009, Bjarne Oddane – Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger Ved Alteidet innerst i I Altafjorden, der Alteidselva og Langdalelva kommer ut. Disse elvene har her bygd opp et delta med tilhørende strandenger og gruntvannsområder. Avgrensning mot nord går mot fastmark nedenfor husene, på øst fastmarka og skogen, mot sør veien E6 og mot vest er det gradvis avgrensning mot dypere vann. Holmen i sørvest er inkludert i avgrensningen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er klare soneringer her, fra forstrender ut mot sjøen, via nedre og øvre saltenger innenfor.

Artsmangfold:

På de mer eksponerte forstrender rundt elveosen er det større områder med forekomst av bl.a. skjørbuksurt og strandkjempe. På saltengene er det blant annet vanlige arter som saltsiv, taresaltgras

og rødsvingel. Holmen fungerer som hekkeplass for måker og rødnebbterne.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er noe bebyggelse, blant annet en campingplass ved utløpet av Alteidselva, men dette har nok i svært begrenset grad påvirket havstrandmiljøene. Det virker å være lite fysiske inngrep og aktiviteter ute på dette deltaet.

Verdivurdering:

Deltaet får verdi som svært viktig - A, siden det kan karakteriseres som et forholdsvis intakt delta av en viss størrelse, er forholdsvis lite berørt av inngrep og huser en mindre sjøfuglkoloni på den flate holmen.

Skjøtsel og hensyn:

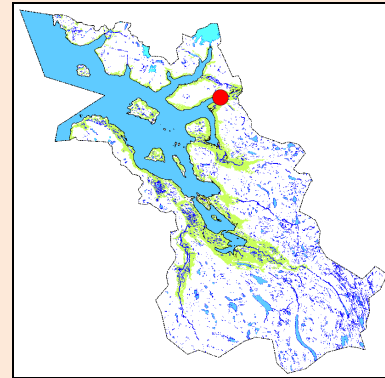
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst masseuttak, avfallsdumping eller ferdsel i området med motorkjøretøy (utenfor E6).

Kilder:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943211 Alteidet, flommarksskog

Hovedtype: F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog
Verdi: C
Siste feltsjekk: 14.07.2009, Ingve Birkeland og
Bjarne Oddane – Ecofact AS

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved Alteidet, i den nedre delen av Langdalselva. Skogen er lokalisert på et område med høgt grunnvann og blir oversvømt av elven ved stor vannføring. Det er ikke utpreget mye opphopet ved i skogen. Avgrensning av flommarksskogen følger strandsonen i vest og går opp til hovedveien (E6).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen er frodig og dominert av gråor med bregner og høystauder i feltsjiktet og kan føres til gråor-heggeskog (C3) med høgstaude-strutsevingutforming (C3a).

Artsmangfold:

Tresjiktet består for en stor del av gråor og feltsjiktet domineres av vanlige arter som strutseving,

sumphaukeskjegg, vendelrot, skogstjerneblom, skogrørkvein, sølvbunke, bringebær, hundekjeks og skogstorkenebb.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten ligger i nærheten til bebyggelsen ved Alteidet og E6. Trusselen for lokaliteten er ytterligere hogst. Med økt fokus på biobrensel kan slik skog vurderes som verdifull og lett tilgjengelig brensel. For liten kunnskap om de biologiske verdiene i flommarkskogene er en trussel i seg selv.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C på grunn av begrenset areal og at det ikke ble registrert sjeldne eller rødlistede planter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn:

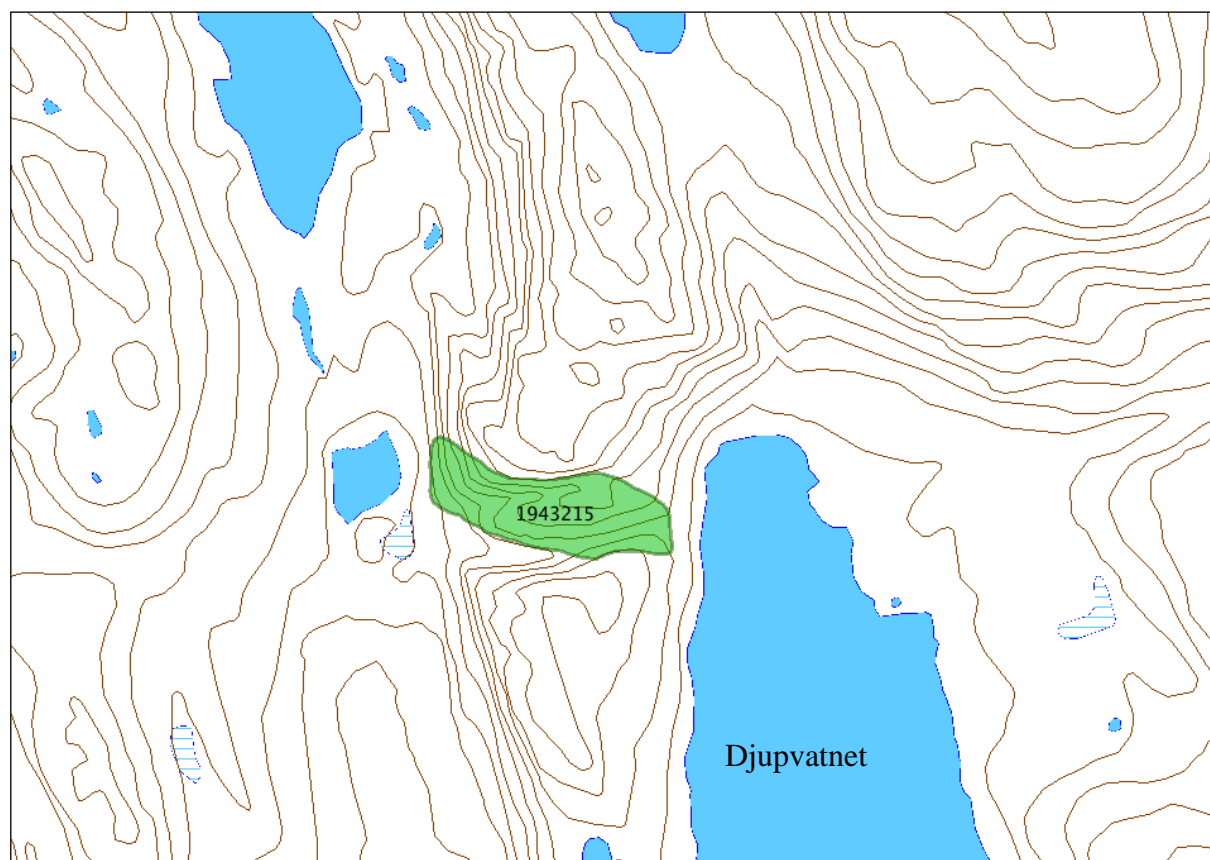
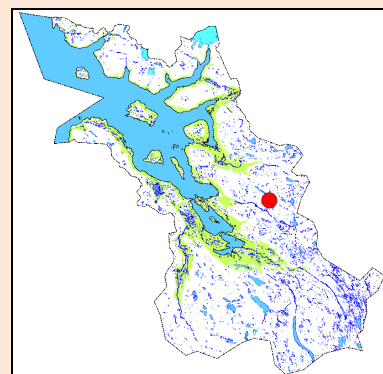
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Dette omfatter ikke minst, hogst, fjerning av død ved, vannstandsregulering og elveforbygning.

Kilder:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

Lokalitetsnr 1943215 Djupvatnet, Flintvatna

Hovedtype (85%):	C01-Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0104-Bergknauser og rasmarker
Tilleggstype (15%):	B01-Sørvendte berg og rasmarker
Utforming:	B0105-Ustabile rasmarker med kalkrikt finmateriale
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	01.09.2009, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten har et begrenset areal og strekker seg fra et skar som går fra Flintadalen mot Djupvatnet. Det er en kalkrik berggrunn i området men store deler av det er overdekket av sedimentlag med stor metning. Kun i rasmarker og i bergvegger blottlegges kalken og er tilgjengelig for næringskrevende planter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Kalkrike områder i fjellet med sørvendt berg og rasmark. Enkelte snøleier mot Djupvatnet (nordøst).

Baserike bergknauser øst for Flintavatnet. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Rabbevegetasjon med reinrose, reinfrytle, svartaks, kantlyng, bleikmyrklegg, rødsildre, fjellveronika musøre og polarvier.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lite eksponert for beiting da lokaliteten ligger i et fjellparti med en tilnærmet utilgjengelig kløft med rasmarker på begge sidene.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C på grunn av begrenset areal og at det ikke ble registrert sjeldne eller rødlistede planter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep.

Kilder:

Feltundersøkelser: Birkeland I., Oddane B. 2009 - www.ecofact.no

10 Liste over oppsøkte pressområder - ikke verdisatt

	Lokalitet	Kommune	Problemstilling
1.	Baddereidet	Kvænangen	Mye aktivitet i forbindelse med reindrift.
2.	Tømmerbukta ved Sørstraumen	Kvænangen	Press fra nybygging
3.	Bakketun ved Sørstraumen	Kvænangen	Press fra nybygging
4.	Nordnes ved Storstraumen	Kvænangen	Press fra nybygging
5.	Buktenes ved Nordstraumen	Kvænangen	Press fra nybygging
6.	Området rundt utløpet av Badderelva	Kvænangen	Press fra nybygging
8.	Lausfjellet/Stormyra langs ATV-vei oppover langs Badderelva	Kvænangen	Stor aktivitet fra reindriften
9.	Nordre Flintavatnet	Kvænangen	Antatt baserike områder med høyt beitepress, hyttebygging
10.	Storelvvatnet på Flintfjellet	Kvænangen	Antatt baserike områder med høyt beitepress, hyttebygging
11.	Lusedalen øst for Doaresvárri	Kvænangen	Antatt baserike områder med høyt beitepress
12.	Nikkevatna	Kvænangen	Antatt baserike områder med høyt beitepress
13.	Jøkelfjordeidet	Kvænangen	Reguleringsplan
14.	Mølnelva ved Alteidet	Kvænangen	Reguleringsplan
15.	Fiskevatnet nord for Doaresvárri	Kvænangen	Antatt baserike områder med høyt beitepress
16.	Kjækan øst	Kvænangen	
17.	Kjækan vest	Kvænangen	Skibakke
18.	Maurneset (opsøkt i forb. med KU for vindkraftutbygging)	Nordreisa	Vindkraftutbygging
19.	Maurneset sør	Nordreisa	Planlagt hyttefelt
20.	Hamnefjellet (opsøkt i forb. med KU for vindkraftutbygging)	Nordreisa	Vindkraftutbygging
21.	Nordsiden av Oksfjorden	Nordreisa	Boligbygging
22.	Nordkjosveien	Nordreisa	Boligbygging
23.	Vann 218, ved Pirrikivi	Nordreisa	Planlagt drikkevannskilde
24.	Moskodalen	Nordreisa	Friluftsområde, samt flomsikring av elva.
25.	Kjellerskogen sørvest	Nordreisa	Grusressurser
26.	Tjuvdalen og fjellet ovenfor	Nordreisa	Populært friluftsområde
27.	Lindovarre (et større område også undersøkt av Biofokus, men i denne runden kun fokus på omr. nær sti)	Nordreisa	Populært friluftsområde
28.	Gapherus	Nordreisa	Hyttebygging
29.	Vest for Sappen	Nordreisa	Natursti og planer om hyttebygging
30.	Svartfoss	Nordreisa	Hyttebygging
31.	Svartfoss - Vangen	Nordreisa	Hyttebygging
32.	Sieimma - nasjonalparkgrense	Nordreisa	Turområde og kulturminner